Ὀρθόδοξος Τύπος

ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος — 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2015 Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου, Ἀνατολίου Πατριάρχου Κων/πόλεως, Γερασίμου τοῦ Νέου, τοῦ Καρπενησιώτου, Ἰωακεὶμ Ὁσίου τοῦ Νέου — ΕΤΟΣ ΝΕ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2076

Τὸ παράπονον καὶ ἡ ὀργὴ τῶν Ἑλλήνων

Τοῦ ***Δρ Χαραλάμπη Μ. Μπούσια,*** *Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας*

ΕΥΡΩΠΗ, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; Αὐτὸ τὸ παράπονο κυκλοφορεῖ αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὰ χείλη τῶν Ἑλλήνων. Τί σοῦ ἔκανα, φίλη καὶ συνεταῖρε μου Εὐρώπη, καὶ μοῦ συμπεριφέρεσαι μὲ αὐτὸ τὸν ἀναίσχυντο τρόπο; Τί κακὸ σοῦ ἔκανα καὶ κατὰ τί σὲ στεναχώρησα; Δὲν σοῦ ἔδωσα τὸν πολιτισμό, αὐτὸν γιὰ τὸν ὁποῖο σήμερα καυχᾶσαι; Δὲν σὲ ἔμαθα στὴν εὐγενῆ ἄμιλλα καὶ σοῦ χάρισα τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες; Δὲν σοῦ ἔδειξα τὸν τρόπο πολιτισμοῦ καὶ δὲν σοῦ παρουσίασα μνημεῖα, ὅπως Παρθενῶνες καὶ Ἄγιες-Σοφιές, μποστὰ στὰ ὁποῖα ὑποκλίνονται ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς; Δὲν σοῦ ἔδωσα τὴ γλῶσσα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἰατρικῆς, τὴν ὁποία χρησιμοποιεῖς καὶ ἂς μὴ εἶσαι βαθὺς γνώστης τῆς προελεύσεώς της; Δὲν σοῦ ἔδωσα παραδείγματα ἀνδρείας μὲ τὸ Λεωνίδα, μὲ τὸν Κωνσταντῖνο Παλαιολόγο, μὲ τὸ Ζάλογγο, μὲ τὸ Μεσολόγγι; Δὲν σοῦ δίδαξα τὴ δημοκρατία, τὴν ὁποία, δυστυχῶς, μόνο ἐπιδερμικὰ καὶ ἐπιλεκτικὰ ἐφαρμόζεις; Καὶ τὸ κυριώτερο, δὲν σοῦ ἔδωσα τὴ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τὴ γλῶσσα τῆς σωτηρίας σου; Ἀκόμη καὶ τὸ ὄνομα ποὺ ἔχεις, τὸ ὄνομα «Εὐρώπη» δικό μου εἶναι καὶ στὸ χάρισα, γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσαι καὶ ὄχι νὰ τὸ καπηλεύεσαι καὶ νὰ φέρεσαι μὲ ἀγνωμοσύνη ἀπέναντί μου.

Ὅ,τι καλύτερο εἶχα, σοῦ τὸ ἔδωσα καὶ σὺ τί μοῦ ἀνταπέδωσες; «Ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος», ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει τὸ Ἀντίφωνο τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὅπου ὁ Χριστός μας συνδιαλεγόμενος μὲ τοὺς Ἑβραίους ἐκφράζει τὸ παράπονό Του, ἐκφράζει τὸ μεγάλο Του πόνο ψυχῆς γιὰ τὴ σκληροκαρδία καὶ τὴν ἀχαριστία τους. Καὶ ἐσύ, Εὐρώπη, τί μοῦ ἀνταπέδωσες; Μὲ τιμώρησες μὲ μνημόνια ἀνυπόφορα, μὲ ἀνεργία τῶν νέων μου, μὲ καταδυνάστευση καμουφλαρισμένη, μὲ πόνους καὶ θλίψεις, μὲ πτώχευση!

Νὰ γνωρίζεις, ὅμως, Εὐρώπη μου, ὅτι δὲν πτοοῦμαι. Κάνω ὑπομονή, γιατὶ ἔτσι ἔχω μάθει νὰ ζῶ. Μακροθυμῶ. Μὴ παίζεις, ὅμως, μὲ τὴν ἀνοχὴ καὶ τὴ μακροθυμία μου. Σ' ὅλα τὰ πράγματα ὑπάρχουν ὅρια, ὅπως καὶ στὴ δική μου ἀντοχὴ καὶ ἀνοχή. Μπορεῖ νὰ ἔχεις οἰκονομικὴ ἄνεση. Μπορεῖ νὰ ἔχεις ἅρματα καὶ ἵππους. Ἐγώ, ὅμως, ἀγαπῶ τὸ Χριστό μου καὶ γνωρίζω καλά, ὅτι «τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Χριστὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν». Καὶ παίρνω θάρος ἀπὸ τὸ λόγια τοῦ Ψαλμωδοῦ: «Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα» (Ψαλμ. 19,8)». Ἔτσι ἔχω τὴ δύναμη νὰ φωνάζω μὲ παρρησία σὲ κάθε μου ἐπίβουλο: «Γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ἡσ. 8,9). Ὁ φλογερὸς μου Ἱεράρχης Φλωρίνης, ὁ πατὴρ Αὐγουστῖνος Καντιώτης βροντοφώναζε: «Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, νὰ ἔχουμε σύμμαχό μας τὸ Χριστό! Ἂς ἔρθουν νὰ μᾶς πολεμήσουν. Θὰ ἀγωνισθοῦμε, ὅπως οἱ πρόγονοί μας καὶ θὰ νικήσουμε, δοξάζοντες Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα». Ναί, θὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ Σεβ. Μητρ. Κυθήρων κ. Σεραφεὶμ κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου

ΘΑ ΠΡΟΚΛΗΘΟΥΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἐὰν τὰ θέματα τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας (συμπροσευχαὶ καὶ συλλειτουργίαι) μετὰ τῶν ἀκοινωνήτων καὶ αἱρετικῶν «ἀποποινικοποιηθοῦν», δι' ἀποφάσεως τῆς Μεγάλης Συνόδου, τότε δυσεπίλυτα κανονικὰ ζητήματα θὰ προκύψουν.

Ὁ Σεβ. Μητρ. Κυθήρων κ. Σεραφεὶμ παρεχώρησε συνέντευξιν εἰς τὸ agioritikovima.gr, ἡ ὁποία ἀνηρτήθη εἰς τὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὴν 18ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. Ὁ Σεβασμιώτατος συνεπλήρωσε τὴν 27ην Ἰουνίου ἄνευ τυμπανοκρουσιῶν καὶ θορύβων δέκα ἔτη θεοφιλοῦς ποιμαντορίας. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνεντεύξεως περιγράφει λίαν συνοπτικῶς τὰ ὅσα χάριτι Θεοῦ ἔχει προσφέρει εἰς τὴν Ἐπαρχίαν του μὲ τὴν συνδρομὴν τοπικῶν καὶ ἄλλων παραγόντων. Ἐπανέλαβε ἐπίσης ἐκεῖνο ποὺ πρὸ δέκα ἐτῶν, ὅταν ἡ Ἱ. Σύνοδος τὸν ἐξέλεξε διὰ τὴν μικροτέραν καὶ πτωχοτέραν Ἱ. Μητρόπολιν, τὸν ἐρώτησαν: «Ὅταν στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἀρχιερατείας μου ἐρωτήθηκα ἂν πλήττω στὴν ἀπόμερη μικρή αὐτή Μητροπολιτική Ἐπαρχία, ἀπάντησα: κάθε ἄλλο δέν μοῦ ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος γιά ὅλα τά ἐν θέματι καθήκοντά μου». *Πράγματι, οἱ Ἀρχιερεῖς καλοῦνται νὰ ἐπαγρυπνοῦν διαρκῶς, νὰ μὴ διαβιοῦν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των, ἀλλὰ νὰ «ἐξαϋλώνωνται» διαρκῶς εἰς τὸ ποιμαντικόν των καθῆκον. Ἂν δι' ἕν μικρὸν τόπον δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος, τότε ἂς ἀναλογισθῇ κανεὶς τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν φέρουν τὰ ἀρχιερατικὰ χέρια, διὰ ποίμνια τὰ ὁποῖα εἶναι εὐάριθμα ἀλλὰ ἄγνωστα εἰς τόν Ποιμένα των. Ἠκολούθησαν δύο σκέλη εἰς τὴν συνέντευξιν. Τὸ πρῶτον διὰ τὸ ρόλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ δεύτερον διὰ τὰς διορθοδόξους καὶ διαχριστιανικάς σχέσεις.*

Ἐκκλησία καὶ Πολιτική

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἂν ἡ Ἐκκλησία πρέπη νὰ ἔχη πολιτικὸν λόγον ἀπήντησε ὡς ἑξῆς: «Πολιτικό λόγο μέ τή στενή καί γνωστή ἔννοια θεωρῶ πώς δέν πρέπει νά ἐκφράζει ἡ Ἐκκλησία. Νά μή γίνεται δηλ. ἡ συνηθισμένη πολιτικολογία, γιατί αὐτό διχάζει καί δέν ἑνώνει τό χριστεπώνυμο πλήρωμα καί γενικότερα τήν κοινωνία. Λόγο, ὅμως, καί μέριμνα γιά τούς πολίτες, τή ζωή τους, τά προβλήματα, τίς ἀγωνίες καί ἀνησυχίες τους, τήν ἐργασία ἤ τήν ἀνεργία τους, τίς συνθῆκες ζωῆς, διατροφῆς καί διαβιώσεως, πρέπει ἀπαραίτητα νά ἔχη ἡ Ἐκκλησία καί νά ἐκφράζη ὡς Μητέρα καί πνευματική τροφός. Χωρίς, ὅμως, νά ἀρκεῖται μόνο σ'αὐτά καί νά ἐξαντλῆ ἐκεῖ τό ἐνδιαφέρον της, ἀλλά νά μεριμνᾶ πρωτίστως καί κυρίως γιά τήν πνευματική βρῶσι, γιά τόν Οὐράνιο Ἄρτο, γιά τόν εὐαγγελισμό ἤ ἐπανευαγγελισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Νά φροντίζη γιά νά γεμίζη, κατά τό δυνατόν, τά ἄδεια στομάχια τῶν πεινασμένων καί ξεχασμένων ἀπό ἄλλους φορεῖς, ἀλλά πρωταρχικός της ρόλος εἶναι ἡ πνευματική τροφοδοσία τῶν πιστῶν καί ἡ ἀποτροπή τῆς συμφορᾶς τοῦ νά ὑπάρχη **«λιμός τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου»**, κατά τόν μεγαλοφωνότατον τῶν Προφητῶν Ἠσαΐαν». *Τὸ κεντρικὸν στίγμα τῆς ἀπαντήσεως, λοιπόν, ἀναφέρεται ἐμμέσως ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐξεφράσθησαν τὸ τελευταῖον διάστημα ἀρκετὲς ἐπικρίσεις, σχετικῶς μὲ τὸ ἂν ἡ Ἐκκλησία εἶναι μόνον διὰ νὰ παρέχη συσσίτια. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐναργῶς ὑπογραμμίζει ὅτι πρώτη ἔρχεται ἡ «οὐράνια βρῶσις», δηλαδὴ νὰ χορτάσουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπειτα ὅλα τὰ ὑπόλοιπα.*

Ἐκκλησία καὶ Μετανάστευσις

Συναφὲς μὲ αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἦταν καὶ τὸ ζήτημα τῶν μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι κατακλύζουν τὴν χώρα μας ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς. Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου διακρίνει κανεὶς τὸ διά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Καθίζησις ὀρθοδόξου φρονήματος

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ εἶναι ὁ μεγάλος δράκοντας πού ἐπί δεκαετίες τώρα ἀπειλεῖ τήν Ὀρθοδοξία, χωρίς νά προκαλεῖ ὅμως τήν ἀνάλογη ἀνησυχία στούς κληρικούς καί τούς λαϊκούς. Συνήθως στή χώρα μας οἱ δραστηριότητες τῶν οἰκουμενιστῶν φτάνουν ὡς εἰδήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ δελτίου, μιά καί ἐκτός τῆς χώρας λαβαίνουν χώρα, χωρίς νά προκαλοῦν πολύ. Δέν ἔχουν τό θάρρος ἀκόμη οἱ μεγαλόσχημοι κληρικοί τοῦ οἰκουμενισμοῦ νά συγχρωτιστοῦν καί νά συμπροσευχηθοῦν μέ τούς αἱρετικούς ἐντός τῆς Ἑλλάδος, γιατί γνωρίζουν ὅτι οἱ ἀντιδράσεις θά εἶναι δυναμικές. Αὐτός εἶναι ὁ βασικός λόγος πού ἡ ἀνησυχία τοῦ πιστοῦ λαοῦ εἶναι μειωμένη.

Δέν πρέπει ὅμως νά ἀδιαφοροῦμε γιά τό τί συμβαίνει σέ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καί τί σχέδια ἀπεργάζονται οἱ ἀδίστακτοι οἰκουμενιστές, οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν νά τούς γράψει ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία ὡς μεγάλους πρωταγωνιστές τοῦ ὁράματος τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως καί ἐπιμένουν νά ἀδιαφοροῦν τό τί γράφει ἡ ἱστορία γιά τούς ἑτερόδοξους καί φιλενωτικούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαπράξει ἐγκληματικές πράξεις εἰς βάρος τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὅταν μελετήσει κανείς τίς σελίδες της, συμπεραίνει ἀσφαλῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί σκέφτονται καί ἀποφασίζουν ἀντιχριστιανικῶς! Δυστυχῶς, ἔτσι συμβαίνει πάντα μέ τούς αἱρετικούς. Ἐπιμένουν φανατικῶς καί χωρίς φόβο Θεοῦ, γιά νά πετύχουν ἰδιοτελεῖς καί ἐγκόσμιους σκοπούς καί ὄχι βέβαια γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀκεραιότητα τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας, δηλαδή τῆς Ὀρθοδοξίας.

Οἱ οἰκουμενιστές εἶναι ἐπικίνδυνοι καί πρέπει πάντα νά παρακολουθοῦμε τίς δραστηριότητές τους. Ὅμως οἱ ἐγχώριοι μητροπολίτες δέν εὐκαιροῦν γιά κάτι τέτοιο. Ἔχουν ἄλλες ἀπασχολήσεις. Δραστηριοποιοῦνται γύρω ἀπό τόν ἑαυτό τους, διοργανώνουν πολυδάπανες καί προκλητικές φιέστες γιά τήν προβολή τους, προκειμένου νά ἱκανοποιήσουν τό φοβερό πάθος τῆς φιλοδοξίας, νά ἀποσπάσουν τό χειροκρότημα, χωρίς νά ἔχουν πετύχει κάτι σπουδαῖο στή μητρόπολή τους. Δυστυχῶς τό φρόνημά τους εἶναι ἀμιγῶς κοσμικό καί γίνεται ἡ αἰτία νά μένουν ἀδιάφοροι καί ράθυμοι ἀπέναντι στούς οἰκουμενιστές ἤ νά σύρονται «λόγῳ ὑπακοῆς» ἀπό τούς ἐνοίκους τοῦ Φαναρίου. Εἶναι μάταιο νά περιμένει κανείς εὐαισθησία σέ θέματα πίστης, ἀλλά καί ἠθικῆς, ἀπό ἀνθρώπους πού βιώνουν τήν ἀρχιερωσύνη τους μέ τρόπο ἀριστοκρατικό, φιλόδοξο, φιλήδονο καί φιλάργυρο. Ἂς μή θεωρηθοῦν τά λόγια μου αὐτά ὑπερβολικά καί συκοφαντικά. Ἐπιβεβαιώνονται σχεδόν καθημερινά μέ τά ἀρχιερατικά συλλείτουργα στίς πανηγύρεις ἱερῶν ναῶν καί στά ὀνομαστήρια τῶν μητροπολιτῶν. Εἶναι καιρός οἱ ἁπλοί κληρικοί καί μοναχοί, ἀλλά καί οἱ πιστοί, νά ἀναπληρώσουν τό κενό πού δημιουργοῦν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται εἰς τόπον Χριστοῦ, ὄχι ὅμως πάντοτε καί εἰς τύπον. Χρειάζεται εὐαισθητοποίηση στά θέματα τῆς πίστης καί ἱερός ζῆλος, πού δέν θά ἀφήνουν τούς οἰκουμενιστές νά ἔχουν ἀποτελέσματα στίς προσπάθειές τους.

Ὁ λόγιος ἀγιορείτης μοναχός Θεόκλητος Διονυσιάτης τό 1964, σχολιάζοντας τήν τότε ἐπικρατοῦσα ἐκκλησιαστική κατάσταση, πού δέν διαφέρει σχεδόν καθόλου ἀπό τή σημερινή, ἔλεγε: «Ἀφήνομεν κραυγήν πόνου διά τό κατάντημά μας. Εἰς τόσην καθίζησιν ὀρθοδόξου φρονήματος ἐφτάσαμε, εἰς τόσην ἀφιλοτιμίαν, ὥστε σπανίως νά ἀκούεται μία φωνή διαμαρτυρίας, μία φωνή, ἕνα σφύριγμα ὀρθοδόξου ποιμένος, ἐν ὄψει ἐπιδρομῆς τῶν κατολίκων; Γνωρίζουν οἱ ἡμέτεροι, ὅτι οἱ Λατῖνοι πανηγυρίζουν τόν ἐπερχόμενον ἐκλατινισμόν μας;» (Ὀρθόδοξα μελετήματα, 1974, σελ.63).

Ἡ ἀγωνία τοῦ ἀείμνηστου Γέροντα Θεόκλητου ἅς γίνει καί δική μας ἀγωνία, γιατί πολλά δεινά θά μᾶς φέρουν οἱ οἰκουμενιστές, ἐάν δέν περιοριστοῦν μέ τίς δυναμικές μας ἀντιδράσεις.

Ἐν ὄψει δημοψηφίσματος

Τήν προσεχῆ Κυριακή 5 Ἰουλίου ἡ Χώρα μας ὁδηγεῖται σέ δημοψήφισμα, γιά νά ἀποφασίσουν οἱ Ἕλληνες πολίτες, ἐάν θά δεχθοῦν ἤ ὄχι τήν δέσμη τῶν σκληρῶν μέτρων πού ζητοῦν οἱ θεσμοὶ νά λάβη ἡ Ἑλληνική κυβέρνηση. Δυστυχῶς γιά τήν Πατρίδα μας ἡ εἴσοδός της στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωση ἀποδείχθηκε ὅτι εἶχε τεράστιες ἐπιπτώσεις γιά τήν ἐθνική της φυσιογνωμία. Ἀποδεικτικό εἶναι τό ἄρθρο πού δημοσιεύθηκε στόν Ο.Τ. στίς παραμονές τῆς ὑπογραφῆς γιά τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στήν Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότητα μέ τίτλο ΔΑΥΪΔ ΚΑΪ ΓΟΛΙΑΘ ('Η Κοινή Ἀγορά καί ἡ Ἑλλάς), τόν Μάϊο τοῦ 1979, ὅπου μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναφέρονται: «Ἡ τυχόν ἀποτυχία τοῦ ὑψηλοῦ τούτου σκοποῦ θά σημάνη, καθώς ἐπισήμως διακηρύσσεται, τήν οἰκονομικήν καί κατά συνέπειαν ἐθνικήν ἐξουθένωσιν τῆς Ἑλλάδος καί τόν ἀναπόφευκτον ἀφελληνισμόν τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος θά μεταβληθῆ εἰς τόπον διακοπῶν πανσπερμίας ἀλλοδαπῶν, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες θά μεταναστεύσουν εἰς ξένας προηγμένας βιομηχανικῶς χώρας ἢ καί ἀπομακρυσμένας ἡμιαγρίας ἀποικίας».

Τριάντα πέντε χρόνια μετά ἡ Ἑλλάδα ἔχει χάσει τήν ὀρθόδοξη καί ἐθνική της ταυτότητα, ὁ Ἕλληνας ἔχει φραγκιέψει, οἰκονομικά ἔχει χρεωκοπήσει, ἡ ἐθνική της ἀσφάλεια ἀμφισβητεῖται, ἡ ἐθνική μας βιομηχανία ἔχει καταστραφεῖ, ἔχει κατακλυσθεῖ ἀπό ἕνα τεράστιο ἀριθμό ξένων μουσουλμάνων μεταναστῶν, οἱ δέ μορφωμένοι Ἕλληνες ἔχουν μεταναστεύσει στό ἐξωτερικό.

Στήν δύσκολη αὐτή κατάσταση πού βρίσκεται τό Ἑλληνικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

Τὴν 9ην Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμην τοῦ τοῦ ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄

Κράτος ἔνθεον, ἠμφιεσμένος, ἐκ τῆς χάριτος, τοῦ Κορυφαίου, Ἀποστόλων ζηλωτὴς ἐχρημάτισας· καὶ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων, Παγκράτιε, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα ἐφοίνιξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

«Αἰωνία ἡ μνήμη»

Μιχαὴλ Ε. Μιχαηλίδης

Ὁ Μιχαὴλ Μιχαηλίδης γεννήθηκε στὴ Λεμεσὸ τῆς Κύπρου στὶς 17 Ἀπριλίου τοῦ 1928. Σπούδασε θεολογία στὴν Ἀθήνα καὶ ὑπηρέτησε σὲ γυμνάσια τῆς Λεμεσοῦ ἀπὸ τὸ 1956 μέχρι τὸ 1978. Ὑπῆρξε μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργάνωσης Κυπρίων Ἀγωνιστῶν (ΕΟΚΑ) στὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγώνα τῶν ἑλληνοκυπρίων κατὰ τῆς ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατίας (1955-1959). Φυλακίστηκε ἀπὸ τοὺς Βρετανοὺς στὶς φυλακὲς τῆς Πύλας γιὰ 18 μῆνες μὲ τὴν κατηγορία τῆς μεταφορᾶς ὁπλισμοῦ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Στὰ κρατητήρια ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπεύθυνου θρησκευτικοῦ ἀγώνα. Μὲ τὴ σύζυγό του Εἰρηνούλα ἀπέκτησαν δύο παιδιά, τὸν Ἀνδρέα καὶ τὸν Μάριο. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1968 ἡ ἀγαπημένη του σύζυγος ἐκοιμήθη ἀμέσως μετὰ τὴ γέννηση τοῦ δεύτερου παιδιοῦ τους. Ἐγκαταστάθηκε μόνιμα μὲ τὰ δύο του παιδιὰ στὴν Ἀθήνα τὸν Ἰούνιο τοῦ 1978. Ἀπὸ τὸ ἔτος αὐτὸ καὶ μέχρι τὸ 1988 ἐργάστηκε στὸ σχολεῖο τῆς «Ἑλληνικῆς Παιδείας». Μετὰ τὴν ἀποχώρησή του ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευση ἀφοσιώθηκε ὁλοκληρωτικὰ στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο. Ἡ δράση του περιελάμβανε κηρύγματα, ὁμιλίες σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, συγγραφικὸ ἔργο (δεκάδες βιβλία, κυρίως οἰκοδομητικοῦ περιεχομένου), πολυετῆ σταθερὴ ἀρθρογραφία στὴν ἐφημερίδα τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα θρησκευτικὰ ἔντυπα. Ἀπὸ τὸ 2012 λόγῳ ἀσθένειας περιορίστηκε στὴν ἐν λόγῳ ἀρθρογραφία ἀφήνοντας, ἀκόμη καὶ λίγο πρὶν τὴν ἐκδημία του, κάποια ἄρθρα πρὸς δημοσίευση. Ἐκοιμήθη στὶς 25 Ἰουνίου τοῦ 2015. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἔγινε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου στὸ Πολυδρόσο Ἀμαρουσίου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως συνῆλθε σήμερον τὴν 25ην Ἰουνίου 2015, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἐγκρίτου συνεργάτου τῆς Π.Ο.Ε., διατελέσαντος ἐπὶ μακρὸν ἀρθρογράφου τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» θεολόγου Μιχαὴλ Μιχαηλίδη. Κατ' ἀρχὴν ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος ἀνεφέρθη εὐφήμως εἰς τὴν ἀρτίαν θεολογικὴν συγκρότησιν, τὸ ὑπέροχον ἦθος, τὴν ἔμφυτον εὐγένειαν, τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος, τὴν καλωσύνην καὶ πραότητα τοῦ ἐκλιπόντος καὶ τὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ Πατρίδα προσφοράν του, ὡς ἀγωνιστοῦ τῆς ΕΟΚΑ καὶ ὡς ἀγωνιστοῦ θεολόγου,

Ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως:

1. Νὰ παραστῆ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετὰ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου» εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν.

2. Νὰ ἐκφρασθοῦν θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

3. Νὰ προσφερθοῦν εἰς μνήμην του βιβλία τῶν ἐκδόσεων τοῦ «Ο.Τ.».

4. Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Τύπον».

Σεβ. Μητρ. Καλαβρύτων: «Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἑνὸς Ἀνδρὸς ἁρμόζει μόνον πρὸς τὴν Παπικὴν Διοίκησιν!»

ΤΗΝ Δευτέραν 22 Ἰουνίου 2015 ὁ Σεβ. Μητρ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ἔδωσε εἰς τὴν δημοσιότητα ἐπιστολήν του πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τὴν ἀνήρτησε εἰς τὸ προσωπικό του ἱστολόγιο (http://mkka.blogspot.gr), ἐνῷ προτάσσει ἕνα ἐκτενὲς προλόγισμα (δίκην ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς), τὸ ὁποῖον φέρει τὸν τίτλον «Διαμαρτυρία. Μὲ πόνον ψυχῆς καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν!», εἰς τὸ ὁποῖον δηλώνεται ὅτι ἡ ἱστορική του πορεία εἶναι αὐτὴ ποὺ τὸν ὠδεῖ νὰ ἔχη ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά, ἀλλὰ καὶ παραδέτει καὶ μίαν μικρὰν σύνοψιν τῶν κεντρικῶν του ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐπιστολήν. Εἰς τὴν ἐπιστολήν του αὐτὴν διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ πολλὰ ζητήματα, συνεκτικὸς κρίκος τῶν ὁποίων εἶναι ἡ μομφὴ ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱ. Σύνοδος δὲν λειτουργεῖ ὡς δὰ ἔπρεπε. Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα δέτει εἶναι ὄντως κρίσιμα, καθὼς ἀναφέρεται εἰς τὰ οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα, εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην «παπικὴν» θεολογίαν περὶ «πρώτου» εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα τοῦ συμφώνου συμβιώσεως καὶ τῆς «ἰσλαμοποιήσεως» τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μόνιμον ἀνοικτὸν δέμα τοῦ ἐκπτώτου Πατριάρχου πρ. Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναίου. Τὸ συμπέρασμά του εἶναι ὅτι δὲν ἀκούεται πράγματι ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, γεγονός τὸ ὁποῖον διαπιστώνει καὶ ὁ Ο.Τ., καθὼς δι' ὅλα τὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἐρχομένην Μεγάλην Σύνοδον ὡς καὶ τὰ φλέγοντα κοινωνικά, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαδέτει «πνιγηρὰν φωνήν». Ἀκολούθως παραδέτομεν ὅσα ἐδημοσίευσεν ὁ Σεβασμιώτατος. (Αἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι τοῦ Ο.Τ.):

«Δὲν ἔχουμε πρόθεση ἀντιδικίας, μάλιστα δὲ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, μὲ τὸν Ὁποῖον, ἄλλωστε, μᾶς συνδέει μία μακρόχρονη φιλία, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ αὐτὰ τὰ φοι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς εἰς τόν Ὑπ. Δικαιοσύνης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς ἀπέστειλε τήν 26ην Ἰουνίου 2015 πρός τόν Ὑπουργόν Δικαιοσύνης, Διαφάνειας καί Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τήν ἀκόλουθον ἐπιστολήν ὡς σχολιασμόν ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς Του πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ.

«Πρός τόν Ἐξοχώτατο Κύριο Νικόλαο Παρασκευόπουλο Ὑπουργό Δικαιοσύνης, Διάφάνειας καί Ἀνθρωπίνων

Γεγονότα καὶ σχόλια

Παρελάσεις ὁμοφυλοφίλων: Τὸ «Πανηγύρι τοῦ Διαβόλου»!

ΟΙΣΤΡΟΣ ἀκολασίας καὶ ἀσέληνος ἔρως τῆς ἁμαρτίας σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα! Ὁ λόγος γιὰ τὶς ξεδιάντροπες καὶ ἐμετικὲς παρελάσεις τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἡ Χώρα μας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μείνει ἔξω ἀπὸ αὐτὸ τὸ «πανηγύρι τοῦ διαβόλου». Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη καὶ ἄλλες μεγάλες πόλεις παραχωρήθηκαν ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες, γιὰ νὰ διαδηλωθεῖ καὶ ἂν ἀπαιτηθεῖ ἡ νομιμοποίηση τῆς πλέον θεομίσητης θανάσιμης ἁμαρτίας, τοῦ σοδομισμοῦ! Παρόντες (σχεδὸν) ἅπαντες οἱ πολιτικοί μας, μὲ ἐπικεφαλῆς στὴν Ἀθήνα τὴν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς! Οἱ νεολαῖοι τοῦ κυβερνῶντος κόμματος πρωτοπόροι μὲ γιγάντιο πανό, μὲ τὸ ὁποῖο ζητοῦσαν τὸν σεβασμὸ τῶν «δικαιωμάτων» τῶν γκέϊ, τὴν νομιμοποίηση τοῦ «γάμου» τους καὶ τὴν ἐλευθερία νὰ υἱοθετοῦν παιδιά! Δηλώσεις ἐπὶ δηλώσεων γιὰ τὴν ἴση ἀντιμετώπισή τους μὲ τοὺς ἑτεροφυλόφιλους! Ξέρασμα ἀπίστευτου μένους κατὰ τῆς «ἀναχρονιστικῆς» Ἐκκλησίας καὶ τῶν «σκοταδιστῶν» Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦν κατὰ τῶν «δικαιωμάτων» τους καὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ «ξαναφέρουν τὸ μεσαίωνα»! Στὴ Βραζιλία ἔφτασαν σὲ ἀπίστευτες ἀκραῖες βλασφημίες: βεβήλωσαν ἱερὰ σύμβολα, ὅπως τὸν Τίμιο Σταυρό, Εἰκόνες καὶ Ἱερὰ Σκεύη. Κάποιοι ἐπέλεξαν νὰ «σταυρωθοῦν», νὰ δείξουν ὅτι πάσχουν σὰν τὸ Χριστὸ καὶ ταυτόχρονα φιλιόταν μὲ ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου! Κάποιες θρασεῖς λεσβιάζουσες ἔκρυβαν τὶς ἐμετικὲς γύμνιες τους μὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας! Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ εἶχε τὸ «πανηγύρι τοῦ διαβόλου»! Ἂς προσευχηθοῦμε, διότι ἡ ἀνθρωπότητα πάει ὄντως «κατὰ διαβόλου»… γλεντώντας!

Σύμβουλος τοῦ Πάπα Φραγκίσκου κήρυξ τῆς ὁμοφυλοφιλίας!

Η ΑΠΟΔΟΧΗ τοῦ Γάλλου ὁμοφυλόφιλου διπλωμάτη ἀπὸ τὸ Βατικανὸ δὲν εἶναι ἄσχετη μὲ τὴν ἀκόλουθη ἀπίστευτη εἴδηση, ποὺ ἔφερε στὴ δημοσιότητα ὁ δημοσιογράφος κ. Γ. Παπαθανασόπουλος: «Ὁ διορισμὸς ἀπὸ τὸν Πάπα τοῦ πρώην ἡγουμένου (1992-2001) τοῦ τάγματος τῶν ἱεροκηρύκων (Δομινικανῶν) Τίμοθι Ράντκλιφ ὡς συμβούλου τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν εἰρήνη προκαλεῖ ἔντονες ἀντιδράσεις σὲ ρωμαιοκαθολικοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς ἔχει ταχθεῖ ἀνοικτὰ ὑπὲρ τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ὁ Ράντκλιφ τὸ 2005 δήλωσε πὼς ἡ ὁμοφυλοφιλία δὲν πρέπει νὰ εἶναι αἰτία ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τὴν ἱερωσύνη, ἀλλὰ ἀντίθετα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν ἱερωσύνη ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν προσέλευση τῶν ὁμοφυλόφιλων σ' αὐτήν. Τὸ 2006 σὲ διάλεξή του στὸ Λὸς Ἀντζελες ὁ Ράντκλιφ πρότεινε στοὺς ἀκροατές του νὰ γνωρίζουν καὶ νὰ ἀποκτοῦν σχέσεις μὲ ὁμοφυλόφιλους, νὰ διαβάζουν βιβλία ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ὁμοφυλοφιλία, νὰ παρακολουθοῦν ἔργα μὲ ὁμοφυλόφιλους» (Ἱστολ. Ἀκτῖνες)! Ὁ ἐν λόγῳ μεγαλοφραγκόπαπας κηρύσσει γιὰ μία ὁλόκληρη δεκαετία τὸν φρικτὸ σοδομισμό, τὴν πλέον θεομίσητη καὶ θανάσιμη ἁμαρτία καὶ τὸ «ἱερατεῖο» τοῦ σκοτεινοῦ Βατικανοῦ, ὄχι ἁπλὰ «σφυρίζει ἀδιάφορα», ἀλλὰ ἔχει ὡς σύμβουλό του τὸν δαιμονικὸ αὐτὸ παπικὸ «ἱερωμένο»! Φρίκη, φρίκη, φρίκη!

Παπικαὶ «θεῖαι λειτουργίαι» διὰ ἀμετανοήτους σοδομιστάς!

ΑΛΛΑ ὁ θερμὸς κήρυκας τῆς ὁμοφυλοφιλίας μεγαλοφραγκόπαπας καὶ σύμβουλος τοῦ Βατικανοῦ, ἐφαρμόζει στὴν πράξη τὸ δαιμονικό του κήρυγμα, ἔχοντας μάλιστα καὶ τὴ στήριξη καρδιναλίου! «Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Ράντκλιφ τελεῖ λειτουργία γιὰ ὁμοφυλόφιλους στὸ ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ Βάρβικ. Τὴ λειτουργία ἀποδέχεται ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Οὐέστμίνστερ, καρδινάλιος Μέρφι Ο Κόνορ, μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἱεραποστολῆς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς στοὺς γκέϊ. Ὁ Ράντκλιφ εἶναι ὑπὲρ τῆς κανονικῆς συμμετοχῆς τῶν ὁμοφυλόφιλων στὴ θεία κοινωνία τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας. Τὴ συμμετοχή τους τὴν βλέπει ὡς ἄσκηση δικαιώματός τους καὶ ὄχι μετὰ τὴν ἐκ μέρους τους ἀναγνώριση ὡς ἁμαρτίας τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ τῆς μετανοίας, ὅπως διδάσκει καὶ τὸ κανονικὸ δίκαιο τοῦ Βατικανοῦ. Ὁ Ράντκλιφ ἀποδέχεται δηλαδὴ τὴν ὁμοφυλοφιλία ὡς "ἰσότιμο σεξουαλικὸ προσανατολισμὸ" πρὸς τὴ φυσιολογικὴ καὶ φυσικὴ κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ βεβαίως εἶναι σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ κάθε σεξουαλικὴ διαστροφή. Ὁ πρώην ἡγούμενος τοῦ τάγματος τῶν Δομινικανῶν ἔχει γεννηθεῖ τὸ 1945 στὴν Ἀγγλία. Εἶναι διευθυντὴς τοῦ ἰνστιτούτου Las Casas τοῦ Blackfriars Oxford, ποὺ προωθεῖ στὸν κόσμο τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς φυσιολογικῆς κατάστασης. Ὁ Ράντκλιφ ἔχει διατελέσει πρύτανης τοῦ ποντιφικοῦ πανεπιστημίου "Θωμᾶς ὁ Ἀκινάτης" στὴ Ρώμη καὶ ὅπως εἶναι φυσικὸ σὲ ὁποιον θεωρεῖται "προοδευτικός" τοῦ ἔχουν ἀπονεμηθεῖ διάφορες τιμητικὲς διακρίσεις»! Αὐτοὺς τοὺς δαιμονικοὺς «κληρικοὺς» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοί» μας «ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς τῆς ἀδελφῆς ἐκκλησίας»! Μὲ αὐτοὺς πασχίζουν νὰ μᾶς ἑνώσουν! Κύριε, ἐλέησον!

Βατικανόν: Τὸ «Πνευματικὸν» στήριγμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας!

ΚΛΕΙΝΟΥΜΕ τὴ φρικτὴ ἀνωτέρω εἴδηση, ἡ ὁποία παραπέμπει σὲ μεσαιωνικοὺς χρόνους τῶν Βοργίων, μὲ εὔστοχο σχόλιο τοῦ δημοσιογράφου κ. Γ. Παπαθανασόπουλου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀποκάλυψε αὐτὴ τὴ φρικτὴ πτυχὴ τοῦ σύγχρονου παπισμοῦ: «Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Πάπα νὰ ὁρίσει τὸν ἀνοικτὰ ὑπὲρ τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἄγγελο κληρικὸ σύμβουλο στὸ σημαντικὸ ποντιφικὸ συμβούλιο γιὰ τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν εἰρήνη εἶναι ἕνα σαφὲς προμήνυμα ὅτι θὰ προωθήσει τὴν πρόταση τοῦ καρδιναλίου Κάσπερ νὰ γίνονται δεκτοὶ στὴ θεία κοινωνία οἱ ὁμοφυλόφιλοι, ὄχι ὡς μετανοήσαντες, ἀλλὰ δικαιωματικά. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ Βατικανοῦ, μετὰ τὰ ὅσα τραγικὰ συνέβησαν μὲ τὰ χιλιάδες κρούσματα παιδοφιλίας κληρικῶν του, δείχνει πὼς ἡ παρακμή του δὲν ἔχει τέλος. Ἡ προπαγάνδα περὶ τῆς νευτερικότητας τοῦ Πάπα, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν παράλογη λογικὴ ἀποδοχῆς τῆς διαστροφῆς ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ὁδηγοῦν τὸ Βατικανὸ στὴν κατάργηση θεμελιωδῶν ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ στὴν ὅλο καὶ βαθύτερη εἰσχώρησή του στὴν ἐκκοσμίκευση» (Ἱστολ. Ἀκῖνες)! Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μὲ τὶς ἐπισημάνσεις τοῦ κ. Γ. Παπαθανασόπουλου. Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ ἐν λόγῳ μεγαλοφραγκόπαπα νὰ εἶναι σύμβουλος τοῦ κ. Φραγκίσκου εἶναι συνειδητὴ πράξη τοῦ «ἀλάθητου»! Εἶναι πλέον «ἡλίου φαεινότερο» ὅτι ἡ ραγδαία ἐξάπλωση τῆς ὁμοφυλοφιλίας παγκοσμίως ἔχει τὸ «πνευματικὸ» στήριγμά της: Τὸ ἁμαρτωλὸ Βατικανό!

> **Ἀποδοχὴ σοδομιστοῦ διπλωμάτου ἐκ τοῦ Βατικανοῦ!**
>
> ΤΟ «ΚΡΑΤΟΣ τοῦ Θεοῦ» ἔγινε «μύλος» μὲ τὴν γαλλικὴ κυβέρνηση. Αἰτία ὁ διορισμὸς γάλλου πρεσβευτῆ στὸ «θεϊκὸ κράτος» δεδηλωμένου ὁμοφυλόφιλου! Στὴν ἀρχὴ «καμώθηκαν» ὅτι ἀντιδροῦν οἱ «ἱεροὶ» διπλωμάτες τῶν σκοτεινῶν δωμάτων τοῦ Βατικανοῦ, ἀλλὰ στὸ τέλος εἶπαν τὸ «ναί»! Δεῖτε τὴν εἴδηση: «Τὸ Βατικανὸ πρόκειται τελικὰ νὰ δεχθεῖ, ὅπως ὅλα δείχνουν, τὸν νέο πρέσβη τῆς Γαλλίας στὴν Ἁγία Ἕδρα, μετὰ τὶς ἀντιδράσεις ποὺ προκλήθηκαν γιὰ τὸ μπλόκο τοῦ Βατικανοῦ, ἐπειδὴ ὁ Λοραὶν Στεφανίνι εἶναι ὁμοφυλόφιλος», γράφουν ἰταλικὰ ΜΜΕ […] Ἡ ὑπόθεση ἔλαβε μεγάλη δημοσιότητα, δεδομένης καὶ τῆς στάσης τοῦ Πάπα Φραγκίσκου στὸ θέμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ τῶν προσωπικῶν ἐλευθεριῶν.
>
> Λίγο μετὰ τὴν ἐκλογή του, ὁ ποντίφικας, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ ταξίδι στὴν Βραζιλία, εἶχε δηλώσει στοὺς δημοσιογράφους: "Ποιὸς εἶμαι ἐγὼ γιὰ νὰ κρίνω ἕνα ἄνθρωπο, ἂν εἶναι ὁμοφυλόφιλος καὶ ἀναζητᾶ τὸν Κύριο μὲ καλὴ θέληση;". Ἡ ἐφημερίδα τῆς Ρώμης, Il Messaggero, θεωρεῖ ὅτι τὸ Παρίσι καὶ ἡ Ἁγία Ἕδρα "ἀποφάσισαν νὰ γυρίσουν σελίδα" καὶ πὼς ἐπίκειται ἡ ἐπίσημη ἀνάληψη καθηκόντων τοῦ Στεφανινί". Φυσικὰ τὸ Βατικανὸ ἄλλαξε «ρότα» μετὰ τὴν συνάντηση τοῦ ὁμοφυλόφιλου πρέσβη μὲ τὸν «ἀλάθητο»: «Ὁ Στεφανινί, τὶς περασμένες ἑβδομάδες συναντήθηκε μὲ τὸν ποντίφικα, μὲ τὸν ὁποῖο - σύμφωνα μὲ πληροφορίες - εἶχε μακρὰ καὶ ἀναλυτικὴ συνομιλία σὲ ἐγκάρδιο κλῖμα. Πρὶν ἀπὸ τὴν λήξη τῆς συνάντησης, ὁ γάλλος διπλωμάτης καὶ ὁ ἀργεντινὸς Πάπας φέρονται νὰ συμπροσευχήθηκαν» (Ἱστ. Τὰ Νέα)! Ἰδοὺ ποῦ ὁδηγοῦν οἱ «κακὲς παρέες» ποὺ «ἀντιπροσώπου τοῦ Χριστοῦ»: σὲ συμπροσευχὲς (καὶ) μὲ ἀμετανόητους σοδομιστές! Καὶ εἰς ἀνώτερα «ἅγιε πατέρα»!

Ἡ δολιότης τῶν παπικῶν ὑποτροφιῶν

ΕΙΝΑΙ γνωστὸ ὅτι ἡ ὕψιστη ἀρχὴ γιὰ τὸ ἁμαρτωλὸ Βατικανὸ εἶναι: «ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα», ὁπότε οἱ παμπόνηροι καὶ ἀδίστακτοι παπικοὶ μεταχειρίζονται κάθε μέσο νὰ ὑποτάξουν τὴν Ὀρθοδοξία μας στὴν «παντόφλα» τοῦ πάπα. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ὡς ἔκφραση τῆς «ἀγάπης» τους γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία, κάνουν συχνὰ «δωράκια», μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς πλησιάσουν. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ χορήγηση ὑποτροφιῶν στὰ παπικὰ πανεπιστήμια. Ἀλλὰ δεῖτε τί ἔγραψε γι' αὐτὲς ὁ μακαριστὸς π. Γεώργιος Καψάνης: «Ὕπουλον μέσον διαστροφῆς τοῦ Ὀρθοδόξου φρονήματος εἶναι αἱ ὑπὸ τῶν παπικῶν παραχωρούμεναι εὐρύτατα ὑποτροφίαι εἰς νέους καὶ ἀπείρους Ὀρθοδόξους θεολόγους διὰ σπουδὰς εἰς παπικὰ πανεπιστημιακὰ ἱδρύματα. Τί ἐπεδίωκον ἀνέκαθεν καὶ τί ἐπιδιώκουν καὶ σήμερον οἱ παπικοὶ διὰ τῶν ὑποτροφιῶν αὐτῶν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τίς. Τὸν ἐπηρεασμὸν τῶν μελλόντων νὰ καταλάβουν ἡγετικὰς θέσεις εἰς τὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν θεολογίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ εὐμενὴς στάσις ἀπέναντι τοῦ Βατικανοῦ»! Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές, ἂν ρίξουμε μία ματιὰ στὰ βιογραφικὰ τῶν σημερινῶν οἰκουμενιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι εἶναι ὅλοι τους ἀπόφοιτοι τῶν παπικῶν πανεπιστημίων! Εἶναι καὶ αὐτὴ μία δαιμονικὴ δολιότητα τοῦ «κράτους τοῦ Θεοῦ», προκειμένου νὰ ἐκπορθήσει τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὴν κάνει …παπικὴ «ἀποικία»! Στῶμεν καλῶς ἀδελφοί μας, «φυλάξτε Θερμοπύλες», μὲ κάθε τίμημα!

Ἀνεπίτρεπτος οἰκουμενιστικὴ συνάντησις διὰ τὴν οἰκογένειαν

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ποὺ γίνονται ὅλα αὐτὰ στὸ ἁμαρτωλὸ καὶ ἀπόλυτα παρηκμασμένο Βατικανό, καθὼς καὶ στὸν προτεσταντισμό, οἱ «δικοί» μας οἰκουμενιστὲς κάνουν πὼς δὲν καταλαβαίνουν καὶ «κοινωνοῦν» μὲ αὐτούς. Ἰδοὺ μία τέτοια «κοινωνία», ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει ἰδιαίτερα: «Ἡ Β΄ Διεθνὴς-Διαχριστιανικὴ Συνάντηση γιὰ τὴν οἰκογένεια πραγματοποιήθηκε στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, μὲ φορέα ὑλοποίησης τὸ Ἵδρυμα "Λειτουργοὶ Ὑγείας τῆς Ἀγάπης". Κεντρικὸ θέμα τῆς Συνάντησης ἦταν "Χριστιανικὴ Παιδαγωγικὴ στὴν Οἰκογένεια" καὶ σ' αὐτὴ συμμετεῖχαν ὁ Σεβ. Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας, Ζακύνθου & Κεφαλληνίας κ. Ἰωάννης, ὁ Ποιμένας τῆς Ἑλληνικῆς Εὐαγγελικῆς Κοινότητας Βόλου Αἰδέσιμος Μελέτιος Μελετιάδης, εἰδικοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ρ/κῶν καὶ Εὐαγγελικῶν κοινοτήτων ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας. Τὴν Συνάντηση χαιρέτισε ὁ Σεβ. Καθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησία γιὰ τὴν πρωτοβουλία διοργάνωσης καὶ τῆς Β΄ Συνάντησης (σ.σ. Πόσο μεγάλη ἐπιτυχία, νὰ συγχαίρεις μὲ τὸν αἱρετικό!), καὶ εὐχήθηκε "ἡ προσπάθεια αὐτὴ νὰ ἐξακολουθήσει καὶ στὸ μέλλον καὶ νὰ βρεῖ μιμητές, καθὼς ὅλοι ἀντιλαμβανόμαστε τὴ σοβαρότητα, τὴ χρησιμότητα καὶ τὴν ἀναγκαιότητά της"» (Ἱστολ. Ἀγιορείτικο Βῆμα)! Σὲ τί μποροῦμε νὰ ὠφεληθοῦμε ἀπὸ τοὺς παπικοὺς γιὰ τὴν στήριξη τῆς οἰκογένειας, τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ μπόχα τῆς παιδεραστίας τῶν φραγκοπαπάδων ἔχει πνίξει τὴν ὑφήλιο; Βοᾶ ἡ ἀνθρωπότητα γιὰ τὰ χιλιάδες ἀπιμώρητα ἐγκλήματα βιασμῶν παιδιῶν τῶν παπικῶν καὶ ὡς φαίνεται αὐτὴ ἡ βοὴ δὲν ἔφτασε στὰ αὐτιὰ τῶν «δικῶν» μας οἰκουμενιστῶν! Μᾶλλον, κάνουν πὼς δὲν ἀκοῦν!

Ἐκτέλεσε τὸν στρατάρχην του, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ἐμπρός του!

Ο ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟΣ ἐφιάλτης ζεῖ καὶ «δείχνει τὰ (ματωμένα) δόντια του» στὴν πιὸ δυστυχισμένη χώρα τοῦ κόσμου, τὴ Βόρεια Κορέα! Ὅταν ὁ ἐφαρμοσμένος μαρξισμὸς κατέρρευσε ὡς χάρτινος πύργος σὲ ὅλο τὸν κόσμο, στὴν μακρινὴ καὶ ἀπομονωμένη αὐτὴ χώρα ἀνθίσταται, γαντζωμένος στὴν ἐξουσία, χάρις στὴν ἀνεῖπωτη βία ποὺ μόνο οἱ μαρξιστὲς μεταχειρίζονται! Δεῖτε ἕνα μικρὸ δεῖγμα αὐτῆς τῆς βίας: «Μὲ τὴν κατηγορία τῆς προδοσίας, ἀφοῦ ἀποκοιμήθηκε σὲ μία ἐκδήλωση, στὴν ὁποία παρέστη ὁ ἡγέτης Κὶμ Γιὸνγκ Οὔν, ἡ Β. Κορέα ἐκτέλεσε σήμερα τὸν ὑπουργὸ Ἄμυνας τῆς χώρας, σύμφωνα μὲ μέσα ἐνημέρωσης τῆς Νότιας Κορέας, ποὺ ἀναφέρουν ὅτι ἡ εἴδηση δόθηκε ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν τῆς Σεοὺλ σὲ βουλευτὲς κατὰ τὴν συνάντησή τους τὴν Τετάρτη. Ὁ ὑπουργὸς Ἄμυνας Χίον Γιὸνγ Τσὸλ καθαιρέθηκε καὶ θανατώθηκε ἀπὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα, σύμφωνα μὲ τὰ μέσα, ἐπειδὴ ἔδειξε ἔλλειψη σεβασμοῦ στὸν Κὶμ μὲ τὸ νὰ ἀφεθεῖ νὰ τὸν πάρει ὁ ὕπνος κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς στρατιωτικῆς ἐκδήλωσης» (Ἱστολ. EFENPRESS)! Τελικὰ ὁ γραφικὸς «μπούλης» δικτάτορας, ὁ ὁποῖος ἀνέβηκε στὴν ἐξουσία «ἐλέῳ» παπποῦ καὶ μπαμπᾶ (τόσο δημοκρατικά!), ἀποδείχτηκε ὁ πλέον αἱμοσταγὴς μαρξιστὴς ἡγέτης, ἐφάμιλλος τοῦ ἀνθρωπόμορφου τέρατος Στάλιν! Οἱ «δικοί» μας ἐδῶ μαρξιστὲς καὶ μαρξίζοντες πολιτικοί, ἀποσιωποῦν τὰ ἐγκλήματα τοῦ «συντρόφου» τους Κίμ, καὶ δηλώνουν …δημοκράτες καὶ ἀνθρωπιστές!

Ἡ δολιότης τῶν παπικῶν ὑποτροφιῶν

ΕΙΝΑΙ γνωστὸ ὅτι ἡ ὕψιστη ἀρχὴ γιὰ τὸ ἁμαρτωλὸ Βατικανὸ εἶναι: «ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα», ὁπότε οἱ παμπόνηροι καὶ ἀδίστακτοι παπικοὶ μεταχειρίζονται κάθε μέσο νὰ ὑποτάξουν τὴν Ὀρθοδοξία μας στὴν «παντόφλα» τοῦ πάπα. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ὡς ἔκφραση τῆς «ἀγάπης» τους γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία, κάνουν συχνὰ «δωράκια», μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς πλησιάσουν. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ χορήγηση ὑποτροφιῶν στὰ παπικὰ πανεπιστήμια. Ἀλλὰ δεῖτε τί ἔγραψε γι' αὐτὲς ὁ μακαριστὸς π. Γεώργιος Καψάνης: «Ὕπουλον μέσον διαστροφῆς τοῦ Ὀρθοδόξου φρονήματος εἶναι αἱ ὑπὸ τῶν παπικῶν παραχωρούμεναι εὐρύτατα ὑποτροφίαι εἰς νέους καὶ ἀπείρους Ὀρθοδόξους θεολόγους διὰ σπουδὰς εἰς παπικὰ πανεπιστημιακὰ ἱδρύματα. Τί ἐπεδίωκον ἀνέκαθεν καὶ τί ἐπιδιώκουν καὶ σήμερον οἱ παπικοὶ διὰ τῶν ὑποτροφιῶν αὐτῶν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τίς. Τὸν ἐπηρεασμὸν τῶν μελλόντων νὰ καταλάβουν ἡγετικὰς θέσεις εἰς τὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν θεολογίαν, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ εὐμενὴς στάσις ἀπέναντι τοῦ Βατικανοῦ»! Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές, ἂν ρίξουμε μία ματιὰ στὰ βιογραφικὰ τῶν σημερινῶν οἰκουμενιστῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν θεολόγων, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι εἶναι ὅλοι τους ἀπόφοιτοι τῶν παπικῶν πανεπιστημίων! Εἶναι καὶ αὐτὴ μία δαιμονικὴ δολιότητα τοῦ «κράτους τοῦ Θεοῦ», προκειμένου νὰ ἐκπορθήσει τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὴν κάνει …παπικὴ «ἀποικία»! Στῶμεν καλῶς ἀδελφοί μας, «φυλάξτε Θερμοπύλες», μὲ κάθε τίμημα!

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ο ΝΕΟΣ

ΣΤΙΣ 3 Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου. Ὁ ἅγιος Γεράσιμος καταγόταν ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωριὸ Καρπενησίου καὶ τὸ ὄνομά του ἦταν Γεώργιος. Σὲ ἡλικία δώδεκα χρονῶν πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου προσλήφθηκε σὲ παντοπωλεῖο συμπατριώτη του. Κάποια μέρα, συνεργάτης τοῦ πονηροῦ, ἐνῶ πωλοῦσε γιαούρτια, σκόνταψε, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταστραφοῦν. Εὑρισκόμενος ὁ Γεώργιος φοβισμένος ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς ἡλικίας του καὶ τῶν κολακειῶν τῶν Τούρκων, ἐξόμωσε. Ὅταν ἦλθε σὲ ὥριμη ἡλικία μετανόησε καὶ ἀναχώρησε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ πῆγε στὸ Ἅγιο Ὄρος, κοντὰ σὲ κάποιο ἱερομόναχο Κύριλλο, ὅπου ἐξομολογήθηκε καὶ ἔχοντας μεγάλο ζῆλο γιὰ τὴν μοναχικὴ ζωὴ ἐκάρη μοναχός, μετονομασθείς Γεράσιμος. Ἔχοντας θεῖο πόθο γιὰ νὰ μαρτυρήσῃ καὶ ἐνθυμούμενος τὴν ἄρνησή του ἐπανέρχεται στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου ὁμολόγησε μὲ παρρησία ὅτι εἶναι χριστιανός. Βλέποντας οἱ Τοῦρκοι τὴν στερεὰ πίστη του τὸν ἔδειραν καὶ τὸν βασάνισαν ἀπάνθρωπα, ὅμως ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἔμεινε ἐδραῖος στὴν πίστη του καὶ τέλος τὸν ἀποκεφάλισαν στὶς 3 Ἰουλίου τοῦ 1812 σὲ τοποθεσία κοντὰ στὸ Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ὅπου καὶ φάνηκε θεῖο φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κατὰ τὸ μαρτύριό του πρὸς δόξαν τῆς πίστεως. Τὸ λείψανό του ἐνταφιάσθηκε ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς στὴν νῆσο Πρώτη. Ὅταν ἔγινε ἡ ἀνακομιδή, μετὰ ἀπὸ τρία χρόνια, τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γερασίμου ἀποθησαυρίσθηκαν στὸ μοναστήρι τοῦ Προυσοῦ, στὴν Εὐρυτανία.

Ταφὴ ἢ Καῦσις τῶν νεκρῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

παραδιδόαμεν διὰ τῶν εὐχῶν, πληροῦντες τὸ θεῖον πρόσταγμα, τό, Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ΄ καὶ τὴν ἀνάστασιν δὲ κηρύττομεν, σφραγίζοντες τὸ λείψανον διὰ τοῦ σταυροῦ…Καὶ ὅτι οὗτος ὁ θαπτόμενος ἀναστήσεται ὡς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐξανέστη. Διὸ καὶ μετὰ τὸ τεθῆναι τῷ τάφῳ, ἔλαιον ἐπάνω τούτου σταυροειδῶς ἐκχέεται, ὡς παραδεδώκασιν οἱ ἀπόστολοι» (PG 155, 686D).

Ἀξιόλογα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἀποτελοῦν καὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ἀναφέρουμε τὰ Πρακτικὰ τῆς Ζ΄ Οἰκ. Συνόδου (787 μ.Χ.), ὅπου περιγράφεται ἡ ταφὴ τῆς ἁγίας Εὐφημίας καὶ ἡ Δ΄ πράξη ἔχει τὴν ὁμολογία πίστεως τοῦ Θεοδοσίου Ἀμορίου (Μ. Ἀσία), ἡ ὁποία ἔγινε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Σύνοδο καὶ ἀναφέρει μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Ὁμοίως καὶ τὰ λείψανα τῶν ἁγίων προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ ἀσπάζομαι, ὡς ἀθλησάντων ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ λαβόντων χάριν παρ' αὐτοῦ ἰάσεις ἐπιτελεῖν, καθὼς ἡ Ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν παρέλαβεν ἐκ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Πατέρων των ἔως ἡμῶν» (Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, Σπ. Μήλια, Πρακτικά, τόμ. Γ΄, 231/7731).

* * *

Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν ἀρχαία παράδοση, ἡ ὁποία στηρίζεται σ' ὅσα ὁ Θεὸς ἀπευθύνει πρὸς τὸν πρωτόπλαστον μετὰ τὴν παρακοήν, ὅτι «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ» (Γέν. 3, 12) καὶ θάπτει τοὺς κεκοιμημένους. Πολὺ χαρακτηριστικὰ τὸ τροπάριον (ὁ Οἶκος), τὸ κοινὸ καὶ διὰ τὰ δύο Ψυχοσάββατα, (πρὸ τῆς Ἀπόκρεω καὶ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς) ὑπογραμμίζει: «Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπών μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα».

Συνεπῶς ἡ Ἐκκλησία συνιστᾶ, (δὲν ἐξαναγκάζει, οὔτε ἐπιβάλλει) στὰ πιστὰ τέκνα της, δηλαδὴ ὑποδεικνύει νὰ θάπτονται μετ

Ἡ στήλη τῆς «Πανελλήνιου Ἑνώσεως Θεολόγων»

Κριτική παρουσίασις τοῦ προγράμματος σπουδῶν Γενικοῦ Λυκείου εἰς τά Θρησκευτικά (Ἰανουαρίου 2015)

Γράφει ***ὁ κ. Εὐάγγελος Στ. Πονηρός,***

Δρ Θ., Μ.Φ. Σχολικός σύμβουλος θεολόγων Πειραιῶς, Δ΄ Ἀθηνῶν, Κυκλάδων

(1ον)

Α. Τό ἰδεολογικό ὑπόβαθρο τοῦ προγράμματος

Δημοσιεύθηκε τόν μήνα Ἰανουάριο τοῦ 2015[1] νέο πρόγραμμα σπουδῶν γενικοῦ λυκείου στό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Τό ἐν λόγῳ πρόγραμμα **ἐμφανίζεται ὡς συνέχεια τοῦ νέου προγράμματος σπουδῶν στά θρησκευτικά δημοτικοῦ καί γυμνασίου τοῦ ἔτους 2011**, τό ὁποῖο μέχρι στιγμῆς ἔχει ἰσχύσει μόνον ὡς πιλοτικό πρόγραμμα, ἐφαρμόσθηκε δηλαδή δοκιμαστικά σέ μερικά σχολεῖα, τροποποιήθηκε δέ τό 2014.

Παρ' ὅλα αὐτά **ἡ δομή τοῦ δημοσιευθέντος ὡς προγράμματος λυκείου εἶναι πολύ πιό συνοπτική** ἀπό ἐκείνη τοῦ δημοσιευθέντος ὡς πιλοτικοῦ προγράμματος δημοτικοῦ καί γυμνασίου. Δηλαδή ἐκεῖνο σχεδιάσθηκε, ὥστε νά προβλέπει μέχρι καί τήν τελευταία λεπτομέρεια, ἡ ὁποία πρόκειται νά διδαχθεῖ στό μάθημα ἔχοντας ἔτσι ὡς στόχο νά μπορεῖ λειτουργήσει αὐτόνομα μή ἐξαρτώμενο ἀπό ἕνα συγκεκριμένο σχολικό ἐγχειρίδιο γιά κάθε τάξη, ἀλλά πρός τό παρόν τοὐλάχιστον ἑξαρτᾶται ἀπό πλῆθος, ἕνα κυριολεκτικά λαβυρινθῶδες καί ἀσαφές πλῆθος, βοηθημάτων γιά κάθε τάξη. Τό δημοσιευθέν ὡς πρόγραμμα λυκείου εἶναι συνοπτικό, διότι προφανῶς προβλέπεται νά συνοδευθεῖ ἀπό συγκεκριμένο σχολικό ἐγχειρίδιο γιά κάθε τάξη.

Μέχρι στιγμῆς[2] τό ὑπό ἐξέταση πρόγραμμα δέν ἔχει ἰσχύσει δοκιμαστικά ὡς πιλοτικό. Σύμφωνα μέ τό Ἰνστιτοῦτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς προβλέπεται κάτι τέτοιο[3], ὅμως πρέπει νά τονίσουμε, ὅτι τά προβλήματα ἑνός προγράμματος σπουδῶν δέν ἀναδεικνύονται μόνο ἀπό τυχόν πιλοτική ἐφαρμογή του, ἀλλά ἐπισημαίνονται καί ἀπό διάλογο μέ τούς εἰδικούς ἐπί τοῦ θέματος.

Στό εἰσαγωγικό ἄρθρο τοῦ Φ.Ε.Κ. ἐκφράζεται ἡ προσδοκία, ὅτι τό πιλοτικό πρόγραμμα δημοτικοῦ καί γυμνασίου 2011/14 θά γενικευθεῖ ὡς πρόγραμμα ὅλων τῶν δημοτικῶν καί γυμνασίων τῆς χώρας[4]. Ἀτυχῶς δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ παταγώδης ἀποτυχία του ὡς πιλοτικοῦ. Ἐλάχιστοι ἐκπαιδευτικοί τό υἱοθέτησαν, καί μάλιστα ὡς πρός τό περιεχόμενό του. Διότι κάποιοι υἱοθέτησαν μόνον μεθόδους ἀπό αὐτό. Ἐν γένει τό πρόγραμμα συνάντησε τήν ἀπόρριψη τοῦ κλάδου τῶν θεολόγων. Καί ἀπόδειξη γι' αὐτό ἀποτελοῦν οἱ δύο ὀγκώδεις τόμοι[5], οἱ ὁποῖοι περιέχουν δεκάδες ἐπιστημονικές ἐργασίες, οἱ ὁποῖες ἀνασκευάζουν κάθε σφάλμα καί κάθε ἰσχυρισμό τῶν δημιουργῶν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Ἑκτός αὐτοῦ ἀξιοσημείωτες ὑπῆρξαν καί οἱ ἀντιδράσεις τῶν γονέων τῶν μαθητῶν, κάποιοι ἀπό τούς ὁποίους εἶναι ἀποφασισμένοι νά προσφύγουν στή δικαιοσύνη, ἐάν ἐπιχειρηθεῖ ἡ ἐπιβολή τοῦ ἐν λόγῳ ἀκατάλληλου προγράμματος σπουδῶν.

Γενικά τό ἐν λόγῳ πρόγραμμα δημοτικοῦ καί γυμνασίου ἔλαβε θετικές κριτικές … μόνο ἀπό τούς ἴδιους τούς δημιουργούς του[6], πράγμα πρωτοφανές στά χρονικά τῆς ἑλληνικῆς παιδείας! Εἶναι δέ πολύ θλιβερό τό φαινόμενο, θεολόγοι νά προσφεύγουν στήν αὐτοδικαίωση, ἀντί νά ὁδηγοῦνται στή μετάνοια, ὅταν σύσσωμος ὁ κλάδος στόν ὁποῖον ἀνήκουν, τούς ἀποδεικνύει ὅτι ἔχουν σφάλει!

Ἡ δέ «*βελτιωμένη*» μορφή τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος δέν παρουσιάζει καλύτερη κατάσταση[7], ὅμοια σφάλματα, παραλείψεις καί ἀνεπίτρεπτη νόθευση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παιδείας τό διατρέχουν ἀπό ἄκρη σ' ἄκρη καί τό καθιστοῦν ἀντισυνταγματικό, παράνομο καί ἀκατάλληλο γιά ὀρθοδόξους χριστιανούς μαθητές, ἄρα παιδαγωγικῶς ἀπαράδεκτο.

Ἔτσι δηλώνεται σαφῶς στό εἰσαγωγικό ἄρθρο τοῦ σχετικοῦ Φ.Ε.Κ., ὅτι «*ὁ σχεδιασμὸς τοῦ νέου Προγράμματος Σπουδῶν στὰ Θρησκευτικὰ Λυκείου λαμβάνει ὑπόψη […] τὸν ἐκπαιδευτικὸ προσανατολισμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῶν περιεχομένων τοῦ νέου ΠΣ στὰ Θρησκευτικὰ Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου*»[8]. Καθίσταται κατ' αὐτόν τόν τρόπο σαφές, ὅτι **ἀρκετά ἀπό τά σοβαρά καί ἀξεπέραστα προβλήματα ἐκείνου τοῦ προγράμματος κληροδοτοῦνται καί στό ὑπό ἐξέταση πρόγραμμα.**

Ὡς σκοπός τοῦ ὑπό ἐξέταση προγράμματος ἀνακοινώνεται καί ὁ «*θρησκευτικός γραμματισμός*»[9]. Εἶναι γνωστό, ὅτι **πρόκειται γιά εἰσαγωγή τοῦ βρετανικοῦ "religious literacy", τό ὁποῖο εἰσήχθη ἤδη ἀπό τό προαναφερθέν πρόγραμμα δημοτικοῦ καί γυμνασίου σέ ἀντικατάσταση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παιδείας**, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στά ἑλληνικά σχολεῖα καθ' ὅλη τήν ἱστορική πορεία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀπό τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821 μέχρι σήμερα. Γιά τούς κινδύνους αὐτοῦ τοῦ ἐγχειρήματος ἔχουμε ἤδη γράψει καί δέν θεωροῦμε σκόπιμο νά ἐπαναλάβουμε ἐδῶ, ὅσα ἔχουμε ἤδη πεῖ[10]. Παρ' ὅλα αὐτά ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά συνέχεια τοῦ αὐτοῦ ἐγχειρήματος, θά γίνει ἀντιληπτό ἀπό τόν ἀναγνώστη τοῦ παρόντος, ὅτι συνεπάγεται ὅμοια προβλήματα.

Ἡ συνειδητή διαφοροποίηση τοῦ προγράμματος ἀπό τήν ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία, πράγμα τό ὁποῖο τό καθιστᾶ ἀκατάλληλο γιά χριστιανούς ὀρθοδόξους μαθητές, φαίνεται καί στό κυρίως μέρος του. Συγκεκριμένα στήν ἐνότητα 2.4 τῆς Β΄ λυκείου, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «*μύηση*» συναντοῦμε τίς ἑξῆς ἰδέες: «*ἔκφραση ἐπιχειρημάτων γιὰ τὴν ἀξία τῆς κατήχησης στὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα καὶ διαφορῶν της ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση*», «*ἐκκλησιαστικὴ κατήχηση καὶ διαφορὲς μὲ τὴ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευση στὸ σχολεῖο*»[11]. Ἐδῶ ἐπιχειρεῖται ἀποστασιοποίηση τῆς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπό τήν ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία. Διότι κατήχηση καί ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία ταυτίζονται. Ἔχουμε ἤδη τονίσει ἐπανειλημμένως, ὅτι ἐάν οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί μαθητές δέν λαμβάνουν στό σχολεῖο τους ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία, τότε ἔχουμε σαφή παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Σέ τέτοια περίπτωση ἔχει ὁ κάθε ὀρθόδοξος χριστιανός γονέας τό δικαίωμα νά ἐπιδιώξει τήν ἀπαλλαγή τοῦ παιδιοῦ του ἀπό τό μάθημα, τό ὁποῖο ἀφίσταται τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παιδείας, εἴτε "religious literacy" ὀνομάζεται αὐτό, εἴτε ὁ,τιδήποτε ἄλλο, καί ἄν δέν τήν ἐπιτύχει ἄμεσα ἔχει τή δυνατότητα νά προσφύγει στή δικαιοσύνη.

Σημειώσεις:

1. Φ.Ε.Κ. τεῦχ. 2ο, ἀρ. φύλ. 182, 23/1/2015. **2**. 25 Μαΐου 2015. **3.** Βλ. ἔγγραφο μέ ἀρ. πρωτ.: 3975/6-4-2015. **4.** Ἐνθ΄ ἀνωτέρω, Φ.Ε.Κ. σ. 2598. **5.** Συλλογή κριτικῶν ἄρθρων γιά τά νέα (πιλοτικά) προγράμματα σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, Ἕνωση Θεολόγων Νομοῦ Λέσβου, Μυτιλήνη, Ἰούλιος 2012. Τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, Προβληματισμοί - ἐπισημάνσεις - προτάσεις, Πρακτικά πανελληνίου ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, Ἐργαστήριο παιδαγωγικῆς - χριστιανικῆς παιδαγωγικῆς Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 2014._ Ἐάν λοιπόν ἕνας ἤ περισσότεροι δημιουργοί ὁποιουδήποτε ἔργου δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψη τίς ἔντονες ἀντιδράσεις τῶν εἰδικῶν εἰς βάρος τοῦ δημιουργήματός τους, τότε εἶναι φανερό πλέον, ὅτι δέν ἐπιθυμοῦν νά δημιουργήσουν κάτι καλύτερο, κάτι ἐπωφελές γιά τό κοινωνικό σύνολο, ἀλλά ἀγωνίζονται νά ἐπιβάλουν στό κοινωνικό σύνολο τά σφάλματά τους! **6.** Βλ. π.χ. Σταύρου Γιαγκάζογλου, Ἡ Ἁγία Γραφή στήν ἐκπαίδευση, Θεολογία, Τόμος 85, Τεῦχος 4ο, Ὀκτώβριος – Δεκέμβριος 2014, σ. 230-234, ὅπου ἀφ΄ ἑνός μέν ἀποκρύπτονται οἱ ἀρνητικές κριτικές τίς ὁποῖες ἔχει λάβει τό πρόγραμμα αὐτό, ἀφ΄ ἑτέρου δέ παρουσιάζεται αὐτό ὡς πρωτοποριακό καί ὡς ἐκπληροῦν κατά ἀπόλυτο τρόπο τήν ἀποστολή τῆς ἁγιογραφικῆς παιδείας τῶν μαθητῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Ὅμως κάθε ἔργο, εἴτε ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα εἶναι αὐτό εἴτε ὁτιδήποτε, γιά νά ἀποδειχθεῖ ἡ εὐστοχία του καί ἡ κατάλληλότητά του, δέν ἔχει μόνον ἀνάγκη ἀπό τούς αὐτοεπαίνους τῶν δημιουργῶν του, ἀλλά καί ἀπό τήν ἔξωθεν καλή μαρτυρία, πράγμα τό ὁποῖο δέν συμβαίνει στήν προκειμένη περίπτωση. **7**. Βλ. μελέτη μας μέ τίτλο «Νέα ἔκδοση βασισμένη σέ παλαιά σφάλματα, (Τό πρόγραμμα σπουδῶν στά θρησκευτικά δημοτικοῦ - γυμνασίου, ἀναθεωρημένη ἔκδοση 2014)», Κοινωνία 2014, τεῦχος 2ο. **8**. Ἐνθ΄ ἀνωτέρω, Φ.Ε.Κ. σ. 2597. **9.** Ἐνθ΄ ἀνωτέρω, Φ.Ε.Κ. σ. 2598. **10.** Βλ. τό βιβλίο μας μέ τίτλο «Ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία καί ἑλληνικό σχολεῖο, Θεολογική θεμελίωση, Νομική κατοχύρωση, Ἱστορική δικαίωση, Ἀνασκευή ποικίλων ἰσχυρισμῶν, ἐκδ. Πελασγός, Ἀθήνα 2013». Στό δεύτερο μέρος τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἀνασκευάζουμε κάθε ἰσχυρισμό σχετιζόμενο μέ τό ἐν λόγῳ ἐγχείρημα.**11.** Ἐνθ΄ ἀνωτέρω, Φ.Ε.Κ. σ. 2638.

Δότε καί δοθήσεται ὑμῖν

Τί πρέπει νά γνωρίζουμε, ὅταν κάνουμε ἐλεημοσύνη, μᾶς τό λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «*Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καί θερίσει, καί ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καί θερίσει*» (Β΄ Κορ. θ΄ 6). Τοῦτο πρέπει νά γνωρίζετε, ὅτι ἐκεῖνος πού σπείρει μέ τσιγκουνιά, μέ τσιγκουνιά καί θά θερίση. Καί ἐκεῖνος πού σπείρει ἄφθονα, ἄφθονα καί θά θερίση.

Καί συνεχίζει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «*ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός*» (Β΄ Κορ. θ΄ 7).

Ὁ καθένας μέ τήν καρδιά του ἐλεύθερα νά δίνη καί ὄχι μέ λύπη ἤ ἀπό ἀνάγκη. Διότι ὁ Θεός ἀγαπᾶ ἐκεῖνον, πού δίνει μέ προθυμία καί μέ χαρούμενο πρόσωπο.

Καί στό πιό κάτω θαῦμα φαίνεται τό πόσο εὐαρεστεῖται ὁ Θεός μέ τήν ἐλεημοσύνη.

Σέ κάποιο Μοναστήρι ὁ Ἡγούμενος ἦταν πολύ φιλόξενος καί ἐλεήμων, καί ὅσο ἐλεοῦσε τούς πτωχούς, τόσο περισσότερο εὐλογοῦσε ὁ Θεός τό Μοναστήρι του. Ὅταν ἐκοιμήθη ὁ Ἡγούμενος ἐκεῖνος, τόν διαδέχθηκε ἄλλος ἀνελεήμων, ὁ ὁποῖος στέρησε τήν φιλοξενία καί τήν ἐλεημοσύνη ἀπό τούς φτωχούς καί τούς ξένους. Ἔτσι καί ὁ Θεός στέρησε τήν εὐλογία Του ἀπό τό Μοναστήρι.

Τόση στεναχώρια δοκίμαζαν οἱ Μοναχοί, ὥστε μέ δυσκολία εἶχαν τόν καθημερινό ἄρτο. Μιά μέρα πῆγε ἕνας ἱεροπρεπής καί σεβάσμιος γέροντας στόν θυρωρό καί τόν παρεκάλεσε νά τόν δεχθῆ στό Μοναστήρι. Ὁ θυρωρός τόν δέχτηκε, ἀλλά κρυφά. Ἔπειτα, ἐνῶ τόν φιλοξενοῦσε, τοῦ λέγει: «Μή ἀπορεῖς, καλέ μου ἄνθρωπε, ὅτι δέν σέ περιποιοῦμαι, ὅπως πρέπει. Διότι ἄλλοτε τό Μοναστήρι τοῦτο ἦταν τόσο εὐτυχισμένο, ὥστε καί αὐτός ὁ Ἐπίσκοπος ἐάν ἐρχόταν, τόν περιποιοῦντο πλουσιοπάροχα. Ἀλλά τώρα τόσον πολύ δυστύχησε, ὥστε οὔτε τόν πτωχότερον ἄνθρωπο μπορεῖ νά περιποιηθῆ».

Τότε ἐκεῖνος, πού φαινόταν σάν γέροντας, τοῦ ἀπάντησε: «Δύο ἀδελφοί διώχτηκαν ἀπό τό Μοναστήρι τοῦτο, καί ἄν αὐτοί δέν ἐπανέλθουν, ποτέ δέν θά εὐτυχήση τό Μοναστήρι. Ὁ μέν ἕνας ἀδελφός ὀνομάζεται «Δότε», ὁ δέ ἄλλος «Δοθήσεται». Καί ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἔγινε ἄφαντος.

Ἀμέσως τότε ὁ θυρωρός ἀνέφερε τό ὅραμα στόν Ἡγούμενο καί στούς ἄλλους ἀδελφούς. Ἔτσι ἄρχισαν πάλι νά φιλοξενοῦν τούς πτωχούς, ὅπως πρῶτα καί τό Μοναστήρι ἀπέκτησε πάλι τήν προηγούμενη εὐτυχία.

* * *

Διαβάζουμε στόν Ἀββᾶ Τιμόθεο γιά τήν δύναμη τῆς ἐλεημοσύνης:

Συμβουλεύθηκε ὁ Ἀββᾶς Τιμόθεος ὁ πρεσβύτερος τόν Ἀββᾶ Ποιμένα, λέγοντας : « Εἶναι μία κοινὴ γυναίκα στὴν Αἴγυπτο καὶ τὰ κέρδη της τὰ δίνει ἐλεημοσύνη». Καὶ εἶπε ὁ Ἀββᾶς Ποιμήν: «Δὲν θὰ μείνη στὸν ἀκόλαστο βίο. Γιατί δείχνει καρπὸ πίστεως». Συνέβη δὲ νὰ ἔλθη ἡ μητέρα τοῦ πρεσβυτέρου Τιμοθέου σ' αὐτὸν καὶ τὸν ρώτησε, "λέγοντας: « Ἐκείνη ἡ γυναίκα ἔμεινε στὸν ἀκόλαστο βίο της; ». Καὶ τοῦ λέγει : « Ναί. Καὶ αὔξησε τοὺς πελάτες της. Ἀλλὰ μένει καὶ στὴν ἐλεημοσύνη». Καὶ τὸ ἀνεκοίνωσε ὁ Ἀββᾶς Τιμόθεος στὸν Ἀββᾶ Ποιμένα. Ἐκεῖνος τότε λέγει: « Δὲν θὰ μείνη στὸν ἀκόλαστο βίο της». Ἦλθε δὲ πάλι ἡ μητέρα τοῦ Ἀββᾶ Τιμοθέου. Καὶ τοῦ λέγει: «Ξέρεις κάτι; Ἐκείνη ἡ κοινὴ γυναίκα ζήτησε νὰ ἔλθη μαζί μου, γιὰ νὰ προσευχηθῆς ὑπὲρ αὐτῆς». Καὶ αὐτός, ἀκούοντάς το, τὸ ἀνεκοίνωσε στὸν Ἀββᾶ Ποιμένα. Καὶ τοῦ λέγει ὁ γέρων: «Καλύτερα εἶναι, σὺ νὰ πᾶς καὶ νὰ τὴν συναντήσης». Καὶ πῆγε ὁ Ἀββᾶς Τιμόθεος καὶ τὴ συνάντησε. Καὶ ἐκείνη, βλέποντάς τον καὶ ἀκούοντας ἀπ' αὐτὸν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, κατανύχθηκε καὶ ἔκλαψε. Καὶ τοῦ εἶπε: « Ἐγὼ ἀπὸ σήμερα θὰ προσκολληθῶ στὸν Θεὸ καὶ θὰ παύσω νὰ εἶμαι ἀκόλαστη»:. Καὶ εὐθὺς μπῆκε σὲ Μονὴ καὶ εὐαρέστησε στὸν Θεό.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2015
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6-14
Εὐαγγέλιον: Ματθ΄ θ΄ 1 - 8
Ἦχος. πλ. α΄.– Ἑωθινόν: ΣΤ΄
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ διάκρισις τοῦ Ὁσίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου

Ποιὲς ἀρετὲς πρέπει νὰ ἔχει ὁ πιστὸς Χριστιανός; Ἐρωτοῦν ἀρκετοὶ ἄνθρωποι. Τὴν ἀπάντηση μᾶς τὴν δίνει τὸ Ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα, ἀλλὰ τὴν βλέπουμε καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ μεγάλου Ἁγίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου, τοῦ ὁποίου ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας θὰ τιμᾶ τὴν ἱεράν του μνήμην ἐφ' ἑξῆς κάθε ἔτος κατὰ τὴν ΙΒ' τοῦ μηνὸς Ἰουλίου. Ἀποδεικνύεται λοιπὸν ἐκ τῶν πραγμάτων α) ὅτι οὐδέποτε θὰ παύσουν νὰ ὑπάρχουν οἱ Ἅγιοι, β) ὅτι οἱ Ἅγιοι εἶναι οἱ εὐλογημένοι καρποὶ ποὺ ἀνθοῦν μόνο στὸν λειμῶνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γ) ὅτι ἀποτελοῦν τὰ φωτεινὰ παραδείγματα ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁδηγούς μας στὴν οὐρανοδρόμο πορεία μας.

Ἐὰν μελετήσουμε τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου θὰ διαπιστώσουμε ὅτι διέθετε κατὰ τρόπο καταπληκτικὸν τὸν καρπὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μὲ ὅλες του τὶς ἐκφάνσεις ποὺ ξεκινοῦσε μὲ τὴν ρίζα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἐκάλυπτε ὁλόκληρη τὴν κτίση μὲ ἐπιστέγασμα τὴν ἀγάπη. Τὴν ἀγάπη τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ δηλ. τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν ἔκαμε νὰ λησμονεῖ κόπους, ταλαιπωρίες καὶ ἀσθένειες καὶ νὰ δίνεται ὁλοκληρωτικὰ στὴν διακονία τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ. Ἂν καὶ δὲν κατεῖχε κάποια θέση στὴν διοίκηση· δὲν εἶχε ἐπιδείξει πτυχία καὶ διάφορα ἄλλα προσόντα ποὺ θαμπώνουν τοὺς πολλούς· δὲν εἶχε "κοσμικὰ προσόντα", ὅμως γιὰ νὰ ἔχει φθάσει χάριτι Θεοῦ στὴν θέωση ὅσο ἐλάχιστοι Ἅγιοι, εἶχε καταστεῖ τὸ κέντρο ὅλων τῶν Πιστῶν στὴν πτωχική του καλύβη στὸ περιβόλι τῆς Παναγίας. Ἀκριβῶς δὲ γιὰ ὅσους ἦσαν ἄγευστοι τῆς Πνευματικῆς ζωῆς, ὁ Γέροντας ἦταν ἕνα φαινόμενο ἀνεξήγητο. Σὲ ὁρισμένες μάλιστα περιπτώσεις κάποιοι ἄγγιζαν τὰ ὅρια καὶ αὐτῆς τῆς συκοφαντίας.

Ὅ,τι δὲν μποροῦσαν νὰ κατορθώσουν ὑψηλὰ ἱστάμενοι, τὸ ἔφερε εἰς πέρας καὶ ἀνάπαυε τὶς καλοδιάθετες ψυχὲς ὁ ταπεινὸς ἀσκητὴς τῆς Παναγούδας. Κληρικοὶ ὅλων τῶν βαθμίδων, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ κάθε ἡλικίας, προπαντὸς νέοι, ἔσπευδαν ὡς διψασμένα ἐλάφια νὰ γευθοῦν καὶ ξεδιψάσουν ἀπὸ τὸ "ὕδωρ τὸ ζῶν" ποὺ ξεχείλιζε ἐκ μέσης καρδίας τοῦ πτωχοῦ καὶ ρακένδυτου ἀσκητοῦ Γέροντος – Ὁσίου Παϊσίου. Πράγματι δὲν ὑπάρχει περισσότερο εὐλογημένη ἐφαρμογὴ τοῦ Ἀποστολικοῦ λόγου ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ὅλοι βιώναμε πλησιάζοντας τὸν Ὅσιο. "Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος, ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες... Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε" (Ρωμ. ιβ΄ 9-14).

Πόσο δίκαιο εἶχε αὐτὸς ποὺ ἐτόνισε πὼς ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων ἀποτελεῖ τὸ εἰκονογραφημένο Εὐαγγέλιο! Τὴν θεωρία ἐφαρμοσμένη στὴν πράξη. Ἀλλὰ ὄχι μόνο ὅσοι εὑρίσκονται στὰ ὕψη τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἁπλοὶ πιστοὶ ὀφείλουμε νὰ καλλιεργοῦμε τὰ χαρίσματα ποὺ λάβαμε διὰ τοῦ βαπτίσματος. Χωρὶς ὁ ἕνας νὰ παρεμβάλλει ἐμπόδια στὸ χάρισμα τοῦ ἄλλου, ἄνευ ζήλειας (ἐπειδὴ δὲν ἔχει ὁ ἕνας τὸ χάρισμα ποὺ διαθέτει ὁ ἄλλος). Διότι συμβαίνει, δυστυχῶς, τὸ νὰ παραμελεῖ κάποιος τὸ ἔργο του, ἐπειδὴ κοιτάζει καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν διακονία τοῦ ἄλλου. Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ πειρασμὸς παύει νὰ ἐνεργεῖ ὅταν ὁ κάθε ἕνας ἐργάζεται τὸ χάρισμά του "ὡς κατενώπιον Θεοῦ". Ὅταν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του ὅσο τὸ δυνατὸν κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο, ἐπίσης μὲ τὴν σκέψη ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε στὸν καθένα ἀνάλογα καὶ σχετικὰ πρὸς τὶς δυνάμεις του. Ἀποτελεῖ δὲ ἀπόδειξη ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀσύνετος, ὅταν ζητᾶ ἄλλα χαρίσματα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ δέ, διότι τὸ χάρισμα ποὺ ζητᾶ εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν ὁδηγήσει ὄχι σὲ προκοπή, ἀλλὰ σὲ καταστροφὴ καὶ ἀπώλεια τῆς σωτηρίας του.

Ἀλλὰ μακριὰ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς πιστοὺς τέτοιου εἴδους καταστάσεις, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἐμπρὸς μας ὑψώνεται προὸς κατάκτησιν ἡ ὑψηλὴ κορυφὴ τῆς χάριτος "Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε"! Καὶ ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τοῦ Ἀποστόλου τονίζει δύο φορὲς τὸ "εὐλογεῖτε"! Δὲν ζητεῖ νὰ μὴ μνησικακοῦμε ἁπλῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας, ἀλλὰ ὅτι πρέπει – ἐπιβάλλεται νὰ εὐχώμεθα ἀγαθὰ γι' αὐτοὺς στὸν κοινό μας Πατέρα τὸν "ἐν τοῖς οὐρανοῖς".

Ἀλλὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ πάλι σελαγίζει ἐνώπιόν μας ὁ Ὅσιος Παΐσιος ποὺ μὲ τὴν ὅλη του βιοτὴ ἐκπροσωποῦσε τὴν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους. Διὰ τῆς κορυφαίας μάλιστα ἀρετῆς τῆς διακρίσεως ποὺ ἦταν ἀναμεμειγμένη μὲ πόνο καὶ ἀγάπη, στὰ καθ' αὐτὸ Ἐκκλησιαστικὰ καὶ δὴ Ἐκκλησιολογικὰ θέματα, σχοινοβατοῦσε κατὰ τρόπον μοναδικό. Ἀπὸ τὴν μία δηλ. ἀπέρριπτε τὸν ἑπάρατο οἰκουμενισμὸ καὶ διὰ τοῦ λόγου του καὶ τῆς γραφίδος του, ἀπὸ τὴν ἄλλη προφύλαξε τόσες σκανδαλισμένες ψυχὲς ἀπὸ τὸ βάραθρο τοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἀποκοπῆς ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας. Ὁ ἴδιος δὲ παρέμενε πάντοτε στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας (Ἅγιος γὰρ) καὶ ὅταν ἐρχόταν ἡ ὥρα νὰ ὀρθοτομήσει – ἐλέγξει, τὰ λόγια του καὶ τὰ χαρακτηριστικά του κείμενα, ἀπέπνεαν τὸ σεβασμὸ πρὸς τοὺς θεσμοὺς ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Συνδύαζε σπάνια εὐγένεια ψυχῆς καὶ ἀδελφικὴ εἰλικρίνεια. Ἡ καρδιά του ἦταν ξάστερος οὐρανός. Τὰ δὲ λόγια του; γλυκόγευστο μέλι καὶ ἡ κάθε λέξη ἄρωμα ἐξαγιασμένης ζωῆς.

Ὅσοι πλησιάζαν κοντά του προκατειλημμένοι, γίνονταν φίλοι καὶ ξεσποῦσαν σὲ δάκρυα συγγνώμης καὶ ὅσοι ἔφθαναν δίπλα του ὡς φίλοι τοὺς ἔκανε νὰ αἰσθάνονται ἀδελφοί. Πόσο ἀλήθεια ἔχουμε ἀνάγκη ἰδίως σήμερα τέτοιες ὑπάρξεις καὶ πόσο νοσταλγοῦμε μὲ συγκίνηση τὸν Ὅσιο Γέροντα τώρα ποὺ φαίνονται μαῦρα σύννεφα νὰ καλύπτουν τὸν ὁρίζοντα.

Ἀλλὰ ὅπως ὅλοι οἱ Ἅγιοι ἔτσι καὶ ὁ Γέροντας περισσότερο τώρα εὑρίσκεται κοντά μας καὶ μᾶς καθοδηγεῖ.

Μᾶς ὁδηγεῖ στὶς τόσες δυσκολίες ποὺ κατέπεσαν στὸ ταλαίπωρο ἔθνος μας μὲ κυριαρχοῦσα τὴ χολέρα τῆς κολάσεως ποὺ ὀνομάζεται ἀθεΐα, ἀλλὰ καὶ μᾶς χειραγωγεῖ στοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς ἀγῶνες, ὥστε νὰ ἀποφεύγουμε τὰ ἄκρα τοῦ διαβόλου (οἰκουμενισμὸ καὶ σχίσματα).

Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τὸν παρακαλοῦμε. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνστάνταρος

Κωνσταντινούπολις
17-22 Ἰουλίου 2015

Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Θεολόγων (Π.Ε.Θ.) διοργανώνει προσκυνηματικὴν ἐκ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὁ φασισμός πού ἐπεβλήθη εἰς τήν Οὐκρανίαν ἀπό τήν Δύσιν

(γ΄ μέρος)

Τὶς προηγούμενες ἑβδομάδες εἴδαμε τὸ πῶς ἡ Δύση ἀποσταθεροποίησε τὴν Οὐκρανία καὶ κυρίως ποιοὶ ἦσαν οἱ πρωταγωνιστὲς τῆς πολιτικῆς ἀναταραχῆς στὴν περιοχή. Τὸ 2014 ἡ ἀπόφαση τοῦ προέδρου Viktor Fedorovych Yanukovych νὰ διακόψει τὴν διαδικασία τῆς πλήρους ἕνταξης στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση ἀποτέλεσε τὴν αἰτία μεγάλων ἀντικυβερνητικῶν διαδηλώσεων, ποὺ ὑποκίνησε ἡ Δύση καὶ οἱ ὁποῖες ἔμειναν γνωστὲς ὡς Євромайдан (euromaidan[1]), ἐνῷ εἶχαν τὶς γνωστὲς συνέπειες ποὺ ἤδη περιγράψαμε.

Στὶς 4 Φεβρουαρίου 2014, τὸ Οὐκρανικὸ κοινοβούλιο ἀφαίρεσε τὸν προεδρικὸ τίτλο ἀπὸ τὸν Viktor Fedorovych Yanukovych. Σύμφωνα μὲ τὸ σύνταγμα τῆς Οὐκρανίας, ὁ τίτλος τοῦ προέδρου διατηρεῖται σὲ ὁλόκληρη τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του σὲ περίπτωση ποὺ δὲν ἔχουν ἀπαγγελθεῖ κατηγορίες σὲ βάρος του κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του. Πράγματι, ὁ Yanukovych δὲν εἶχε κατηγορηθεῖ, ἀλλὰ θεωρήθηκε ὅτι εἶχε παραιτηθεῖ καὶ δὲν ἀσκοῦσε πλέον τὶς ἁρμοδιότητές του σύμφωνα μὲ τὸ σύνταγμα τῆς χώρας καὶ τὶς ὑποχρεώσεις του ὡς προέδρου.

Ἡ σημερινὴ εἰκόνα τῆς Οὐκρανίας ἀποτυπώνει πλήρως τὴν πολιτικὴ τῆς Δύσης: Ἀρχικὰ τὴν ἀποσταθεροποίησε πολιτικά, προξενώντας ἀναταραχὲς στὸ ἐσωτερικό της καὶ ἀνατρέποντας τὴν νόμιμη κυβέρνηση. Στὴ συνέχεια, τὴν ἀπομόνωσε καὶ τὴν ἔστρεψε ἐναντίον τοῦ φυσικοῦ της συμμάχου ποὺ εἶναι ἡ Ρωσία. **Ἔπειτα προχώρησε στὴν ἐγκατάσταση κυβερνήσεως-μαριονέττα καὶ ἐφάρμοσε πολιτικὴ λιτότητος ποὺ ὁδήγησε τὴν χώρα ἀρχικὰ στὸ ΔΝΤ καὶ στὴν συνέχεια στὴν χρεωκοπία**. Σήμερα, τὴν ἔχει ἐγκαταλείψει πλήρως, χρεωκοπημένη καὶ διαλυμένη, ἐπειδὴ δὲν ἔχει καμία σκοπιμότητα τὸ νὰ τὴν χρησιμοποιήσει ἀπὸ ἐδῶ καὶ στὸ ἑξῆς.

Ἡ Οὐκρανία κατεστραμμένη οἰκονομικὰ καὶ χωρὶς συμμάχους προχώρησε ἀπὸ τὴν 1η Ἰουνίου 2015 **σὲ στάση πληρωμῶν τῶν συντάξεων τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας**, θέτοντας σὲ ἰσχὺ τὸ πρόγραμμα περικοπῶν γιὰ τὴν οἰκονομικὴ σταθερότητα ποὺ ψηφίστηκε στὶς 28 Δεκεμβρίου τοῦ 2014. Θύματα τῶν περικοπῶν εἶναι **οἱ βετεράνοι τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τὰ ἄτομα μὲ ἀναπηρία, καθὼς καὶ τὰ θύματα τοῦ Чернобыль (Chernobyl)**.

Ὅπως ὑποστηρίζει καὶ ἡ ἀντιπολίτευση, τὸ πρόγραμμα προχωρεῖ σὲ ὁριζόντιες περικοπὲς **χωρὶς νὰ προσδιορίζει τοὺς μηχανισμοὺς παροχῆς στοχευμένης βοήθειας σὲ κοινωνικὲς ὁμάδες μὲ χαμηλὸ εἰσόδημα**. Ἀντίθετα **ἐπηρεάζει ἀρνητικὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς δικαιούχους τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας**. Τὰ κοινοβουλευτικὰ μέλη τῆς ἀντιπολίτευσης τῆς Οὐκρανίας θεωροῦν πὼς θὰ πρέπει νὰ ξεκινήσει ἔρευνα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέα ἐναντίον τοῦ πρωθυπουργοῦ Arseniy Petrovych Yatsenyuk, ὁ ὁποῖος προώθησε τὸν συγκεκριμένο νόμο μὲ προσωπικὴ παρέμβαση.

Ἡ Οὐκρανικὴ κυβέρνηση βρίσκεται σὲ διένεξη καὶ μὲ τοὺς πιστωτές της σὲ ὅτι ἀφορᾶ στὶς διαπραγματεύσεις γιὰ τὴν ἀναδιάρθρωση τοῦ κρατικοῦ χρέους τῆς χώρας. Ἡ Ἀμερικανή (!) πολίτης καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Οὐκρανίας Natalie Ann Jaresko δήλωσε[2] τὴν Τετάρτη 10 Ἰουνίου 2015 ὅτι τὸ Κίεβο ἐνδέχεται νὰ κηρύξει προσωρινὴ ἀθέτηση πληρωμῶν.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Δυτικῶν ὑπάρχει ἡ πλήρης ἀπαξίωση καὶ ἡ ἐγκατάλειψη τῆς Οὐκρανίας. Σήμερα, οἱ πιθανότητες ἕνταξης τῆς χώρας στὸ ΝΑΤΟ ἢ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση εἶναι μηδαμινὲς σύμφωνα μὲ πολλοὺς Δυτικούς, Οὐκρανοὺς ἀλλὰ καὶ Ρώσους πολιτικοὺς καὶ ἀναλυτὲς ποὺ θεωροῦν πὼς παρὰ τὶς προσπάθειες τοῦ Οὐκρανοῦ προέδρου Petro Oleksiyovych Poroshenko, τόσο ἡ Βορειοατλαντικὴ συμμαχία ὅσο καὶ οἱ Βρυξέλλες συνειδητοποιοῦν πὼς τὸ Κίεβο δὲν ἔχει τίποτε νὰ τοὺς προσφέρει, παρὰ μόνο προβλήματα.

Τὸ τέλος τῆς Οὐκρανίας ἦταν προδιαγεγραμμένο, πρὶν νὰ κορυφωθεῖ ἡ κρίση καὶ αὐτὸ φανερώνει πὼς ὅλα ἦσαν μέρος ἑνὸς μοχθηροῦ Δυτικοῦ σχεδίου. Στὶς 5 Μαρτίου 2014 ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερίδα Washington Post φιλοξενοῦσε ἕνα –δῆθεν- "προφητικὸ" ἄρθρο[3] τοῦ Henry Alfred Kissinger[4] στὸ ὁποῖο ἀνάμεσα σὲ ἄλλα ἀναφέρει: «Ἡ Οὐκρανία δὲν πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ στὸ ΝΑΤΟ, μία θέση ποὺ εἶχα καὶ πρὶν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια, ὅταν προέκυψε τελευταία φορά τὸ ζήτημα».

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ σὲ ὅτι ἀφοροῦσε στὴν ἕνταξή της στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση καὶ τὴν εὐρωζώνη. Οἱ Οὐκρανοὶ μετὰ τὴν καταστροφικὴ ἀνάμιξη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης στὸ ἐσωτερικό τῆς χώρας τους, ἔχουν φτάσει σήμερα στὸ ὕψιστο σημεῖο ἐξαθλιώσεως καὶ ζητοῦν διαβεβαιώσεις ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους πὼς ἔχουν προοπτικὲς νὰ ἐνταχθοῦν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ παραχωροῦν κάθε τί ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐθνικὴ κυριαρχία τους. Ζητοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἐθνικό τους νόμισμα καὶ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν ζώνη τοῦ εὐρὼ γνωρίζοντας πὼς τοὺς περιμένει ἕνα σκληρὸ πρόγραμμα λιτότητος τουλάχιστον γιὰ δέκα χρόνια, ἐνῷ τὴν ἴδια ὥρα δὲν κάνουν κἂν λόγο γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν ἀποθεμάτων τοῦ χρυσοῦ τους, ποὺ ἐν μέσῳ τῆς ἀναταραχῆς καὶ τῆς κρίσης μεταφέρθηκαν[5] παράνομα στὶς ΗΠΑ, στὶς 11 Μαρτίου τοῦ 2014.

Οἱ Οὐκρανοὶ φαίνονται ἕτοιμοι νὰ ὑποκύψουν καὶ νὰ ὑποχωρήσουν μπροστὰ στὰ σχέδια τῆς «νέας» οἰκουμενικῆς πραγματικότητος ποὺ προωθοῦν οἱ Δυτικοὶ τόσο σὲ θρησκευτικό, ὅσο καὶ σὲ πολιτικὸ ἐπίπεδο. Ὁ ἀπώτερος σκοπὸς ὅλων αὐτῶν τῶν γεωπολιτικῶν ἀνακατατάξεων καὶ τῶν ἀναταραχῶν εἶναι νὰ ὁδηγηθεῖ ἡ οἰκουμένη σὲ μία παγκόσμια διακυβέρνηση, κάτι ποὺ δὲν διστάζουν οἱ πολιτικοὶ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων νὰ ὁμολογοῦν ὁλοένα καὶ πιὸ ἀπροκάλυπτα. Πρὶν νὰ ἐγκατασταθεῖ ὅμως ἡ παγκόσμια διακυβέρνηση φροντίζει νὰ ἐξαθλιώνει τοὺς λαοὺς καὶ τὰ ἔθνη. Φροντίζει νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὰ κυριαρχικά τους δικαιώματα, ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι τὸ νόμισμά τους ποὺ εἶναι βασικὸ συστατικὸ ἀνεξαρτησίας. Οἱ Οὐκρανοὶ ἔδωσαν γῆ καὶ ὕδωρ στὴν κυριολεξία καὶ τώρα ἐπιθυμοῦν διακαῶς νὰ ἐγκαταλείψουν τό γривня[6] (hryvnia ἢ grivna), ἀφοῦ πρῶτα ἡ κρίση τὸ εὐτέλισε ἐντελῶς. Σὲ σύγκριση μὲ τὰ δεδομένα[7] πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, τὸ Οὐκρανικὸ νόμισμα ἔχει χάσει τὸ 60% τῆς δύναμής του, ἐνῷ τὸν Φεβρουάριο τοῦ 2015 βρέθηκε νὰ χάνει μέχρι καὶ τὸ 75%.

Οἱ λαοὶ τῆς γῆς πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν πὼς ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τους στηρίζεται σὲ τρία πράγματα: Στὴν θρησκεία, στὴν ἱστορία καὶ στὴν γλώσσα τους. Αὐτὸ τὸ γνωρίζει καλὰ ἡ Δύση καὶ γι' αὐτὸ πολεμάει μετὰ πάθους νὰ τὰ ἐξαλείψει ἀπὸ κάθε ἔθνος καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὶς Ὀρθόδοξες χῶρες. Ὁ μεγάλος ἐχθρός τῆς παγκόσμιας οἰκουμενικῆς διακυβέρνησης εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία, γιατί πλάθει καὶ διαμορφώνει ἐλεύθερους καὶ σκεπτόμενους ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν βαθειὰ πίστη καὶ ἐλπίδα ὄχι σὲ ἄνθρωπο ἀλλὰ στὸν Θεό.

Ἡ σύγχρονη Δύση προβάλλει τὸ ἀθεϊστικὸ πρότυπο ποὺ δὲν ἔχει ἐλπίδα καὶ δὲν ὁδηγεῖ πουθενά, ἀλλὰ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενο προσεχοῦς μελέτης μας. Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ κρατήσουμε ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς Οὐκρανίας εἶναι πὼς προδόθηκε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν στροφή της πρὸς τὴν Δύση καὶ ἰδιαίτερα τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἕνωση, ἡ ὁποία ἀφοῦ τὴν χρησιμοποίησε τὴν ἐγκατέλειψε κατεστραμμένη. Τὸ πέρασμα τῶν Δυτικῶν ἀπὸ ὁποιοδήποτε κράτος ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε καταστροφικό. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τὸ βιώνουμε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο λαὸ στὴν Εὐρώπη, ἐξαιτίας τοῦ ὅτι –παρὰ τὴν κατάντια μας- διαφυλάσσουμε περισσότερο ἀπὸ ὅλους ἀνόθευτο τὸ Ὀρθόδοξο πνεῦμα.

Μ.Β.

Σημειώσεις:

1. Τὸ πρῶτο συνθετικό, «euro» εἶναι προφανὲς καὶ σημαίνει Εὐρώπη. Τὸ δεύτερο συνθετικὸ «maidan» εἶναι σχεδὸν ἄγνωστο στὴν Δύση. Πρόκειται γιὰ μία λέξη Περσικῆς καταγωγῆς, ἡ ὁποία πιθανὸν καθιερώθηκε στὴν Οὐκρανία μέσῳ τῶν Ὀθωμανῶν, ποὺ σημαίνει «πλατεῖα» ἢ «ἀνοικτὸς χῶρος». Ὡστόσο, μεταφράζοντας τὴν ὡς «europesquare» θὰ ἦταν μὲν τεχνικὰ πιὸ ἀκριβής, ἀλλὰ συναισθηματικὰ πολὺ φτωχή, ἐπειδὴ οἱ δύο ἔννοιες ποὺ περικλείει ταυτόχρονα ἡ λέξη «maidan» σημαίνουν πολὺ περισσότερα. **2.** http://on.rt.com/g8n03t **3.** http://tinyurl.com/maf8a8j **4.** Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σατανικὰ μυαλὰ στὴν σύγχρονη ἱστορία. Γεννήθηκε στὶς 27 Μαΐου 1923 καὶ εἶναι Ἀμερικανὸς ἀκαδημαϊκὸς καθηγητὴς πολιτικῆς ἐπιστήμης καὶ διεθνῶν σχέσεων, συγγραφέας καὶ διπλωμάτης. Κυριάρχησε στὸ σχεδιασμὸ καὶ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α. ἀπὸ τὸ 1969 ὡς τὸ 1977, ἐπὶ προεδρίας τοῦ Richard Milhous Nixon (1969-1974) καὶ τοῦ Gerald Rudolph "Jerry" Ford Jr. (1974-1977), ὡς σύμβουλος ἐθνικῆς ἀσφάλειας (National Security Advisor) καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀμοραλιστής, στυγνός, κυνικὸς ἔχει διαδραματίσει πρωταγωνιστικὸ ρόλο σὲ πολλὰ ζητήματα ποὺ ἔχουν ἀλλάξει σὲ μεγάλο βαθμὸ τὶς τύχες πολλῶν κρατῶν καὶ χιλιάδων ἀνθρώπων. Σήμερα, στὰ 91 του, πολλοὶ ἰσχυρίζονται -καὶ ὄχι ἄδικα- πὼς ἀκόμα ἐπηρεάζει τὴν πολιτικὴ τῶν Η.Π.Α. καὶ ὄχι μόνο. **5.** http://www.gata.org/node/13754 **6.** Ἐθνικὸ Οὐκρανικὸ νόμισμα **7.** http://tinyurl.com/a5h3ol3

Ἡ Ἑλένη - Εἰρήνη Παλαιολογίνα Δραγάση, Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου, ἡ μετέπειτα Ὁσία Ὑπομονή

Τοῦ ***κ. Ἰωάννου Κουτσούκου***

Ἡ Ἑλένη, Εἰρήνη Παλαιολογίνα Δραγάση, ἐπὶ 34 χρόνια Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου, φέρουσα καὶ τὸν ἐπίσημο τίτλο Ἑλένη ἡ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ Αὐγούστα καὶ Αὐτοκρατόρισσα τῶν Ρωμαίων Παλαιολογίνα, ἡ μετέπειτα μοναχὴ Ὑπομονὴ καὶ Ὁσία τῆς ὀρθοδοξίας ἦταν σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορα Μανουὴλ τοῦ Β, τοῦ Παλαιολόγου, καὶ μητέρα τοῦ τελευταίου καὶ θρυλικοῦ αὐτοκράτορα Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου,ποὺ ἔπεσε στὰ τείχη τῆς Πόλης κατὰ τὴν ἅλωση τοῦ 1453.

Ἐπίσης ἦταν μητέρα καὶ τοῦ προτελευταίου Αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννου τοῦ ὀγδόου, τοῦ Παλαιολόγου, ὁ ὁποῖος πιεζόμενος ἀπὸ τὶς δύσκολες περιστάσεις παραμονὲς τοῦ 1453, ἀναγκάστηκε νὰ ὑπογράψει στὴν ψευτοσύνοδο τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Φερράρας τὴν ὑποταγὴ τῆς Ὀρθοδοξίας στὸν Πάπα.

Κόρη τοῦ ὀρθόδοξου Σέρβου ἡγεμόνα τῆς περιοχῆς μεταξὺ τοῦ Στρυμόνα καὶ Ἀξιοῦ Κωνσταντίνου Δραγάση, ἔζησε ὡς αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου τὶς πιὸ δραματικὲς στιγμὲς τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς Αὐτοκρατορίας πρὸ τῆς ἁλώσεως τοῦ 1453. Ἐπέδειξε ὑπομονή, σύνεση, δικαιοσύνη, φιλευσπλαγχνία καὶ ὀρθοδοξότατο φρόνημα. Κοιμήθηκε τρία χρόνια πρὸ τῆς Ἁλώσεως.

Εἶχε ὑπὸ τὴν ὑψηλὴ καὶ ἄμεση προστασία της τὸ ἱερὸ σκήνωμα τοῦ Ὁσίου Παταπίου, ποὺ τότε εὑρίσκετο στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἐπίσης εἶχε συγγένεια ἐξ ἀγχιστείας καὶ μὲ τοὺς τότε ἐπίσης ἀξιωματούχους τοῦ Βυζαντίου καὶ συνεργάτες τῶν Παλαιολόγων, τοὺς Νοταράδες, ποὺ μετακόμισαν μετὰ τὴν ἅλωση στὰ Τρίκαλα Κορινθίας.

Ὅταν τὸ ἱερὸ σκήνωμα τοῦ Ὁσίου Παταπίου λίγα χρόνια μετὰ τὴν ἅλωση τοῦ 1453 μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸν ἀνιψιό της Ἀγγελῆ Νοταρᾶ-παπποῦ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας- στὸ σπήλαιο τῶν Γερανείων Κορινθίας-πιθανότατα μὲ τὴν συνοδεία Ρώσων μοναχῶν-εἰκονογραφήθηκε καὶ ἡ ἴδια σὲ μία ἀπὸ τὶς τοιχογραφίες τοῦ σπηλαίου μὲ τὴν ἐπιγραφὴ Ὁσία Ὑπομονή. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶχε τιμηθεῖ ὡς Ὁσία ἀπὸ τὴν ἐποχὴ εἰκονογραφήσεως τῶν τοιχογραφιῶν (πιθανότατα μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰώνα). Ἡ ἀπεικόνισή της αὐτὴ σῴζεται μέχρι σήμερα. (Βλέπε τὴν τοιχογραφία τῆς στὴ παροῦσα ἀνάρτηση, ὅπου φέρει ρωσικὸ σταυρὸ καὶ ἡ λέξη Ὑπομονὴ εἶναι ἀνορθόγραφη).

Γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν ἄγνωστη ἡ ταύτιση τῆς τοιχογραφίας τῆς Ὁσίας Ὑπομονῆς στὸ σπήλαιο τοῦ Ὁσίου Παταπίου στὰ Γεράνεια. Ἡ ἔρευνα ὅμως τῶν τελευταίων δεκαετιῶν κατέληξε σὲ ἱστορικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν γίνει σήμερα ἀποδεκτά. Ὑπάρχουν ὅμως ἀρκετὰ θέματα ποὺ χρῄζουν περαιτέρω ἔρευνας.

13η καί 14η Ἰουλίου 2015 στήν Ἱ. Μονή ΠΕΤΡΑΚΗ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἁγίου ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Μέ τήν εὐλογία καί συνεργασία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων – Πετράκη καί τοῦ Συλλόγου «ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης» ὁ καθιερωμένος, ἀπό τό 1969, ἑορτασμός τοῦ Προστάτου τοῦ Συλλόγου, Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου θά τελεσθῆ ἐφέτος ὡς ἑξῆς:

ΔΕΥΤΕΡΑ 13η ΙΟΥΛΙΟΥ (παραμονή ἑορτῆς).

• 9.00΄ μ. μ. — 1.00΄ π. μ. ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ (ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ, ΟΡΘΡΟΣ καί Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, μετά ἀρτοκλασίας).

ΤΡΙΤΗ 14η ΙΟΥΛΙΟΥ (ἀνήμερα ἑορτῆς).

• 6.00΄ π. μ. — 8.00΄ π. μ. ΟΡΘΡΟΣ καί Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, μετά ἀρτοκλασίας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ τιμῶντες τόν Ἅγιο νά παραστοῦν, μέ συγγενεῖς καί γνωστούς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, ὁδ. Ἀκαδημίας 78Δ — 106 78 ΑΘΗΝΑ (ἰσόγειο, τηλ. 210.38.38.496, FAX: 210.38.39.509), 7.30΄—20.00΄.

(Ἡ Ἱερά Μονή Πετράκη εὑρίσκεται ἀνατολικά τοῦ Νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ», ὁδ. Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθήνα).

Ὁ Ἅγιος Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς

Τὴν 8ην Ἰουλίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Τοιχογραφία τοῦ Ἁγίου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου Ἁγίου Ὄρους.

Τό μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ εἰς τήν φύσιν καί ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ: Ο 8ος ΨΑΛΜΟΣ

Γράφει ***ὁ Σεβ. Μητρ. Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας***

Σήμερα, ἀδελφοί μου χριστιανοί, θά σᾶς ἑρμηνεύσω τόν 8ο ψαλμό. Παρακαλῶ νά ἔχω τήν προσοχή σας, γιά νά ἀπολαύσετε τά νοήματα τοῦ ὑπέροχου αὐτοῦ ψαλμοῦ.

1. Ὁ ποιητής τοῦ ψαλμοῦ αὐτοῦ ρίπτει ἕνα βλέμμα στόν οὐρανό καί τήν γῆ καί ἀπό τήν ὁμορφιά καί τήν ἁρμονία τῶν δημιουργημάτων ξεσπᾶ σέ ὕμνο στόν Θεό καί λέγει: «Κύριε, Κύριέ μας, πόσο θαυμαστό εἶναι τό ὄνομά Σου σέ ὅλη τήν γῆ. Ἡ μεγαλοπρέπειά Σου εἶναι πάρα πάνω ἀπό τούς οὐρανούς» (στίχ. 2)!

Πραγματικά, ἀδελφοί μου, ἡ ὡραιότητα καί ἡ τάξη στό σύμπαν μᾶς κάνει νά ξεσπᾶμε σέ δοξολογία πρός τόν Δημιουργό Θεό μας καί νά λέμε μαζί μέ τόν ἄλλο ψαλμωδό: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» (Ψαλμ. 103,24)!

2. Ἀλλά εἶναι μερικοί, θολωμένοι στήν ψυχή, πού δέν βλέπουν αὐτό τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ στήν δημιουργία Του καί ὄχι μόνο δέν τό βλέπουν, ἀλλά ἀντίθετα, στρέφονται ἐχθρικά πρός τόν Θεό. Εἶναι οἱ ἀπιστοῦντες στόν Θεό, πού ὁ ποιητής μας ἐδῶ τούς λέγει «ἐχθρούς» καί «ἐκδικητάς». Αὐτούς ὅμως ὁ Θεός γνωρίζει νά τούς ταπεινώνει μέ τά μικρά θηλάζοντα νήπια, τά ὁποῖα, ἀντίθετα πρός αὐτούς, ὅταν δοῦν τόν ἔναστρο οὐρανό μέ σκιρτήματα καί φωνές καί ἀναπηδήματα ἐκφράζουν τόν θαυμασμό τους στό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Λέγει λοιπόν ὁ ψαλμωδός: «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρόν καί ἐκδικητήν» (στίχ. 3). Καί ἄν αὐτά τά θηλάζοντα νήπια ἐκδηλώνονται μέ τόν τρόπο τους δοξολογικά στόν Θεό, πόσο θά ἔπρεπε νά τό κάνουν αὐτό οἱ μεγάλοι στήν ἡλικία ἄνθρωποι, πού ἔχουν νοῦν.

3. Πρέπει νά εἶναι νύκτα πού ὁ ψαλμωδός ἔκανε τόν ψαλμό του, γιατί ἀπό τό βλέμμα του στόν οὐρανό λέει μόνο γιά σελήνη καί ἀστέρια καί ὄχι γιά ἥλιο (βλ. στίχ. 4). Μετά δέ ἀπό τόν οὐρανό ὁ ποιητής μας στρέφεται πρός τήν γῆ καί βλέπει τόν μικρό ἄνθρωπο καί σκέπτεται καί λέγει στόν Θεό: Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, μπροστά σέ ὅλο αὐτό τό μεγαλεῖο τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε νά τόν θυμᾶσαι καί νά φροντίζεις γι' αὐτόν; «Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱός ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;» (στίχ. 5)! Ἐπιθυμῶ ἐδῶ, ἀδελφοί μου χριστιανοί, νά ἀκούσετε τόν πανεπιστημιακό μου Διδάσκαλο Βασίλειο Βέλλα πόσο ὡραῖα σχολιάζει τόν στίχο αὐτό τοῦ ψαλμωδοῦ μας. Ὁ ψαλμωδός μας, ὅπως εἶπαμε, μετά τήν ἐνατένιση τοῦ οὐρανοῦ στρέφεται στήν γῆ καί ὁμιλεῖ ἀπογοητευτικά κάπως γιά τόν μικρό ἄνθρωπο, λέγοντας στόν Θεό, «τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νά τόν θυμᾶσαι καί νά τόν φροντίζεις;». Λέγει λοιπόν ὁ μακαριστός Καθηγητής Βέλλας: «Ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τόν οὐρανόν ὁ ποιητής θά ἔβλεπε τήν μεγαλοπρέπειαν τῶν οὐρανίων σωμάτων καί ἐδῶ κάτω παρά τοῖς ἀνθρώποις τήν ἀθλιότητα. Ἐκεῖ ἐπάνω θά ἔβλεπε τήν οὐρανίαν ἡσυχίαν καί τάξιν νά βασιλεύῃ, ἐδῶ δέ κάτω τήν ἀκαταστασίαν καί τήν ἀναστάτωσιν τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ἐπάνω θά ἔβλεπε τό αἰώνιον καί ἀμετάβλητον τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐδῶ δέ κάτω τήν μεταβλητότητα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖ ἐπάνω θά ἔβλεπε ὁ ποιητής μας τό ἄπειρον τῶν ἀστέρων πλῆθος καί ἐδῶ κάτω τόν πεπερασμένον ἄνθρωπον. Ἀπέναντι τῶν οὐρανίων τούτων σωμάτων ὁ ἄνθρωπος φαίνεται ὡς μηδέν. Καί ὅμως περί αὐτοῦ φροντίζει καί μεριμνᾷ ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ Θεός» (Ἐκλεκτοί Ψαλμοί, Ἔκδοσις 3η, σ. 91)!

4. Γιά τόν ἄνθρωπο ὁ ποιητής μας, λέγει στήν συνέχεια ὅτι ὁ Θεός τόν κατέστησε ἀνώτερο ἀπό ὅλα τά δημιουργήματα, «λίγο κατώτερο ἀπό τούς ἀγγέλους», τόν ἐδόξασε καί τόν ἔκανε κυρίαρχο ὅλης τῆς κτίσεως. Ἀκοῦστε πῶς τό λέγει: «Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καί τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν καί κατέστησας αὐτόν ἐπί τά ἔργα τῶν χειρῶν σου, πάντα ὑπέταξας ὑπό τούς πόδας αὐτοῦ» (στίχ. 6.7). Πραγματικά ὁ ἄνθρωπος, ὅπως λέει παρακάτω ὁ ψαλμωδός μας, ἐξουσιάζει ὄχι μόνο τά κατοικίδια ζῶα, ἀλλά καί αὐτά ἀκόμη τά ἄγρια ζῶα τοῦ ἀγροῦ, τά πετεινά πού πετοῦν στόν ἀέρα καί τούς ἰχθεῖς τῶν θαλασσῶν καί τά μεγάλα θαλάσσια κήτη («τά διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν», στίχ. 9).

Ποῦ βρίσκει ὁ ποιητής μας τήν ἀνωτερότητα αὐτή τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου, ὡς κυριάρχου ὅλης τῆς κτίσεως; Τήν βρίσκει στό ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἄν καί μικρός καί ἐλάχιστος καί μηδαμινός συγκρινόμενος μέ τό σύμπαν, ὅμως εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, φέρει μέσα του θεῖο στοιχεῖο. Στό βιβλίο τῆς Γένεσης διαβάζουμε ὅτι ὁ Θεός ἐποίησε τόν ἄνθρωπο κατά τήν εἰκόνα Του καί κατά τήν ὁμοίωσίν Του (Γεν. 1,27). Αὐτό κάνει τόν ἄνθρωπο ἀνώτερο ὅλης τῆς κτίσεως: Τό ὅτι δημιουργήθηκε κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ.

Ἡ ἐνδοσχολικὴ βία

Τοῦ ***Παν. Ἀρχιμ. π. Χρυσοστόμου Κ. Παπαθανασίου***

Γιὰ τὸ ἀπαράδεκτο καὶ δυσάρεστο φαινόμενο τῆς ἐνδοσχολικῆς βίας καὶ γενικότερα τοῦ ἐκφοβισμοῦ ἀξίζει νὰ σκεφθοῦμε καὶ μερικὲς ἄλλες πλευρὲς τοῦ ὅλου θέματος.

Ὑπογραμμίζουμε μεταξὺ ἄλλων ὡς βαθύτερα αἴτια καὶ τὰ κάτωθι: Πρῶτον, ἡ ἐξακολουθούμενη ὕπαρξη τῆς ἐλάχιστης σχολικῆς πειθαρχίας σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀδιαφορία καὶ ἐγκατάλειψη τῆς παιδευτικῆς ἀγωγῆς. Δεύτερον, ἡ μὴ διδασκαλία ὑψηλῶν πνευματικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἡ συνεχὴς καλλιέργεια μονόπλευρης ὑπερτροφικῆς μόρφωσης τῆς διάνοιας. Τρίτον, ὁ ἐξοβελισμὸς τοῦ ἱερέως – πνευματικοῦ ἀπὸ τὰ σχολεῖα, ὁ ὁποῖος συμβούλευε, στήριζε, βοηθοῦσε καὶ ἐνίσχυε πνευματικῶς τοὺς νέους καθ' ὅτι «χαλεπὸν ἡ νεότης, εὐεξαπάτητος καὶ εὐόλισθος». Τέταρτον αἴτιον εἶναι ἡ μὴ κατάλληλη παρουσίαση ἐξαιρέτων ἠθικῶν προτύπων στὴ μαθητιῶσα νεολαία ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς μακραίωνης ἑλληνικῆς ἱστορίας,

Ἡ «ἀναζήτησις» Πνευματικοῦ καὶ οἱ «καρποὶ» τῆς συνεργασίας μαζί του

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ π. ΜΑΡΚΟΥ

Γράφει ***ὁ κ. Ἀθανάσιος Β. Ἀβραμίδης Καρδιολόγος,*** *Ἄμ. Καθ. Παθολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν*

Νὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸν νὰ μᾶς βοηθήσει. Εἶναι τὸ πρῶτο…καὶ τὸ κυριότερο! Καὶ τὸ λέω ἐκ πείρας. Διότι, μὴ ἀμφιβάλλετε, δὲν εἶναι εὔκολη ἡ ἀπάντηση. Ἀκόμη καὶ γιὰ ἕνα ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος εὐτύχησε νὰ ἔχει καλοὺς Πνευματικοὺς –ὅπως ἐγώ. Καὶ ἀπὸ τὴν παιδική μου, μάλιστα, ἡλικία στὴν Ἑλλάδα, καὶ στὶς Η.Π.Α. ἀργότερα, κατὰ τὴν ἐκεῖ πενταετῆ παραμονή μου, μέχρι καὶ τὴν ἐπιστροφή μου τὸ 1959.

Ἀπασχολημένος τὴν περίοδο ἐκείνη μὲ τὴν ἐπαγγελματική μου σταθεροποίηση, τὴν ἐπιστημονικὴ ἀνέλιξη καὶ τὴν ἀναπτυσσομένη οἰκογενειακὴ ζωή μὲ τρία παιδιά, «δὲν εὕρισκα τὸν χρόνο ἀναζητήσεως Πνευματικοῦ» --ἀπὸ λανθασμένη, ἀναμφιβόλως ἐκτίμηση τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν. Πνευματικοῦ, μάλιστα, στοῦ ὁποίου τὴν ἐμπειρία θὰ ἐναπέθετα μὲ ἐμπιστοσύνη τὴν καλύτερη καὶ πληρέστερη ἀντιμετώπιση τῶν συσσωρευμένων τότε πνευματικῶν μου ἀναγκῶν. Μέχρι ποὺ ἔφθασα σὲ μία κατάσταση, στὴν ὁποία οἱ πολλοὶ καὶ ποικίλοι πνευματικοί μου προβληματισμοὶ ἐχρειάζοντο ἀκόμη περισσότερη καὶ μεγαλύτερη βοήθεια.

Α

Μετὰ ἀπὸ πολὺ «ἀναζήτηση» καὶ σκέψη, ἀπεφάσισα νὰ ἐμπιστευθῶ τὸν ὄγκο τῶν πνευματικῆς φύσεως προβλημάτων μου στὸν π. Μᾶρκο Μανώλη, ἐπειδὴ ἐγνώριζε καὶ τοὺς πνευματικούς μου ἀγῶνες ἀπὸ ἐτῶν, διὰ τῆς ἀρθρογραφίας μου στὸν «Ὀρθόδοξο Τύπο» ἀλλὰ καὶ τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα εἶχα γράψει. Καὶ ἤλπιζα ὅτι στὸ πρόσωπό του θὰ εὕρισκα τὴν πληρέστερη κατανόηση στὰ προβλήματά μου.

Συμμετεῖχα δὲ καὶ στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τοῦ π. Μάρκου, τῶν ἐξορμήσεων μὲ ὁμάδες συνεργατῶν του, εἴτε στὶς Στρατιωτικὲς Φυλακὲς τῆς Αὐλῶνος, εἴτε στὶς Γυναικεῖες Φυλακὲς τοῦ Κορυδαλλοῦ. Σὲ ἕνα πλαίσιο, δηλαδή, δραστηριοτήτων μὲ τὶς ὁποῖες ἤμουν ἐξοικειωμένος ἀπὸ τὸ παρελθόν μου στὴ Χ.Φ.Ε. καὶ στὴ Χ.Ε.Ε. Καὶ μὲ ὁμιλίες, ἐπίσης, σὲ θέματα στὰ ὁποῖα εἶχα γράψει καὶ βιβλία.

Σὲ μία ἀπὸ αὐτὲς τὶς «ἐξορμήσεις» μου ἔκανε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ὁ χειρισμὸς τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν π. Μᾶρκο, τὸ ὀλιγομίλητό του, ἡ σεμνότητα καὶ τὸ ταπεινό του φρόνημα στὶς γυναικεῖες φυλακὲς Κορυδαλλοῦ, ὅταν περνούσαμε πρῶτα ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Διευθύντριας, γιὰ νὰ μὲ παρουσιάσει ὡς τὸν ὁμιλητὴ τῆς ἡμέρας. Καὶ ἐπρόκειτο τὴν ἡμέρα ἐκείνη γιὰ «τὸ θέμα τῶν Ναρκωτικῶν». Μεγάλη «πληγὴ» καὶ «πρόβλημα» στὶς Φυλακές, τὸ ὁποῖο ὁ π. Μᾶρκος ἐγνώριζε καλῶς. Τὸν ξάφνιασε ὅμως ἡ ἀπόφαση τῆς Διευθύντριας, λέγοντάς του ὅτι «ἤθελε ἡ ὁμιλία τὴν ἡμέρα ἐκείνη νὰ ἦταν γιὰ τὸ A.I.D.S.». Ἐπειδὴ τὸ πρόβλημά τους μὲ τὸ A.I.D.S ἦταν πολὺ μεγάλο στὶς Φυλακὲς Γυναικῶν τὴν περίοδο ἐκείνη.

Ὁ π. Μᾶρκος, αἰφνιδιασμένος, ἐστράφη ἀνήσυχος πρὸς ἐμένα περὶ τοῦ πρακτέου. Ἡ ἀνησυχία, ὅμως, στὴν ἔκφραση τοῦ προσώπου του ἠρέμησε βλέποντάς με, ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς μορφασμούς μου ἀντελήφθη ὅτι ἐδεχόμην τὴν ἀλλαγὴ τοῦ θέματος τῆς ὁμιλίας.

Β

Ἡ ὁμιλία ἔγινε σ᾽ ἕνα πολὺ μεγάλο θάλαμο φυλακισμένων γυναικῶν, πολλὲς τῶν ὁποίων καὶ ναρκομανεῖς καὶ ἐλευθερίων ἠθῶν καὶ μὲ A.I.D.S. Καὶ ἦταν ἕνα πραγματικὸ «πανηγύρι», μὲ ἀπόλυτη τὴν ἐκατέρωθεν κατανόηση. Χρησιμοποίησα δὲ καὶ λέξεις «ἀπὸ τὴν δική τους γλώσσα», τόσο γιὰ τὰ ναρκωτικὰ ὅσο καὶ γιὰ τὸ A.I.D.S. ἀλλὰ καὶ στὶς συνήθεις ἐκφράσεις τῶν γυναικῶν ἐλευθερίων ἠθῶν, ἀπὸ τὰ βιβλία μου.

Στὸ κορύφωμα τῆς «γενικῆς εὐφορίας ἐκείνης τῆς συγκέντρωσης», θυμήθηκα ὅτι ὁ π. Μᾶρκος καθόταν κάπου πίσω μου στὸ βάθος. Συναισθανόμενος δὲ τὸ ἐνδεχόμενο νὰ ἐκτιθέμεθα μὲ τὰ συμβαίνοντα, ἔστρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὰ πίσω. Καὶ «ἡ καρδιά μου ἦρθε στὴ θέση της», διότι καὶ ὁ π. Μᾶρκος συμμετεῖχε στὴν δημιουργηθεῖσα εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα».

Γ

Ὁ π. Μᾶρκος, στὴ διαδρομὴ τῆς πολυετοῦς συνεργασίας μου μὲ τὸν «Ὀρθόδοξο Τύπο», μὲ ἐνεπιστεύετο σὲ διάφορα ἐπίπεδα. Μοῦ τηλεφώνησε π.χ. κάποτε ζητώντας μου νὰ τοῦ πῶ: «Τί νομίζω ὅτι θὰ βελτίωνε τὴν προσπάθεια τοῦ "Ορθοδόξου Τύπου" στὴν ἀρθρογραφία καὶ στὴν ἄλλη ὕλη, ὥστε νὰ διευρυνθεῖ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινό, νὰ προκύψουν καὶ νέοι ἀρθρογράφοι». Γνώριζα δὲ «ἀπὸ πρῶτο χέρι» γιὰ τὸν π. Μᾶρκο: τὸ πόσο σκληρὰ ἐργάζεται, πόσο λίγο κοιμᾶται γιὰ νὰ κάνει τὶς μεταμεσονύχτιες διορθώσεις στὰ πρὸς δημοσίευση κείμενα στὸν «Ὀρθόδοξο Τύπο, νὰ κοιμᾶται ὕστερα γιὰ λίγο μόνον, ὥστε νὰ εἶναι ἐγκαίρως τὸ πρωὶ κάπου γιὰ τὴ Θεία Λειτουργία, ὅπου καὶ πολλοὶ καὶ γιὰ Ἐξομολόγηση. Τὸ «πῶς τὰ κατάφερνε…ὁ Θεὸς γνωρίζει»!

Δ

Στὸ δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ μου στὸ ὁποῖο ἐργάζομαι, ὅπου καὶ ἡ βιβλιοθήκη μου, πάνω ἀπὸ τὰ ράφια μὲ τὰ βιβλία ὑπάρχει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ μία ζωγραφικὴ παράσταση τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτου» κορνιζαρισμένη, στὸ πίσω μέρος τῆς ὁποίας κάτω ἀπὸ τὴν σφραγῖδα τοῦ κατασκευαστοῦ της εἶναι γραμμένη ἡ χρονολογία 1880. Στὸ πιὸ ἐπάνω δὲ μέρος, ἀναφέρονται ὀνόματα σημαινόντων προσώπων, «ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὁποίων εἶχε περάσει ἡ παράσταση αὐτὴ» καὶ μὲ τὶς χρονολογίες, πρὶν καταλήξει στὰ δικά μου χέρια. Διάφορες δὲ ἀπορίες μου περὶ αὐτὴν λύθηκαν μὲ ἕνα τηλεφώνημά μου στὴν ἀδελφὴ τοῦ π. Μάρκου, τὸν ὁποῖον ἀσθενοῦντα –εὐτυχῶς ἀπὸ κάτι περαστικὸ καὶ ἄνευ συνεπειῶν-- εἶχα ἐπισκεφθεῖ στὸ σπίτι τους στὸν Ταῦρο πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Καὶ ἦταν «ἡ ἴδια κοπέλλα» ἡ ὁποία, ἐκτελώντας ἐπιθυμία τοῦ ἀσθενοῦντος, τὴν ξεκρέμασε καὶ μοῦ τὴν προσέφερε ἐκ μέρους του. Καὶ ἡ παράσταση τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτου» ἐκ μέρους των, εἶναι «κειμήλιο» γιὰ μένα!

Ε

Πολλὰ θυμοῦμαι ἀπὸ τὰ παλαιότερα χρόνια τῆς σταδιοδρομίας μου μὲ τὶς πολυπραγμοσύνες της, ἔχοντας φθάσει πλέον καὶ στὰ 90 χρόνια τῆς ἡλικίας μου. Γιὰ μερικὲς δὲ ἀπὸ αὐτὲς ἔχω γράψει στὸ βιβλίο μου «ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ» (ἀπὸ τὶς Ἐκδ. «ΘΗΝΟΣ» τὸ 2008). Στὸ ὁποῖο συμπεριέλαβα καὶ δραστηριότητές μου πέραν τῆς ἀσκήσεως τῆς Ἰατρικῆς, ὅπως: 1) Ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν στράτευσή μου –μὲ διακοπὴ τῶν σπουδῶν γιὰ 33 μῆνες καὶ ὑπηρεσία γιὰ κάποιο διάστημα σὲ γραμμὲς τῶν πρόσω-- γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τότε τοῦ «συμμοριτοπολέμου», ὁ ὁποῖος γιὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος ὀνομάσθηκε καὶ «ἐμφύλιος». 2) Ἡ ἐμπλοκή μου --χωρὶς νὰ εἶναι στὶς προθέσεις μου-- στὰ συνδικαλιστικὰ τῶν ἰατρῶν καὶ μὲ ἐκλογές, μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν (Ι.Σ.Α.) σὲ δύο τριετίες 1984-1987 καὶ 1987-1990. Καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ μὲ πολλαπλῆ καὶ δυναμικὴ δραστηριοποίηση, μὲ ἔντονη καὶ τὴν ἀρθρογραφία ἐπὶ μεγάλου εὔρους θεματολογίας, μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς μου «γιὰ προσωπικοὺς λόγους», καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεύτερης τριετίας. Ἔχοντας, ὅμως, ἀποκτήσει «πολλὲς καὶ ἀνεκδιήγητες ἐμπειρίες», οἱ ὁποῖες δημιούργησαν καὶ πηγὲς συγκεντρώσεως συγγραφικῆς ὕλης γιὰ τὴν ἀρθρογραφία μου πρὸς τὴν κονωνία, καὶ τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἔχω γράψει. 3. Συγκρούσεις, διαμάχες, στενοχώριες, «παθήματα» σὲ πνευματικοὺς ἀγῶνες, «ἐπιθανάτιες» ἐμπειρίες, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔγραψα καὶ βιβλίο, ἀλλὰ καὶ «ἄλλες ἐμπειρίες» ἀπὸ συνεργασία μὲ πολλοὺς καὶ ἐξαίρετους Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτά, ἀπετέλεσαν καὶ θέματα αὐτοκριτικῆς μου, γιὰ τὴν ὁποία ἀνέκυψε ἡ ἀνάγκη νὰ προσφύγω «σὲ ἕνα Πνευματικὸ μὲ πεῖρα περὶ πολλῶν θεμάτων ἐκ τῶν ποικίλων προβληματισμῶν μου», ὥστε νὰ τακτοποιήσω διάφορες πνευματικές μου ὑποχρεώσεις «πρὶν κλείσω τὰ μάτια μου»!

ΣΤ

Στὶς 5 Ἀπριλίου 2007, Μεγάλη Πέμπτη τοῦ Πάσχα, εἶχα συντάξει τὸν ἐξομολογητικό μου κατάλογο, ὕστερα ἀπὸ μία σκληρὴ αὐτοκριτικὴ τοῦ προτέρου μου βίου.

Στὶς 17 Ἀπριλίου πέρασα τὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ στὴν Μονὴ Πετράκη, στὴν ὁποία ἐξομολογοῦσε ὁ π. Μᾶρκος. Ἐντύπωση δὲ μοῦ ἔκανε τὸ ὅτι «μὲ περίμενε», ἀπὸ ὅ,τι φάνηκε στὶς κινήσεις τῶν ἀνθρώπων του στὸ ἐκεῖ γραφεῖο του.

Ἡ προσοχὴ μὲ τὴν ὁποία μὲ ἄκουγε. Καί, ἄκουγε χωρὶς νὰ μιλᾶ. Μόνον ἄκουγε. Δὲν μὲ ἐρώτησε τίποτε. Οὔτε καὶ μοῦ ἔκανε κάποια ὑπόδειξη. Ἁπλῶς, σηκώθηκε καὶ μοῦ πέρασε τὸ «Πετραχήλι» πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, ἐνῶ ἐγὼ γονάτισα, καὶ μοῦ διάβασε «τὴν συγχωρητικὴ εὐχή». «Μά, πάτερ μου» –ἐρωτῶ ἐγὼ-- δὲν θὰ μοῦ πεῖτε τίποτε, καμμιὰ παρατήρηση, συμβουλές, ὑποδείξεις, τί νὰ κάνω στὸ ἑξῆς; Σὲ ὅλα αὐτά, ἡ ἀπάντησή του ἦταν μία καὶ μόνη: «Συνεχίζεις ὅτι κάνεις. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετό».

Ζ

Ἡ τελευταία μου ἐξομολόγηση στὸν π. Μᾶρκο ἦταν στὶς 4 Φεβρουαρίου 2009, στὸν «Ἅγιο Νεκτάριο» τοῦ κτήματος τῶν Τυπογραφείων τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου». Ὁσάκις, πάντως, τοῦ ἀνέφερα προβληματισμούς μου μὲ τὴν Διοικοῦσα Ἐκκλησία ἢ μὲ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας –αὐτοὶ δὲ ἦσαν οὐκ ὀλίγοι-- πάντοτε μὲ ἄκουγε πολὺ διακριτικά, χωρὶς νὰ σχολιάζει τὸν τρόπο τῆς ἀντιμετωπίσεώς μου τῆς οἱασδήποτε καταστάσεως. Βοηθώντας με «νὰ τὸν βρίσκω μόνος μου, μὲ τὸν ἑαυτό μου καὶ τὴ συνείδησή μου».

Τελευταία φορὰ τὸν εἶδα στὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου ἐνοσηλεύετο πρὶν τὸ τέλος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του στὶς 16.4.2010. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ ἀντελήφθη. Γι᾽ αὐτὸ καὶ τοῦ εἶπα «ἀρκετά»! Μοῦ χαμογέλασε δὲ ἐπιδοκιμαστικῶς. Μοῦ ἔδωσε καὶ τὴν εὐχή του!

Ἐπίμετρον

Ἔχουν γραφεῖ πολλὰ γιὰ τὸν π. Μᾶρκο ἀπὸ «εἰδήμονες», καὶ θὰ γραφοῦν περισσότερα ὥστε νὰ ἐκδιπλώνεται εὐρύτερα τὸ πολύπλευρο ἔργο του. Τὸ μεγαλύτερο δὲ χαρακτηριστικό του, γιὰ ὅσους εὐτυχήσαμε νὰ γευθοῦμε τὸ μέγεθος τῆς προσωπικότητάς του, ἦταν ἡ διδασκαλία διὰ τοῦ «μὴ ὁμιλεῖν λόγοις».

Εὐγνώμων πάντων ἕνεκεν

Εἰς αὐτὴν τὴν θρησκείαν ἀνοίγει "πόρτα" ἡ Εὐρώπη;

Τοῦ ***κ. Παύλου Ἀθ. Παλούκα,*** *Ἐπιτ. Σχολικοῦ Συμβούλου Δ.Ε.*

Πολλὰ δεινὰ καί μαρτύρια ὑφίστανται οἱ χριστιανοί ἀνά τόν κόσμο, μάλιστα καί σήμερα στόν αἰώνα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἰδίως σέ μουσουλμανικές χῶρες ἀπό φανατικούς ἰσλαμιστές. Χτυπητά παραδείγματα ἔχουμε πολλά: ἀπό τόν σφαγιασμό χριστιανῶν σέ ἐκκλησία τῆς Ἀλεξάνδρειας τῆς Αἰγύπτου κατά τίς χριστουγεννιάτικες μέρες (2010-2011) μέχρι τούς σημερινούς μάρτυρες χριστιανούς καί ἄλλους στήν Μέση Ἀνατολή (Συρία κ.ἀ.), πού προκλητικά, κατά τόν πιό φρικτό, βάρβαρο καί ἀπάνθρωπο τρόπο, βασανίζονται καί ἀποκεφαλίζονται.[1]

Λέγεται ὅτι πάνω ἀπό 100.000 εἶναι οἱ χριστιανοί μάρτυρες ἀνά τόν κόσμο σήμερα. Τό λεγόμενο "Ἰσλαμικό Κράτος" προελαύνει ἀκάθεκτα "σφάζοντας καί σκορπώντας τή φρίκη στή Μέση Ἀνατολή, κάτω ἀπό τήν ἐγκληματική ἀνοχή τῆς "πολιτισμένης" Δύσεως!".[2] Ὁ "Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν" τοῦ Πατριάρχου Μόσχας διαπιστώνει: "Γενοκτονία ὅλων τῶν χριστιανῶν εἰς τήν Μ. Ἀνατολήν καί τήν Β. Ἀφρικήν".[3]

Ποῦ εἶναι ὁ Ο.Η.Ε. καί κάποια ἄλλη "κυρία", πού ἐμφανιζόταν στό παρελθόν καταδικάζουσα ἀναιτίως καί ψευδῶς τήν Ἑλλάδα γιά δῆθεν καταπιέσεις θρησκευτικῶν μειονοτήτων κ.λπ., καί πού ὀνομαζόταν "Διεθνής Ἀμνηστία";

Τώρα ὅλοι κωφεύουν!

Ἀλλά καί οἱ ἴδιοι οἱ μουσουλμάνοι μέσα στό χῶρο τους στεροῦνται βασικῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Παροιμιώδης ἔμενε ἡ πρίν ἀπό λίγα χρόνια καταδίκη (χωρίς ἀποδείξεις) σέ θάνατο διά λιθοβολισμοῦ, μέ τήν κατηγορία τῆς μοιχείας, μιᾶς 43χρονης Ἰρανῆς, τῆς Σακινέχ Μοχαμαντί Ἀστιανί, μητέρας δύο παιδιῶν, πού εἶχε φυλακιστεῖ πρίν ἀπό χρόνια. Ἡ περίπτωση αὐτή εἶχε προκαλέσει παγκόσμια συγκίνηση καί χιλιάδες ἄνθρωποι εἶχαν ἑνώσει τίς φωνές τους γιά τή σωτηρία της. Εἶναι ἡ μοναδική περίπτωση; Δυστυχῶς, ὄχι. Στίς ἰσλαμικές χῶρες (Σαουδ. Ἀραβία, Ἰράν, Ἀφγανιστάν καί Πακιστάν) ἑκατομμύρια γυναῖκες δέν ξέρουν κἄν τί σημαίνουν ἀνθρώπινα, ἀτομικά καί κοινωνικά δικαιώματα. Στό Ἰράν, Ἀφγανιστάν καί Πακιστάν "βιώνουν τόν ἐφιάλτη τοῦ μαστιγώματος, τῶν ἐπιθέσεων μέ ὀξύ, τῶν ὁμαδικῶν βιασμῶν, τῆς καταπάτησης κάθε ἔννοιας ἀνθρώπινου δικαιώματος, στερούμενες αὐτονόητες ἐλευθερίες: νά κυκλοφοροῦν δίχως περιορισμούς, νά ντύνονται ὅπως ἐπιθυμοῦν, νά ἐπιλέγουν τόν σύζυγό τους, νά μορφώνονται, νά ἐργάζονται. Παρά τίς σποραδικές μικρές βελτιώσεις σέ γενικές γραμμές παραμένουν θύματα ἑνός βάρβαρου μείγματος θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, φυλετικῶν "ἐθίμων", κοινωνικῶν στερεοτύπων, φτώχειας καί χαμηλοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου, μέ ἀποτέλεσμα νά θεωροῦνται (ἀκόμη καί βάσει τῆς νομοθεσίας) περισσότερο ἀντικείμενα - ἰδιοκτησίας τοῦ πατέρα ἤ τοῦ συζύγου πού μποροῦν νά "παζαρευτοῦν", νά "ἀνταλλαγοῦν" καί νά κακοποιηθοῦν κατά τό δοκοῦν".[4]

Αὐτή τή "δημοκρατική" θρησκεία θέλουν οἱ ἀνεγκέφαλοι "ἐγκέφαλοι" καί "σοφοί" τῆς Εὐρώπης, ἀντί τῆς χριστιανικῆς, πού ἀποτελεῖ τή βάση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἄν δέν εἶναι αὐτή ἡ ἐνέργεια πνευματική, πολιτιστική καί κοινωνική "αὐτοκτονία", τότε τί εἶναι;

Παραπομπές:

1. Ἡ τηλεόραση εἶναι ἀψευδής μάρτυρας ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπερίγραπτων καί ἀνατριχιαστικῶν περιστατικῶν.

2. Ἐκκλησ. ἐφημ. "Ὀρθόδ. Τύπος", 6-3-2015, σελ. 2.

3. Ἐκκλησ. ἐφημ. "Ὀρθόδ. Τύπος", 9-1-2015, σελ. 8.

4. Δήμητρας Ραγιᾶ, "Ἡ Δύση "λιθοβολεῖ" τά ἔθιμα τοῦ Ἰσλάμ", ἐφημ. "Ἔθνος τῆς Κυριακῆς", 29-8-2010, σελ. 34.

Ἄλλα δημοσιεύματα: "Καταδικάστηκε σέ... 26 χρόνια φυλάκιση ὡς "ἔνοχη βλασφημίας"" (ἐφημ. "Ἐλεύθερη Ὥρα", 29-11-2014, σελ. 32). "Ἰμάμης ἐσκότωσε τήν κόρην του, ἐπειδή ἔγινε χριστιανή!" ("Ὀρθόδοξος Τύπος", 6-3-2015, σελ.2). Πολύ κατατοπιστικό, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἄσχημη θέση τῆς γυναίκας στό "Ἰσλάμ", εἶναι ἕνα δισέλιδο ἄρθρο μέ τίτλο: "Γυναίκα καί Ἰσλάμ. Γυναίκα: ἕνα πολυδύναμο ὄν ἤ μιά ἀνύπαρκτη καί ὑποδεέστερη προσωπικότητα;", τῆς Εὔας Δημήτρουλα, στό εἰδικό ἔνθετο τῆς ἐφημ. "Ἐλεύθερη Ὥρα", "Ἀπόκρυφη Γεωπολιτική", 29-11-2014, σελ. 4-5.

Ὁ καταλύτης τῆς ἀγχωτικῆς νευρώσεως*

Τοῦ ***Ἀρχιμανδρίτου π. Κυρίλλου Κωστοπούλου,***

Ἱεροκήρυκος Ἱ. Μ. Πατρῶν καὶ Διδάκτορος Θεολογίας

Ὁ π. Κύριλλος στὴν ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία του μεταξὺ ἄλλων ἐτόνισε:

«Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ καταγραννεῖ τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο, εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ ἄγχους ἢ, ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον, ἡ ἀγχωτικὴ νεύρωση. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἐπικρατεῖ σὲ ὅλο τὸν πολιτισμένο κόσμο.

Ἡ ἐτυμολογικὴ προέλευση τοῦ ὅρου "ἄγχος" ἀνάγεται στὸ ἀρχαῖο ρῆμα "ἄγχω", τὸ ὁποῖο σημαίνει πιέζω, σφίγγω, ἀποπνίγω. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ἄγχος δηλώνει τὴν βίωση ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου δυσαρέστων, συνήθως, καταστάσεων, οἱ ὁποῖες ἐκφράζονται μὲ τὸ αἴσθημα τοῦ πνιγμοῦ. Συνδέεται δὲ ἄμεσα μὲ τὸν φόβο, τὴν ψυχολογικὴ πίεση ἢ καταπίεση, τὴν ἀγωνία, τὴν κατάθλιψη καὶ γενικώτερα μὲ τὸ stress.

Ἀπὸ τὴν Ἰατρικὴ καὶ εἰδικώτερα τὴν Ψυχολογία βεβαιώνεται ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν, ἄλλος λιγώτερο ἄλλος περισσότερο, τὶς κληρονομικὲς ἢ ἐπίκτητες νευρώσεις, οἱ ὁποῖες δημιουργοῦν χίλια δυὸ καθημερινὰ προβλήματα, περαστικὰ ἢ μόνιμα.

Τὸ ἄγχος, κατὰ τὸν δημιουργὸ τῆς ψυχαναλυτικῆς Σχολῆς S. Freud, διακρίνεται σὲ φυσιολογικὸ καὶ παθολογικό. Τὸ πρῶτο συνυφαίνεται μὲ τὶς καθημερινὲς δυσκολίες τῆς ζωῆς καὶ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ γενικώτερου ἀνθρωπίνου «μηχανισμοῦ». Τὸ δεύτερο γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἀπώθηση τοῦ ἀνικανοποιήτου.

Ἡ προέλευση τοῦ ἄγχους ἀνάγεται ἀπὸ ἄλλους στὰ συμπλέγματα κατωτερότητος, ἐνῶ ἀπὸ ἄλλους στὶς ψυχικὲς συγκρούσεις ἀπωθημένων ἐνοχῶν.

Ὡστόσο, κατὰ τοὺς ψυχαναλυτές, μιὰ ἀγχώδης κατάσταση εἶναι δυνατὸν νὰ παρουσιασθῆ, ὅταν ὑπάρξη διχασμὸς ἐξ αἰτίας συγκρούσεως μεταξὺ μιᾶς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ὑποκειμενικῆς ἀντιλήψεως, τὴν ὁποία ἔχει διαμορφώσει ἕνα ἄτομο γιὰ κάποιο ζήτημα. Στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῆ ἐπιθετικότητα ἔναντι τοῦ συνανθρώπου, μέσῳ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ ὁ ἀγχωτικὸς νὰ καλύψη ὑποκριτικὰ τὴν δική του ἀνεπάρκεια καὶ ἀποτυχία.

Ἡ ἄποψη τῶν «ἐνθέων» ὑπαρξιστῶν ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ἄγχος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀγωνιώδη προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ κατανοήση καὶ νὰ ἀποδεχθῆ τὸ πεπερασμένο τῆς ὑπάρξεώς του ἔναντι τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀπείρου Θεοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ προβῆ στὴν ὠφέλιμη γι᾽ αὐτὸν ἐπιλογή.

Ὑπάρχει, ὡστόσο, καὶ τὸ ἄγχος, τὸ ὁποῖο προέρχεται ἀπὸ ἐνδεχόμενη διαταραχὴ τῶν βιολογικῶν μηχανισμῶν προσαρμογῆς, ὁπότε στὴν περίπτωση αὐτὴ παρεμβαίνει ἡ ἐπιστήμη μὲ ἀνάλογη θεραπευτικὴ ἀγωγή.

Δυστυχῶς, ἡ ψυχανάλυση, ἐγκλωβισμένη μέσα στὰ ψυχρὰ πλαίσια τῆς ἐπιστημονικῆς ὑποδείξεως, παραμένει στοὺς ἐξωτερικοὺς μηχανισμοὺς τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἔτσι, παρὰ τοὺς κομπασμούς της, πολὺ λίγα ἔχει προσφέρει στὸν σημερινὸ κυρίως ἀγχωτικὸ ἄνθρωπο. Καὶ τοῦτο γιατὶ δὲν ὑποψιάζεται κἂν ὅτι ὁ πάσχων ἄνθρωπος εἶναι ἑνιαῖο ψυχοσωματικὸ ὄν.

Κατὰ τὴν θεολογικὴ θεραπευτικὴ τῆς ποιμαντικῆς, ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο προκαλεῖ ἐν πολλοῖς τὸ νευρωτικὸ ἄγχος, εἶναι ἡ ἀπώθηση τοῦ αἰσθήματος ἐνοχῆς. Ὅταν ἀποδεχθῆ ὁ ἐνοχικὸς ἄνθρωπος τὴν κατάστασή του, τὴν ἐνοχή του καὶ προχωρήση στὴν ἐπίπονη ὁδὸ τῆς ἐξαγορεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ σφάλματος, αὐτομάτως ἀπαλλάσσεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀγχώδη περιπέτεια. Ἀντιθέτως, ὅταν ἀρνῆται ἐγωϊστικῶς νὰ ἀποδεχθῆ τὴν προαναφερθεῖσα πραγματικότητα καὶ τὴν ἀπωθεῖ, παρέχει στὸν ἑαυτό του τὴν αἰτία τῆς ἐμφανίσεως τοῦ νευρωτικοῦ ἄγχους.

Ἐδῶ φανερώνεται ἡ ὠφέλεια τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως. Ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ ἰατρός, ἐπικαλούμενος τὴν χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, κατέρχεται στὸ ἐσώτερο "εἶναι" τοῦ ἐξομολογουμένου, ὅπου συναντᾶ τὴν ἐνοχὴ ἢ τὶς ἐνοχές. Τότε μὲ τὰ κατάλληλα πνευματικὰ φάρμακα τὶς ἀπομακρύνει καὶ προσφέρει τὴν ἠρεμία καὶ τὴν ἐσωτερικὴ εἰρήνη στὸν πάσχοντα ἄνθρωπο. Ὁ "Ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι οὐδεμία ἐγκόσμιος εἰρήνη θὰ δυνηθῆ νὰ εἰρηνεύση τὸν ἐνοχικὸ ἄνθρωπο, παρὰ μόνον ἡ ἰδική Του.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ὑποκριτικὸς πολιτισμός μας καὶ ἡ ὑποκουλτούρα δέν ἔχουν τὶς δυνατότητες ἐκεῖνες, μὲ τὶς ὁποῖες θὰ μποροῦσαν νὰ βοηθήσουν τὸν σημερινὸ ἀγχωμένο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος πάσχει, διότι δέν ἔχει δυστυχῶς τακτοποιήσει τὶς σχέσεις του μὲ τὸν Δημιουργὸ του Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο.

Μόνον ὁ Ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς μπορεῖ νὰ λογοποιήση τὴν ὅλη ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπὸ τὰ καθημερινὰ ἄγχη.

Ὀφείλουμε νὰ ἀποδεχθοῦμε τὴν ὀντολογικὴ ἀλήθεια ὅτι ἡ ψυχολογικὴ καὶ πνευματικὴ ὡριμότητα καὶ ἡ εἰρήνη συμβαδίζουν καὶ ἀποτελοῦν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ γεγονός, τὴν πρόοδο τῆς προσωπικότητος ἀπὸ κάθε ἄποψη.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ σύγχρονος ἀγχωμένος ἄνθρωπος νὰ ἑπανασυνδεθῆ μὲ τὸν Δημιουργό του Θεό, τὸν συνάνθρωπο καὶ τὸν ἑαυτό του. Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ λογοποιήση τὴν ὅλη ζωή του, νὰ τὸν ἀπαλλάξη ἀπὸ τὰ καθημερινὰ ἄγχη καὶ νὰ τοῦ προσφέρη τὴν πολυπόθητη ἐσωτερικὴ εἰρήνη».

* Περίληψις ὁμιλίας εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ Φοιτητικοῦ Μεταπτυχιακοῦ Θεολογικοῦ Συνδέσμου εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον Παρνασσὸς (3 Ἰουνίου 2015).

† Ἀρχιμ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ: ὁ Γέροντας, ποὺ ἀλήθευε ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγαποῦσε ἐν ἀληθεί

Τό Μαρτυρολόγιον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου τοῦ Ἀκαρνάνος καί τῶν σύν αὐτῷ Μαρτύρων

Τοῦ ***Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Κατσαμπίρη***

(1ον)

Ὁ ἅγιος Βλάσιος ὁ Ἀκαρνάν, ὁ ἐν Σκλαβαίνοις Ἀκαρνανίας, μέχρι πρότινος ἦτο ἄγνωστος Ἅγιος. Ὁ πανάγαθος Θεὸς εὐδόκησε καὶ ἐγένετο γνωστὸς εἰς τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησιας. Δι' αὐτὸ εἶναι καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀναριθμήτους παλαιοὺς ἁγίους Μάρτυρας τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς νεοφανεῖς ἁγίους Μάρτυρας τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ ὅπως λέγει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιόν του, «ἄν καὶ ἤθλησε τοῖς πάλαι χρόνοις ἐνεφανίσθη τελευταίως ὡς νέος λαμπρὸς πνευματικὸς ἥλιος». Τὴν πρώτην ὀφθαλμοφανῆ ἐμφάνισίν του ὁ Ἅγιος τὴν ἔκανε τὴν 23η Αὐγούστου τὸ 1923 εἰς τὴν εὐλαβεστάτη γερόντισσα Εὐφροσύνη Κατσαρᾶ εἰς τὸ χωρὶον Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας.

Ἐνεφανίσθη δὲ ὡς Ἀρχιερεύς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν του στολὴν καὶ ἔλαμπεν ὡς ἥλιος. Εἰσῆλθε διὰ νυκτὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας της, κεκλεισμένης τῆς θύρας, ἡ ὁποία αὐτομάτως ἤνοιξε. Βλέποντας τὸν λαμπροφόρον αὐτὸν Ἅγιον ἡ Εὐφροσύνη ἐταράχθη. Ἀμέσως ὁ Ἅγιος τῆς λέγει: «Εὐφροσύνη, μὴ φοβᾶσαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἅγιος Βλάσιος ὁ Ἀκαρνάν. Ἔλα νὰ πᾶμε νὰ σοῦ δείξω ποῦ εἶμαι θαμμένος διὰ νὰ μὲ βγάλητε καὶ ἐκεῖ νὰ φκιάσητε τὴν Ἐκκλησίαν μου...». Τέλος ἡ Εὐφροσύνη ἠκολούθησε τὸν Ἅγιον. Ἔξω ἐνῶ ἦτο σκότος, ὁ Ἅγιος ἔλαμπε καὶ ἐφώτιζε τὸν δρόμον καὶ ἐβάδιζον ἀνέτως. Ἀφοῦ ἦλθον εἰς τὸ μέσον τοῦ χωρίου ἐσταμάτησεν ὁ Ἅγιος, καὶ δείχνοντας μὲ τὴν ράβδο του τὸ σημεῖον τοῦ τάφου του τῆς λέγει: «Νά, ἐδῶ εἶμαι θαμμένος, ἐδῶ μὲ ἐβασάνισαν καὶ μὲ ἔσφαξαν. Ἐδῶ νὰ σκάψητε καὶ θὰ βρῆτε τὰ λείψανά μου. Μαζὶ μὲ τὰ λείψανά μου θὰ βρῆτε καὶ πέντε καρφιά. Ἐδῶ νὰ κτίσητε τὴν Ἐκκλησία μου. Νὰ καλέσης καὶ τὸν παπα-Κώστα ἀπὸ τὴν Πάλαιρον νὰ ἔλθη καὶ αὐτός. Νὰ καλέσης τὸν Σωτήριον Γαρίδα, τὸν Κωνσταντῖνον Πατσούρα, τὸν Ἰωάννην Τσουνάκα καὶ τὸν Νικόλαμον Κατσαμπίρη. Αὐτοὺς νὰ τοὺς βάλης Ἐπιτρόπους καὶ νὰ κάνετε ἐράνους, διὰ νὰ κτίσητε τὴν Ἐκκλησίαν μου. Νὰ καλέσης καὶ τὸν Μαστραγγελῆ Μπίζο ἀπὸ τὴν Πάλαιρον διὰ νὰ σκάψη καὶ θὰ βρῆτε τὰ λείψανά μου...».

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας συνεκεντρώθησαν καὶ ἔσκαψαν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου σημεῖον. Ἔσκαπτον δὲ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Τέλος εὑρέθησαν τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου τὴν 17ην Σεπτεμβρίου παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ μὲ τὸ νέον τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου. Τὰ δὲ λείψανα τοῦ Ἁγίου εὐωδίαζον καὶ μοσχοβολοῦσαν μὲ οὐράνιον θείαν εὐωδίαν. Ἐντὸς τοῦ τάφου εὑρέθησαν τὰ πέντε καρφιὰ καὶ μιὰ πέτρινη πλάκα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο γεγραμμένη ἡ χρονολογία 1006. Τὰ καρφιὰ, ὡς εἶπεν ὁ Ἅγιος, τὰ ἐκάρφωσαν εἰς τὸ σῶμα του οἱ βάρβαροι δήμιοι αὐτοῦ. Ἡ χρονολογία 1006 φανερώνει, ὅτι ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ Ἁγίου ἐγένετο τὸ ἔτος 1006 μ.Χ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τὸ ἐπιβεβαίωσε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος κατὰ τὰς ἐμφανίσεις αὐτοῦ. Ἐπηκολούθησαν δὲ καὶ ἄλλες ἐμφανίσεις καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Βλασίου εἰς τὴν Εὐφροσύνη Κατσαρᾶ καὶ εἰς ἄλλους ἀνθρώπους.

Τέλος δὲ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἁγίου καὶ μὲ τὰς ἐπεμβάσεις καὶ ὑποδείξεις αὐτοῦ ἀνηγέρθη εἰς τὰ Σκλάβαινα καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου τὸ 1926 ὁ ἱερὸς Ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νεοφανοῦς Ἁγίου Βλασίου τοῦ Ἀκαρνᾶνος. Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Ναοῦ περιεκλείσθη καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἁγίου. Ἐπ' αὐτοῦ σήμερον ὑπάρχει καλλιμάρμαρος τάφος καὶ ἐπ' αὐτοῦ βρίσκεται τὸ κυτίον μὲ τὰ διασωθέντα ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου. Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερὸς αὐτὸς Ναὸς διὰ τῶν θαυμάτων καὶ διὰ τῶν ἐμφανίσεων τοῦ ἁγίου Βλασίου, ποὺ συνεχίζονται ἀκόμη μέχρι σήμερον, ἀνεδείχθη εἰς πνευματικὸν προσκύνημα τῆς περιοχῆς Σκλαβαίνων Ἀκαρνανίας.

Ἡ γερόντισσα Εὐφροσύνη Κατσαρᾶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐμφανίσεων τοῦ Ἁγίου εἰς αὐτὴν ἔλεγεν: Ὅταν ὁ ἱερὸς Ναὸς εὑρίσκετο ἀκόμη εἰς τὰ θεμέλια, ἐπαρουσιάσθη εἰς αὐτὴν ὁ ἅγιος Βλάσιος μιὰ νύκτα μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τῆς λέγει: «Εὐφροσύνη, πᾶμε ἐπάνω ἐκεῖ στὸ Ναό μου νὰ κάνωμεν Ἁγιασμόν». Ἀφοῦ μετέβησαν ἐκεῖ, ὁ Ἅγιος ἔκαμε τὸν Ἁγιασμόν. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ Ἁγιασμοῦ ἡ Εὐφροσύνη εἶδεν ὅτι παρουσιάσθησαν ἐκεῖ ὁλόγυρα πολλὰ παιδάκια, τὰ ὁποῖα κρατοῦσαν εἰς τὰ χεράκια τους ἀναμμένα κεράκια. Ἀσφαλῶς ἦσαν τὰ παιδάκια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐσφαγιάσθησαν καὶ ἐκάησαν ζωντανὰ καὶ αὐτὰ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους Ἀγαρηνούς, μαζὶ μὲ τὸν ἅγιον Βλάσιον. Εἶναι καὶ αὐτὰ μάρτυρες Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εὑρίσκονται ὡς Ἀγγελούδια εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ὁ Ἅγιος Βλάσιος ὁ Ἀκαρνὰν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, 2005 καὶ 2006, ἔκαμε πολλὲς ἐμφανίσεις καὶ θαύματα εἰς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ. Ἐνεφανίσθη ὀφθαλμοφανῶς περίπου δέκα φορὲς εἰς τὴν εὐλαβεστάτην Ἀθανασίαν Νεδέλκου καὶ ὡμίλησε μετ' αὐτῆς, ὡς νὰ ἦτο ζωντανός. Περισσότερες δὲ ἀπὸ δέκα φορὲς ἐνεφανίσθη εἰς αὐτὴν ἐν ὁράματι καὶ ἐφανέρωσε τὰ τοῦ βίου του, τὰ τοῦ μαρτυρίου του καὶ τὰ τοῦ Μοναστηρίου του. Ἐφανέρωσε δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συλλειτουργῶν του καὶ συναθλητῶν του Κληρικῶν καὶ ἄλλα ἄγνωστα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν ζωήν του.

Συμφώνως πρὸς τὰ ὅσα ἐφανέρωσεν ὁ ἅγιος Βλάσιος εἰς τὴν Εὐφροσύνη Κατσαρᾶ εἰς τὰ Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας καὶς εἰς τὴν Ἀθανασίαν Νεδέλκου εἰς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ, οὗτος ἔζησε κατὰ τὸ δεύτερο ἥμισυ τοῦ ἑνδεκάτου καὶ ἀρχὰς τοῦ δεκάτου αἰῶνος. μ.Χ. Ἐγεννήθη τὴν 18η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 950 μ.Χ. Ὑπέστη δὲ μαρτυρικὸν θάνατος εἰς τὸ χωρὶον Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας τὴν 24ην Ἰουνίου, ἡμέραν Κυριακήν, τοῦ ἔτους 1006 μ.Χ. εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν. Ἦτο Ἐπίσκοπος, διότι ἐνεφανίσθη κατ' ἐπανάληψιν μὲ ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν του στολήν. Διέμενεν ὡς ἡγούμενος εἰς τὸ Μοναστήρι τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς τὰ Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας. Δι' αὐτὸ καὶ ὡς Ἀκαρνάν ὠνόμαζε τὸν ἑαυτόν του κατὰ τὰς ἐμφανίσεις του. Ἔλεγε: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἅγιος Βλάσιος ὁ Ἀκαρνάν» καὶ ἄλλα παρόμοια. Τὸ μαρτύριόν του, ὡς καὶ τὸ μαρτύριον τῶν συνασκητῶν του καὶ τῶν ἄλλων λαϊκῶν χριστιανῶν, ἐγένοντο ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀγρίους πειρατὰς τῆς Ἀφρικῆς.

Οἱ πειρατὲς κυρίως ἦσαν Ἀφρικανοί, Ἄραβες, Ἀλγερινοί, καὶ Ἀγαρηνοί. Ὡς ἐπάγγελμά τους εἶχον τὴν ληστείαν καὶ τὸ δουλεμπόριον. Ἐκινοῦντο εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς Μεσογείου. Κυρίως ὡς στόχους τους εἶχον τὰ νησιὰ καὶ τὰ παράλια τοῦ Ἰονίου πελάγους. Ἡ δὲ Ναύπακτος τότε ἐλέγετο «Μικρὸ Ἀλγέρι». Δι' αὐτὸ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλη περιοχὴ τῆς Μεσογείου ἐμαστίζοντο ἀπὸ τούς πειρατὰς τὰ παράλια τῆς Αἰτωλοακαρνανίας. Ἡ δρᾶσις τῶν πειρατῶν αὐτῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος συνεχίσθη ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Ἤρχισαν περίπου τὸν 9ον αἰῶνα μέχρι τὸν 18ον αἰῶνα. Οἱ πειραταὶ βάρβαροι κατελάμβανον τὰς παραλιακὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις διὰ νυκτὸς καὶ συνελάμβανον τοὺς κατοίκους εἰς τὸν ὕπνον. Ὅσους συνελάμβανον, ἄλλους μὲ τοὺς ἐφόνευον κατόπιν σκληρῶν βασανιστηρίων, ἄλλους δὲ τοὺς ἔπαιρνον σκλάβους καὶ τοὺς πωλοῦσαν εἰς τὰ σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀπὸ τοὺς πειρατὲς αὐτοὺς ἐγένετο καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Βλασίου τοῦ Ἀκαρνᾶνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἄλλων ἁγίων Μαρτύρων εἰς τὰ Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας. Ἐγένετο δὲ ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Ἅγιος Βλάσιος ὡς Ἀρχιερεύς, ποὺ ἦτο καὶ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς τὰ Σκλάβαινα, τὴν 24ην Ἰουνίου τὸ 1006 μ.Χ. μαζὶ μὲ ἄλλους ἑξ Κληρικούς, τρεῖς Ἱερομονάχους καὶ τρεῖς Μοναχοὺς ἔκαμνον ἀγρυπνίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ἴσως τὸ Μοναστήρι νὰ εἶχε καὶ παρεκκλήσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὸ ὁποῖον ἐώρταζε. Τὸ Μοναστήρι του ἐώρταζε τὴν 21 Νοεμβρίου, τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Συνέβη δὲ νὰ εἶναι ἡμέρα Κυριακή.

Δι' αὐτὸ εἰς τὴν ἀγρυπνίαν προσῆλθον καὶ πολλοὶ χριστιανοὶ ἄνδρες , γυναῖκες καὶ μικρὰ παιδιὰ ἐκ τοῦ χωρίου Σκλαβαίνων, ἤ καὶ ἀπὸ ἄλλα χωριὰ τῆς Ἀκαρνανίας. Ὅλην τὴν νύκταν ἀγρυπνοῦσαν πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί ἐδόξαζον καί ὑμνοῦσαν τὸν πανάγαθον Θεὸν καὶ ποσηύχοντο διὰ τὴν ἰδικήν των σωτηρίαν καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ὁ Ἅγιος Βλάσιος περιβαλλόμενος καὶ ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς συλλειτουργούς του Κληρικοὺς καὶ τοὺς λαϊκοὺς χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἔψαλον τὴν φήμην τοῦ Δεσπότου λέγοντες: «τοῦ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου ἡμῶν Βλασίου πολλὰ τὰ ἔτη», εἰσῆλθον εἰς τὸν πρόναον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου ἦτο ἡ πέτρινη λεκάνη, διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Ἁγιασμοῦ εἰς τὰς πανηγύρεις, καὶ ἄρχισεν ὁ Ἅγιος νὰ τελῆ τὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγιασμοῦ, πρὸς ἁγιασμὸν τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ὡς συνήθως. Ἀσφαλῶς θὰ εἶχον τελέσει μόνον τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Προσκομιδῆς, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς θείας Λειτουργίας. Μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν θὰ ἄρχιζε ἡ θεία Λειτουργία. Δυστυχῶς ὅμως αὐτή ἡ θεία Λειτουργία δὲν ἐτελείωσε ποτέ, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελέσεως τοῦ Ἁγιασμοῦ κατέφθασαν ἐκεῖ οἱ ἄγριοι Ἀγαρηνοὶ πειρατὲς μὲ τὰ ζῶα τους καβαλλαραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαυριδεροὶ καὶ μισοντυμένοι, εἶχον τὰ κεφάλια τους τυλιγμένα μὲ πανιά, φοροῦσαν εἰς τὰ αὐτιά τους χαλκάδες (μεγάλα σκουλαρίκια) καὶ κρατοῦσαν εἰς τὰ χέρια τους μεγάλα σπαθιὰ ξεγυμνωμένα. Ἀμέσως κατέβησαν ἀπὸ τὰ ζῶα τους καὶ περιεκύκλωσαν ὅλους τοὺς παρευρισκομένους ἐκεῖ ἐκκλησιαζομένους χριστιανούς καὶ δὲν τοὺς διέφυγε κανένας. Πάντοτε οἱ πειρατὲς καιροφυλακτοῦσαν καὶ κατελάμβανον τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς, εἰς τοὺς ὁποίους εὑρίσκοντο τότε ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τῶν χωρίων συγκεντρωμένοι ἐκεῖ, καὶ τοὺς συνελάμβανον μὲ εὐκολίαν ὅλους. Ἀμέσως ὁ ἀρχηγός των, ὡς ἄγριον θηρίον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Βλάσιον καὶ τὸν διατάσσει νὰ σταματήση τὴν Ἀκολουθίαν. Τότε ὁ ἅγιος Βλάσιος μὲ θάρρος καὶ ἀφόβως τοῦ λέγει: «Νὰ τελειώσω τὴν Ἀκολουθίαν Ἀχμέτ Ἀλῆ, καὶ τότε κάνε ὅ,τι θέλεις». Ὁ ἅγιος Βλάσιος πρέπει νὰ εἶχε προορατικὸν χάρισμα. Δι' αὐτὸ ἐγνώριζε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ εἶπε τὸ ὄνομά του!

Εἰς τά βήματα τοῦ Ὁσίου Παϊσίου

Τριήμεροι ἐκδηλώσεις εἰς τήν Κόνιτσαν διά τόν Ὅσιον Παΐσιον

Ὁ Δῆμος τῆς Κόνιτσας συνδιοργανώνει μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δ.Π. καὶ Κονίτσης τριήμερες ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου ἀπὸ **10 ἕως 12** Ἰουλίου 2015.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Παρασκευὴ 10 Ἰουλίου

8 π.μ. - 6 μ.μ.: Ἐπίσκεψη στὴν Οἰκία τοῦ Ὁσίου καὶ ξενάγηση ἀπὸ κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

6 μ.μ.: Πορεία ἀπὸ τὴν Οἰκία τοῦ Ὁσίου πρὸς τὸ Ἐξωκκλήσι τῆς Ἁγίας Βαρβάρας,στὸ ὁποῖο ὁ Ὅσιος εἶχε τὴν πρώτη Θεοπτία σὲ ἡλίκια 15 ἐτῶν.

7 μ.μ. - 8 μ.μ.: Παράκληση τοῦ Ὁσίου στὸ ἀνωτέρω Ἐκκλησάκι. Στὴν συνέχεια,ἕνα μικρὸ κέρασμα.

Σάββατο 11 Ἰουλίου

7 μ.μ.: Πορεία ἀπὸ τὸ πέτρινο γεφύρι τῆς Κονίτσης στὴ χαράδρα τοῦ Ἀώου ἕως τὴ Μονὴ Στομίου,ὅπου ἐμόνασε ὁ Ὅσιος γιὰ τέσσερα χρόνια (ἀπόσταση διαδρομῆς 5 χλμ).

7:30-10:30 π.μ.: Ὄρθρος καὶ θεία λειτουργία,προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ.Νικολάου. Προσφορὰ πρωϊνοῦ καφέ.

10:30-12:30 μ.μ: Ξενάγηση στὴ Μονὴ καὶ στὸ κελλὶ τοῦ Ὁσίου.

12:30-02:30 μ.μ: Ἐπιστροφὴ στὴν Κόνιτσα.

07:00-08:00 μ.μ: Ἑσπερινὸς στὸν Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

08:00-09-00 μ.μ: Ἐγκαίνια ἐκθέσεως τῆς Σχολῆς ἁγιογράφων τοῦ Δήμου μας.

Κυριακὴ 12 Ἰουλίου 2015

7:00 π.μ.: Ὄρθρος στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κόσμα τοῦ Αἰτωλοῦ

7:30 π.μ.: Καταβασίες

8:30 - 10:30 π.μ.: Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατκὴ Θεία Λειτουργία.

10:30 - 11:00 π.μ.: Καφὲς - Ἀναψυκτικὰ στὸ Δημαρχεῖο.

11:00 - 11:15 π.μ.: Στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δημαρχείου θὰ ἀποδοθοῦν ὕμνοι ἀπὸ τὴ χορωδία Κατερίνης "Βυζαντινοὶ Μελῳδοὶ "

11:15 - 11:45 π.μ.: Ὁμιλία ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ.Νικόλαο.

11:45-12:30 π.μ: Προβολὴ ἀναφερομένη στὴ ζωή τοῦ Ὁσίου Παϊσίου στὴν Κόνιτσα.

Σύλληψις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος «Μακελειὸ» τῆς 30ῆς Ἰουνίου 2015 συνελήφθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος (Atallah Hanna), διότι συμμετεῖχε εἰς πορείαν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπεράσπισιν κατασχέσεως νοσοκομείου τῶν προτεσταντῶν. Τό δημοσίευμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ Ἰσραηλινὲς ἀρχὲς συνέλαβαν τὸν Ἑλληνορθόδοξο ἐπίσκοπο Σεβαστείας. Ὁ λόγος τῆς σύλληψης ἦταν ἡ συμμετοχή του σὲ πορεία διαμαρτυρίας γιὰ τὴν παράνομη κατάσχεση χριστιανικοῦ νοσοκομείου, ποὺ εἶναι μέρος τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς πρεσβυτεριανῆς ἐκκλησίας al-Baraka στὰ βόρεια τῆς Χεβρώνας. Μία ἀντιπροσωπία τῆς πρεσβυτεριανῆς ἐκκλησίας ὅσο καὶ εἰρηνικοὶ ἀκτιβιστὲς καὶ Ἰσραηλῖτες πῆραν μέρος σὲ πορεία κατὰ τῆς πώλησης τοῦ νοσοκομείου. Ἡ πώληση εἶναι παράνομη καὶ παραβιάζει τὸ διεθνὲς δίκαιο. Τὸν τελευταῖο μήνα ἡ ἐφημερίδα Haaretz διοχέτευσε τὶς λεπτομέρειες γιὰ τὴν κατάσχεση τοῦ νοσοκομείου Beit al-Baraka ἀπὸ ἕνα δισεκατομμυριοῦχο Ἑβραῖο. Τὴν πώλησή του εἶχε ἀναλάβει ἐπίπλαστη μεσιτικὴ ἑταιρεία τῆς Νορβηγίας».

Ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς εἰς τόν Ὑπ. Δικαιοσύνης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ὁποίας τυγχάνει Πρόεδρος καί θεωρῶ χρέος μου ἐφ' ὅσον ἡ ἀπάντησή Σας ἀπευθύνεται στόν Πρόεδρο τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό ὁποῖο ἀνήκω νά σχολιάσω καί νά κρίνω τίς θέσεις Σας, τίς ὁποῖες μάλιστα ἔχετε καί δημοσιοποιήσει.

Ἐπιτρέψτε μου ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Ποιμενάρχης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς νά Σᾶς ἀναφέρω ὅτι δυστυχῶς ὅλο τό κείμενό Σας τυγχάνει ἀνεπέρειστο, διότι ἔχει λανθασμένες ἀφετηριακές δομές καί, ἐνῶ ἀποδέχεσθε ὅτι «ὁ γάμος καί ἡ οἰκογένεια ἀποτελοῦν πάντοτε βασικά κύτταρα τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας καί διαχρονικά ρυθμίζονται καί προστατεύονται θεσμικά» τήν ἴδια στιγμή ἀντικρούετε τήν ὀρθή αὐτή θέση ἰσχυριζόμενος «ὡστόσο, ἡ θεσμοθέτηση τοῦ συμφώνου συμβίωσης, δηλαδή ἡ θεσμική κατοχύρωση μιᾶς πιό "χαλαρῆς" ἀπό τό γάμο μορφῆς συμβίωσης δέν προωθεῖ τόν ἀτομικισμό, ἀλλά τήν αὐτονομία, δηλαδή τήν ἐντός πλαισίων ἐλεύθερη διαμόρφωση τῶν σχέσεων καί τήν ἀνάληψη τῆς σχετικῆς διαπροσωπικῆς εὐθύνης. Ὑπό τήν ἔννοια αὐτή, συμβάλλει στή διαμόρφωση πολλῶν καί διαφορετικῶν "ἐμείς", συνειδητῶν, ἐλεύθερων καί συνάμα ὑπευθύνων». Ἀντιλαμβάνεσθε βέβαια σάν Πανεπιστημιακός δάσκαλος ὅτι οἱ ἔννοιες τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας στερούμενες τῆς ἱερότητός τους ἀναπόδραστα ἀποβαίνουν χρησιμοθηρικές καταστάσεις πού ἀντιμετωπίζουν πλέον τό ἀνθρώπινο πρόσωπο σάν χρηστικό ἀντικείμενο καί δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τήν ἐξόχως εὐθυνοφόρο ἔννοια τοῦ «τέκνου» καί τήν μεγίστη ἀναγκαιότητα ὑπάρξεως ὑγιεινοῦς κλίματος γιά τήν διαμόρφωση τῆς ψυχοσωματικῆς του ὀντότητας. Τό κύριο λοιπόν καί οὐσιαστικό καί ἐφιαλτικό στοιχεῖο τοῦ ἰσχύοντος συμφώνου συμβίωσης πού ἡ Νέα Δημοκρατία θεσμοθέτησε τό 2008 καί τοῦ σχεδίου Νόμου πού ἀνήρτησε ἡ ἰστοσελίδα τοῦ Ὑπουργείου Σας τῆς συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ εἶναι ἡ ἀποϊεροποίηση τῆς σχέσεως ἀνδρός καί γυναικός μέσα στόν γάμο καί ἡ θεσμοθέτησή της σάν διακαιοπρακτικῆς σχέσης πού συνάπτεται καί διαλύεται μέ μία ἁπλή δήλωση. Εἶναι ἐνδεικτικό τό γεγονός ὅτι στό ἀνηρτημένο σχέδιο Νόμου Σας προσπαθεῖτε νά ἀντιμετωπίσετε νομοτεχνικά τίς ἀτέλειες τοῦ ἰσχύοντος νομικοῦ πλαισίου γιά τό σύμφωνο συμβίωσης γιατί ἔχει ἀποτύχει ὡς θεσμός δικαίου καί ἔχει ὁδηγήσει σέ ἀνθρώπινες τραγῳδίες.

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀπό τήν ἀπάντησή Σας ἀλλά καί ἀπό τήν ἄρνησή Σας νά ὁρκιστεῖτε θρησκευτικῶς, ἀποδεικνύεται καί εἶναι βέβαια ἀναφαίρετο δικαίωμά Σας ὅτι δέν ἐμφορεῖσθε ἀπό μεταφυσική ἀναγωγή καί κατά συνέπεια δέν πιστεύετε στήν μεταφυσική τῶν πράξεων, ἀλλά ὁ θεσμός τοῦ γάμου διϊστορικά χαρακτηρίζεται ἀπό τό στοιχεῖο τῆς ἱερότητος, ὅπως μέ πολύ ἐνάργεια τό διετύπωσε ὁ Ρωμαῖος νομομαθής Μοδεστίνος, διότι χωρίς αὐτό τό στοιχεῖο, παύει νά ἔχει τή δυναμική τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀλληλοπεριχώρησης τῶν προσώπων πού εἶναι ἡ καρδιά τοῦ γάμου. Συνεπῶς μέ τό σχεδιαζόμενο νομοθέτημά Σας ἀποϊεροποιεῖται διά μία εἰσέτι φορά ὁ ἱερός θεσμός τοῦ γάμου καί μεταβάλλεται σέ συναλλακτικό γεγονός πού ἀπομειώνει τόν ἀνθρώπινο βίο καί τό τιμιώτατο ἀνθρώπινο πρόσωπο.

Συνεχίζοντας τήν ἀπάντησή Σας στόν Μακαριώτατο, ἀναφέρετε ὅτι: «Ἡ Πολιτεία ὀφείλει ἐξάλλου νά ἀνταποκριθεῖ στὴ νομικὴ καὶ ἀξιακὴ της δέσμευση γιὰ τὸ σεβασμὸ τῆς ἑτερότητας κάθε προσώπου καὶ γιὰ τὴ σταδιακὴ ἄρση τῶν διακρίσεων λόγῳ φύλου καὶ σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ... Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἡ ἐπαφὴ τῶν ὁμοφύλων συνιστᾶ ἁμαρτία, γνωρίζω ὅμως ἐπίσης καλὰ ὅτι γιὰ τὴν ἔννομη καὶ δὴ τὴν συνταγματικὴ τάξη συνιστᾶ δικαίωμα στὸν αὐτοπροσδιορισμὸ καὶ στὴ διαφορά. Ἄλλωστε, ἡ χώρα μας σέβεται τοὺς θεσμοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ μάλιστα τὶς σχετικὲς ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου».

Ἐπιτρέψατέ μου μέ τίς μικρές μου νομικές γνώσεις νά παρατηρήσω ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένη ἡ θέση Σας, διότι τά ἀνθρώπινα δικαιώματα συνάπτονται ἄρρηκτα μέ τήν ἀνθρώπινη φύση καί τήν ἀνθρώπινη ὀντολογία καί δέν εἶναι δυνατό καί λογικά καί ἠθικά καί νομικά νά θεωρεῖται ἀνθρώπινο δικαίωμα κάθε ἐκδήλωση πού ἀνατρέπει τήν ἀνθρώπινη φυσιολογία καί ὀντολογία, δηλ. δέν μπορεῖ νά θεσμοθετηθεῖ σάν ἀνθρώπινο δικαίωμα ἡ πρακτική ἑνός ζογκλέρ, ὁ ὁποῖος περπατᾶ μέ τό κεφάλι κάτω καί τά πόδια ἐπάνω ἤ κάποιου ἰδιορρύθμου πού θέλει νά πίνει νερό χρησιμοποιώντας λ.χ. τή μύτη του!!! Τό τραγικό τῆς νομοθετικῆς Σας πρωτοβουλίας καί σκέψης εἶναι ὅτι ἀναγνωρίζετε σάν ἀνθρώπινο δικαίωμα πού πρέπει ἡ ἔννομη καί συνταγματική τάξη νά θεσμοθετήσει γενετήσιες ἐνέργειες καί πράξεις πού δέν ἔχουν καμμία σχέση μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, ἀλλά ἀποτελοῦν τραγικές πρακτικές παράχρησης τῆς ἀνθρώπινης φυσιολογίας καί τῶν σωματικῶν ὀργάνων πού τήν ὑπηρετοῦν. Ὁ Συνειδητός καί Ἄλλογος Δημιουργός τοῦ ἀνθρώπου, κατεσκεύασε αὐτό τό ἐξαίρετο καί ἀνεπανάληπτο καί ἐκπληκτικό σέ ἁρμονία καί ἀλληλοεπίδραση τῶν ὀργάνων δημιούργημα πού λέγεται ἀνθρώπινο σῶμα, γιά νά κατοικήσει ἐντός του ἡ κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ δημιουργηθεῖσα ἀθάνατη ἀνθρώπινη ψυχή. Μία μικρή ἐνασχόληση μέ τήν φυσιολογία τοῦ ἀνθρώπου μόνο θάμβος καί

Σεβ. Μητρ. Καλαβρύτων: «Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἑνὸς Ἀνδρὸς ἁρμόζει μόνον πρὸς τὴν Παπικὴν Διοίκησιν!»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τητικά μας χρόνια (1956-1960)!

Λόγοι συνειδήσεως μόνον μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ παραδώσουμε στὴν εὐρύτερη δημοσιότητα ἕνα κείμενο διαμαρτυρίας, τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ παραδίδουμε εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ μόνον!

Εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας εἰσήλθαμε ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουλίου 1974, ὅταν ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Σεραφείμ, κατόπιν ἰδικῆς Του πρωτοβουλίας καὶ χωρὶς νὰ ἔχουμε κἂν κάποια σκέψη ἢ καὶ ἐπιθυμία, μᾶς ἐκάλεσε νὰ ἀναλάβουμε τὰ καθήκοντα τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ Χριστοδούλου, ὁ Ὁποῖος τότε εἶχεν ἐκλεγῆ Μητροπολίτης Δημητριάδος (13.07.1974)!

Ἂς σημειωθῆ ἐδῶ, ὅτι ὁ μακαριστὸς Σεραφὲὶμ μᾶς ἀνεκάλεσε ἀπὸ τὴν ἀφάνεια τῆς Μονῆς καὶ τὴν ἀσημότητα καὶ μᾶς ἀνέδειξε εἰς τὴν παραπάνω πολὺ-ὑπεύθυνη ἐκκλησιαστικὴ διακονία, μάλιστα δὲ σὲ καιροὺς χαλεποὺς γιὰ τὴν Μητέρα Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ὁ Κωνστ. Καραμανλῆς, ὁ καὶ Ἐθνάρχης ἀποκληθείς, ἦλθε ἀπὸ τὸ Παρίσι στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ἀναλάβει τὴν διακυβέρνηση τῆς Χώρας!

Ὁ Κωνστ. Καραμανλῆς, ὡς ἐθνικὸ κεφάλαιο, ἐκλήθη τότε ἀπὸ τὸ Παρίσι, διὰ νὰ ἀποκαταστήση τὸ Δημοκρατικὸ Πολίτευμα εἰς τὴν Χώραν μας! Πρὸ αὐτοῦ ὅμως τὸ ἐγχείρημα αὐτὸ διὰ τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας εἶχε κληθῆ νὰ ἀναλάβῃ ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ἀείμνηστος Σεραφείμ!

Ἔτσι, λοιπόν, πρέπει ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐξηγήση τὸν ἐρεθισμό μας, ὅπως αὐτὸς ἐκδηλώνεται μὲ τὶς παρακάτω γραμμές! Ἡ διέγερσις τῆς ψυχῆς μας ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἐζήσαμε τὶς ἀναταράξεις εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν χῶρον, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Σεραφὲὶμ προσπάθησε νὰ ἐπαναφέρη τὸ Συνοδικὸ Σύστημα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. Διετέλεσα ἐπίσης Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς συντάξεως τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν 590/1977).

Ὅλα αὐτὰ μᾶς παρέχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἔχουμε μία ἰδιαίτερη εὐαισθησία πάνω εἰς τὸ ζήτημα τῆς Συνοδικότητος. Βλέπετε, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει τὴν Ἀρχὴν τοῦ Ἑνός, ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς, ὅπου ὁ Πάπας εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τοῦ παντός! Εἶναι ὁ Ἀλάθητος» ἐκκλησιαστικὸς Ἄρχων! Τὸ καθεστὼς τοῦ Πάπα μερικοὶ νεωτερισταὶ θεολόγοι ἢ καὶ κάποιοι «κόλακες» ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἔργον τους καὶ σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς των ἔχουν τὸ «λιβάνισμα» τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, προσπαθοῦν, δυστυχῶς, νὰ μεταφέρουν καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν! **Μέχρι σήμερα ἡ θεολογία μᾶς ἐδίδασκε ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἶναι «Primus inter pares», δηλ. «Πρῶτος μεταξὺ ἴσων»! Τώρα τελευταῖα, δυστυχῶς, μερικοὶ ἀθεολόγητοι Θεολόγοι διατύπωσαν τὴν θεωρίαν, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι «Primus sinus pares», δηλ. «Πρῶτος ἄνευ ἴσων»!!!!**

Ὅλα αὐτά, λοιπόν, μᾶς ὑποχρεώνουν ὄχι μόνον νὰ σημειώνουμε, ἀλλὰ καὶ νὰ στιγματίζουμε κάθε φορὰ τὴν «κατάχρηση Ἐξουσίας», ὅπου αὐτὴ ἀπαντᾶται! Κίνητρόν μας εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας!

Μὲ συναίσθησιν εὐθύνης ἔναντι τῆς ἱστορίας καταγράφουμε τὶς ὑπερβάσεις καὶ τὶς καταχρήσεις τῆς Ἐξουσίας. Ἰδοὺ ἕνα παράδειγμα: Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας μας (Ν. 590/1977) ὁρίζει τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος θεσμοθετεῖται ὡς «διαρκὲς διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας», τὸ ὁποῖον καὶ «ἐπιλαμβάνεται τῶν τρεχούσης φύσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων» (παρ.1 δ').

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὁρίζονται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὸ μεσολαβοῦν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Ἰ.Σ.Ἰ. χρονικὸν διάστημα ἀσκεῖ πάσαν ἐκκλησιαστικὴν-διοικητικὴν ἐξουσίαν κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας...».

Ἔπειτα καὶ ὁ ὑπ' ἀριθμ. 2/1977 Κανονισμὸς περὶ τῶν Ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ἄρθρον 4 παρ. 4) ὁρίζει, ὅτι «Ἡ Δ.Ι.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς καθ' ἑκάστην Τρίτην, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν ἡμέραν τῶν δύο πρώτων ἑβδομάδων ἑκάστου μηνός...»

Σήμερα ἡ Δ.Ι.Σ. συνεδριάζει μόλις τρεῖς ἡμέρες καθ'ἕκαστον μῆνα, ἐνίοτε δὲ μόνον δύο ἡμέρες! Ἄρα ἔπαυσε νὰ εἶναι Δ Ι Α Ρ Κ Η Σ Διοικητικὴ Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας! Ἑπομένως τὸ Συνοδικὸν -λέγε με Δημοκρατικὸν- σύστημα Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀπορριφθῆ εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων!

Ὡς μέλος τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς ληγούσης Συνοδικῆς Περιόδου (1ῃ Σεπτεμβρίου 2014 - 31ῃ Αὐγούστου 2015) ἐβίωσα τὴν κατάστασιν αὐτήν. Ἔτσι ἀποφάσισα νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου καὶ δὴ καὶ τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μου. Ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν ἀπευθύνω ἐκκλησιν πρὸς τὸν ρέκτην Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον, ὅπως ἐπαναφέρη τὴν Συνοδικότητα εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. **Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἑνὸς Ἀνδρὸς ἁρμόζει μόνον πρὸς τὴν Παπικὴν Διοίκησιν!**

† Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Αἴγιον, 22 Ἰουνίου 2015

Πρὸς τὴν

Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἰω. Γενναδίου, 14

115 21 ΑΘΗΝΑΣ

ΘΕΜΑ: Διαμαρτυρία διά τήν ὑποβάθμισιν τοῦ Συνοδικοῦ Συστήματος Διοικήσεως

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί Σύνεδροι,

Μετ' ἐκπλήξεως οὐ τῆς τυχούσης ἐλάβομεν τήν ἀπό 19ης Μαΐου ἐ.ἔ. καί μέ ἀριθμ. Πρωτ. 2391/1096 Πρόσκλησιν Ὑμῶν, Μακαριώτατε, ὡς Προέδρου τοῦ Σώματος, ὅπως προσέλθωμεν σήμερον εἰς τήν συνήθη Αἴθουσαν τῶν Συνεδριῶν, διά νά λάβωμεν μέρος εἰς τάς ἐργασίας τῆς ἐκτάκτως συγκαλουμένης Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέ ἀποκλειστικόν θέμα τήν πλήρωσιν τῶν δύο χηρευουσῶν Μητροπόλεων Κεφαλληνίας καί Νέας Κρήνης.

Καί γράφομεν «μετ' ἐκπλήξεως οὐ τῆς τυχούσης» δεδομένου, ὅτι κατά τάς Συνεδρίας ἀπό 3ης ἕως καί τῆς 5ης λήγοντος μηνός τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς τρεχούσης Συνοδικῆς Περιόδου, Μέλος τῆς Ὁποίας τυγχάνομεν, ἐτέθη τό ζήτημα τοῦτο, κατόπιν δέ γενομένης διαλογικῆς διερευνήσεως τοῦ ζητήματος τούτου, πρωτοστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Ἡμῶν, ὁμοφώνως ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀποκλεισθῆ μία ἔκτακτος Συνέλευσις τῆς Ι.Σ.Ι. τό δέ θέμα τῆς πληρώσεως τῶν δύο ἐξονομασθεισῶν Ἐπαρχιῶν παραπεμφθῆ εἰς τήν κατά μῆνα Ὀκτώβριον τρ. ἔτους τακτικήν Συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας.

Οὐδόλως ἀμφισβητοῦμεν τό δικαίωμα τοῦ ἑκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὅπως συγκαλῆ τήν τε Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον καί τήν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, ὁπόταν Οὗτος κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον! **Ἐκ παραλλήλου ὅμως διαπροῦμεν πῶς καί διατί εἰς χρονικόν διάστημα δύο μόλις ἑβδομάδων ἀπό τῆς λήψεως τῆς ὡς ἄνω Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. ἤλλαξαν ἄρδην τά δεδομένα, ὥστε ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος νά συγκαλῆ τό Σῶμα τῶν Ἱεραρχῶν εἰς ἔκτακτον Συνέλευσιν!** Ἐξ ὅσων ἐνθυμούμεθα τά Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ., εἰς τήν λῆψιν τῆς Ἀποφάσεως περί μή ἐκτάκτου συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι., ὡδηγήθησαν ἐκ σεβασμοῦ πρός τήν σχετικήν Εἰσήγησιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Μακαρ. Προέδρου τοῦ Σώματος!

Χαράσσομεν, λοιπόν, τάς γραμμάς ταύτας ὡς μίαν ἤρεμον διαμαρτυρίαν καί διά νά τονίσωμεν, μετά λύπης οὐ τῆς τυχούσης, ὅτι τήν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἔχουν σήμερον τά πράγματα, **παραβιάζεται καταφώρως τό ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ τῆς Ἐκκλησίας μας**. Οὕτω, λοιπόν, διά τήν συνείδησιν ἡμῶν καί διά τήν ἱστορίαν, χωρίς πρόθεσιν ἀντιδικίας τινός πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον, ὀφείλομεν νά καταθέσωμεν τάς ὡς κάτωθι παραβιάσεις τοῦ Νόμου 590/1977, ἐπαναλαμβάνομεν διά νά κατανοηθῆ, τάς τε παραβιάσεις τοῦ ἰσχύοντος Νόμου καί τῶν ἐψηφισμένων Κανονισμῶν, διά τῶν ὁποίων διοικεῖται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καί τάς παραβάσεις-ἐκτροπάς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐπί ζημίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κατωτέρω καταγράφονται:

1. Περί τῶν Συνεδριῶν τῆς Δ.Ι.Σ:

> «Ἡ Δ.Ι.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς καθ' ἑκάστην Τρίτην, Τετάρτην, Πέμπτην καί Παρασκευήν ἡμέραν τῶν δυο πρώτων ἑβδομάδων ἑκάστου μηνός....» (Βλ. Κανονισμόν 2/1977 - ΦΕΚ Α΄275), ἄρθρον 3)

2. Περί τῶν Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι:

> «Ἡ Ι.Σ.Ι. συνέρχεται εἰς τακτικήν συνέλευσιν αὐτοδικαίως μέν τήν 1ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους...» καί εἰς τήν πρᾶξιν εἶχεν καθιερωθῆ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν της νά καλύπτῃ χρονικήν περίοδον δύο ἑβδομάδων.

Καί τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τήν ἐφαρμοζομένην τακτικήν. Ἡ Δ.Ι.Σ. συνεδριάζει μόλις τρεῖς (3) ἡμέρας καθ'ἕκαστον μῆνα, οὕτως δέ ἡ Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι συλλογική, ἀλλά προσωποπαγής!

Ὁ ἑκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος ΜΟΝΟΣ, ἤ μέ τήν συνδρομήν ἐπιλεγμένων φιλικῶν Του προσώπων ὡς Συνεργατῶν, διοικεῖ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, λαμβάνει δέ πρωτοβουλίας καί ἐνίοτε ἐνεργεῖ ἐρήμην τῶν συνυπευθύνων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων! Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ὑπάρχει, διά νά ὑπάρχῃ! Συνερχομένη μόνον τρεῖς ἡμέρας καθ' ἑκαστον μῆνα μόλις καί μετά βίας προλαμβάνει νά διεκπεραιώνῃ τρεχούσης φύσεως διοικητικά -δευτερευούσης σημασίας δέ- ζητήματα, ὅπως μισθώσεις ἤ ἐκποιήσεις ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, ἀποσπάσεις κληρικῶν εἰς τό Ἐξωτερικόν, Εἰσηγήσεις Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐκπροσωπήσεις κλπ., ζητήματα ἐπαναλαμβάνομεν, ὅλως δευτερευούσης σημασίας. Πρίν ἤ προφθάσωμεν νά καθήσωμεν εἰς τάς θέσεις μας ὡς Συνοδικοί Σύνεδροι ἀναχωροῦμεν καί πάλιν διά τήν Ἐπαρχίαν του ἕκαστος!

Σήμερον ὅμως ἡ Ἑλλάς χάνεται, ἡ ὀρθόδοξος Πίστις διώκεται, ἡ χριστιανική Ἠθική χλευάζεται, τά πάντα ἀλλάσσουν καί μεταλλάσσονται! Ἔναντι ὅλης αὐτῆς τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐθνικῆς ἤ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τῆς χριστιανικῆς Ἠθικῆς, τῶν παραδόσεων, τῆς γλώσσης καί τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως ἑνός Λαοῦ μέ μοναδικήν πολιτιστικήν παράδοσιν, **ἡ φωνή τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΤΑΙ! Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ὑπνώττει!** Ὁ ἑκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς εἶναι φυσικόν, δέν δύναται νά σηκώνῃ μόνος τό βάρος τῆς διατηρήσεως ἤ καί διασώσεως τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητος καί τῆς διατηρήσεως ἀλωβήτου τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως! Ἡμεῖς, ὡς Συνοδικοί Σύνεδροι ἀπό τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, οὐδέποτε ἠσχολήθημεν μέ τά καυτά ζητήματα τῆς ἐπικαιρότητος! Τό κράτος τοῦ Ἀντιχρίστου ἐπεκτείνεται ἀλματωδῶς καί Ἡμεῖς ἐφησυχάζομεν! Κατηγορῶ τόν ἑαυτόν μου πρῶτον!

Τά ἴχνη αὐτά ἀκολουθοῦσα καί ἡ Ι.Σ.Ι. συνήθως ΔΕΝ ἐπιλαμβάνεται θεμάτων, ἅτινα ἐξ ὁρισμοῦ θεωροῦνται ὡς «καυτά ζητήματα τῆς ἐπικαιρότητος» πρός ἀπογοήτευσιν τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων. Ἐπί παραδείγματι προσωπικῶς δέν γνωρίζομεν τήν ἐπίσημον θέσιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπί ζητημάτων ὡς τά ἑξῆς:

> Οἱ Ρωμαιοκαθολικοί εἶναι Ἐκκλησία, σχισματικοί ἀδελφοί μας ἤ αἱρετικοί;

> Ἡ λεγομένη Οἰκουμενική Κίνησις ἀκολουθεῖ τήν ὀρθήν ὁδόν;

> Αἱ σχέσεις μας μετά τῶν Ἑτεροδόξων μήπως ὑπερβαίνουν τά ἀνεκτά ὅρια;

> Αἱ κινήσεις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἶναι μεμετρημέναι ἤ μήπως ἀλλοιώνουν τό περιεχόμενον τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως;

> Ἡ προσφορά τοῦ Κορανίου ὡς δῶρον εἰς Ἐπίσημόν τι Πρόσωπον τῆς Coca Cola, Μουσουλμάνον ὅμως ὡς πρός τό θρήσκευμα, ὑπό καί διά τῶν χειρῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου εἶναι ἐνέργεια συμβατή μέ τήν ὀρθόδοξον ἰδιότητα τοῦ προσφέροντος;

> Ἡ παρουσία Ἡγετῶν τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τάς ἐργασίας μιᾶς Συναγωγῆς Ἑβραίων τυγχάνει ἐπιτρεπτή;

> Ἡ ἑλληνική Θράκη ἐξισλαμίζεται καί ὅσον οὔπω χάνεται! Ἡ Ἐκκλησία, Τροφός τοῦ Ἔθνους ἄλλοτε, δέν ἔχει κάποιον λόγον νά εἴπῃ; Τά Εθνικά μας Θέματα εἶναι ἄραγε ζῶντα ἀπηγορευμένη;

> Δέν θά συγκινηθῶμεν κάποτε ἀπό τό δρᾶμα ἑνός πολιοῦ Πατριάρχου, τοῦ πρ. Ἱεροσολύμων Εἰρηναίου, ὁ Ὁποῖος ὅλως αὐθαιρέτως, καί ἄρα καί ὅλως ἀδίκως, ἀπεμακρύνθη τοῦ Θρόνου Του, ἐν συνεχείᾳ καθῃρέθη καί ὑπεβιβάσθη εἰς τήν τάξιν τῶν... Μοναχῶν (!!!), σήμερον δέ -ἄνευ δικαστικῆς τινός ἀποφάσεως- ζεῖ ἔγκλειστος εἰς τό κελλίον Του, στερούμενος καί τῆς στοιχειώδους ἔτι ἀνθρωπίνης παρηγορίας; Εὔχομαι καί προσεύχομαι, ὡστε ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν διά τόν Μάρτυρα Πατριάρχην, τόν Μακαριώτατον κ. Εἰρηναῖον, νά μή εἶναι αἰτία, διά νά ὀδηγηθῶμεν ἅπαντες εἰς τήν ὀδύνην τῆς κολάσεως! Ναί, ἄς τό ἐπαναλάβωμεν: μόνον καί μόνον ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν πρός ἕνα ἀδίκως πάσχοντα ἐν Χριστῷ Ἀδελφόν μας εἶναι ἱκανή νά μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τόν τόπον τῆς Κολάσεως, κατά τό «ἐν φυλακῇ ἦμην καί οὐκ ἤλθετε πρός με» (Ματθ. 25,36).

> Ἔπειτα ἐπιπακτικῶς ἐνώπιόν μας σήμερον προβάλλουν καί ἄλλα θέματα γενικωτέρας φύσεως. Θά δεχθῶμεν ἄραγε ἀδιαμαρτυρήτως τό «τσιπάκι», τόν ΑΜΚΑ, τό «σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου»; Δέν θά ἀρθρώσωμεν λόγον ἐπ' αὐτῶν; Θά ἀφήσωμεν τό ἔδαφος ἐλεύθερον εἴς τινας «ζηλωτάς»;

> Δέν θά ἀντιδράσωμεν εἰς τήν καθιέρωσιν τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων;

> Δέν θά ἀντιδράσωμεν διά τήν μετατροπήν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς μάθημα θρησκειολογίας εἰς τήν Ἐκπαίδευσιν;

> Δέν θά ἀναπτύξωμεν κατά τρόπον ἰσοδύναμον πρός τήν λίαν ἀνεπτυγμένην προνοιακήν δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τό ἔργον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ; Δέν ἠμπορεῖ τό ἔργον τοῦ θείου κηρύγματος νά τίθεται εἰς δευτέραν μοῖραν! Ἀναγκαῖος βεβαίως εἶναι ὁ ἐπιούσιος ἄρτος, ἀλλά ὁ οὐράνος Ἄρτος, ὁηλ. τό Κατηχητικόν μας ἔργον, πρέπει νά προηγῆται! Τί ἄραγε προεχόντως εἴμεθα; Ἐκκλησία-Κιβωτός τῆς σωτηρίας ψυχῶν, ὑπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν ἤ ἁπλῶς Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας;

Ἐνδεικτικῶς καί ὅλως προχείρως κατέγραψα ὡρισμένα σύγχρονα προβλήματα κεφαλαιώδους, κατά τήν ταπεινήν ἡμῶν γνώμην, σημασίας, **διά τά ὁποῖα ἡ φωνή τῆς Μητρός Ἐκκλησίας ΔΕΝ ΑΚΟΥΕΤΑΙ! Χωρίς νά τό ἔχωμεν ἀντιληφθῆ εἰς τάς ἡμέρας μας ἔχει ἐπιβληθῆ «σιγή ἀσυρμάτου»!**

Ἄρα τό Συνοδικόν Σύστημα Διοικήσεως ὀφείλει νά ἐπανέλθῃ εἰς τήν Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα δέ σήμερον, ὅτε συντελοῦνται κοσμογονικαί ἀλλαγαί!

Μακαριώτατε ἄγιε Πρόεδρε,

Ἐκ τῆς Συνοδικῆς μου θητείας ἔχετε ἤδη δείγματα, ὅτι ὡς Προκαθήμενον καί Σᾶς σέβομαι καί Σᾶς ἀγαπῶ! **Ἀλλά τό σύστημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως δέν ἠμπορεῖ νά εἶναι Ἐξουσία τοῦ Ἑνός Ἀνδρός**! Ἀκόμη καί ἡ ἀφιλάδελφος συμπεριφορά τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, ὁηλ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, εἰς τόν ἑλλαδικόν χῶρον δέν ἐπιτρέπει τήν ἔξαρσιν τοῦ Πρώτου τῇ τάξει! Ἀπανταχοῦ τῆς Ὀρθοδοξίας οἱ Ἐπίσκοποι μνημονεύουν ἕκαστος τόν ἑαυτοῦ Πρῶτον, ὁηλ. τόν Πατριάρχην ἤ Ἀρχιεπίσκοπόν του! Ἀκόμη καί εἰς τήν μικράν, ὡς πρός τήν ἔκτασιν, ἀδελφήν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου μνημονεύεται ὁ ἐκεῖ Ἀρχιεπίσκοπος! Ἡμεῖς, ἀντιθέτως, δυστυχέστατα δέ καί πάνυ ἀντικανονικώτατα, μνημονεύομεν «τῆς Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου», δηλοῦντες, καλῶς ἤ κακῶς, ὅτι Ἀνωτάτη Ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας μας ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ὁ ἑκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἀλλά τό σύνολον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων, συγκροτουμένων εἰς Σῶμα καί ἐκφραζομένων εἴτε διά τῆς Ι.Σ.Ι, εἴτε διά τῆς Δ.Ι.Σ.

Εἰς χεῖρας Ὑμῶν, Μακαριώτατε, οὐ μήν ἀλλά καί εἰς τήν σύνεσιν Ὑμῶν, ἐπαφίεται ἡ περαιτέρω πορεία τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς πρός τόν τρόπον Διοικήσεως Αὐτῆς. Θά καταπαγιωθῆ τελικῶς ἡ Διοίκησις ὡς ἕνα προσωποπαγές Σύστημα, τ.ἔ, ἕνας διευθύνει οἱ δέ λοιποί ὑποτάσσονται καί σιωποῦν, ἤ θά ἐπανέλθῃ εἰς ἐφαρμογήν τό Συνοδικόν Σύστημα Διοικήσεως, ὅπως ἀκριβῶς τό καθιέρωσε, μετά τήν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας εἰς τήν Χώραν μας, ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Ὑμῶν τε καί ἡμῶν, ὁ ἀξεπέραστος Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κυρός Σεραφείμ;

Ἡ Ἀπόφασις Ὑμῶν, Μακαριώτατε νά συγκαλέσετε τήν Ι.Σ.Ι ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας δέκα πέντε μόλις ἡμέρας μετά τάς Συνεδριάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. μᾶς ὤθησεν εἰς τήν σύνταξιν τῆς παρούσης διαμαρτυρίας. Συγχωρήσατε ἡμῖν τό θράσος! Ἀλλά, βλέπετε, τυγχάνομεν ὄγδοον κατά τήν σειράν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης Μέλος τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας, κάθημαι δέ πλέον εἰς τήν πρώτην σειράν τῶν ἐδράνων τῆς Αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων, ὡς ἐκ τούτου δέ αἰσθανόμεθα βαρεῖαν τήν εὐθύνην διά τήν πορείαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τήν ὁποίαν, ἀπερχόμενοι, θά ἀφήσωμεν ὄπισθεν ἐμοῦ πρός συνέχισιν τοῦ σωτηριώδους ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας. Βλέπετε ἡμεῖς, προσερχόμενοι εἰς τόν Ναόν διά τήν τέλεσιν τῆς ἀναμάκτου Μυσταγωγίας ἤ καί λιτανεύοντες τά ἱερά καί τά ὅσια τῆς πίστεώς μας, **οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νά ἀνέλθωμεν «ἐπί ὄνον καί πῶλον υἱόν ὑποζυγίου» (Ματθ. 21, 5-6), διά νά κερδίσωμεν τήν συμπάθειαν τῶν πιστῶν τῆς εἰς ἡμᾶς κληρωθείσης Ἐπαρχίας! Νεώτεροι ὅμως Ἀδελφοί μας τό ἐφαρμόζουν!**

Ταῦτα, ἐν βάρει τῆς ἀρχιερατικῆς ἡμῶν συνειδήσεως ἐθεωρήσαμεν χρέος νά θέσωμεν ὑπό τήν ἔμφρονα κρίσιν Ὑμῶν, Μακαριώτατε, ὡς καί τῶν ἀγαπητῶν ἐν Χριστῷ Ἀδελφῶν μας Ἀρχιερέων, τῶν συγκροτούντων τήν σεπτήν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί εὐλαβῶς παρακαλοῦμεν διά τά καθ' Ὑμᾶς.

Ἐπί δέ τούτοις διατελοῦμεν

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός

† Ο ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ: Πρός ἅπαντα τά Μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου.

«Ἡ Παγκόσμιος Δικτατορία ἀποκαλύπτεται»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

χνη χαλκεύονται, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ «πονοῦν» τὰ «πόδια» μας, οἱ «ἀστράγαλοι», ὅταν οἱ πολλοὶ θὰ «κωπηλατοῦμε» στὶς «γαλέρες» ὡς δοῦλοι, καὶ οἱ λίγοι θὰ «ἀκολασταίνουν» σὲ παλιὰ καὶ σὲ νέα «ἄντρα» τῆς πολυώνυμης καὶ ἀνείπωτης τυραννίας καὶ παρακμῆς… πιθανὸν καὶ «ἀνέπαισθήτως».

Ἰδοὺ τὸ ἀποκαλυπτικὸ κείμενο:

«Ζοῦμε στὴν ἀτομικὴ ἐποχὴ (…) Κάθε σκεπτόμενος ἄνθρωπος εὔκολα θὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας ἐπιβάλλει τὴν οἰκουμενικὴ συνεννόηση. Μὲ μιὰ ματιὰ στὶς ἀπαραίτητες ὑπηρεσίες τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ὅπως τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖον, τὸ Διεθνὲς Ἐμπορικὸ Ἐργασίας, τὴν Παγκόσμια Ὀργάνωση Ὑγείας κ.λπ., πείθεται καθένας ὅτι εἶναι πιὰ παράλογη ἡ χωριστὴ ὕπαρξις τῶν ἐθνῶν μὲ τὴν παλιὰ βάσι κρατικῆς κυριαρχίας. Ἡ Παγκόσμιος Κυβέρνησις δὲν εἶναι πλέον οὐτοπία, εἶναι ζωτικὴ ἀνάγκη.

Ἡ ἐθνικὴ κυριαρχία εἶναι στὴν ἐποχή μας, μιὰ παραγεγραμμένη ὀπτικὴ ἀπάτη…

Εἴτε μᾶς ἀρέσει εἴτε ὄχι…

…Εἴτε μᾶς ἀρέσει εἴτε ὄχι, δεδομένου ὅτι ἡ Παγκόσμιος Κυβέρνησις κατέστη ἀνάγκη, θὰ προκύψη κάποια μορφὴ Παγκοσμίου Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἡ ποιότης αὐτῆς τῆς Παγκοσμίου Κυβερνήσεως θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ θὰ προκύψη καὶ ὁ τρόπος θὰ ποικίλλη κατὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ θὰ ἔχουμε δείξει καὶ τὶς προσπάθειες ποὺ θὰ ἀναπτύξουμε, γιὰ νὰ κάνωμε νὰ λειτουργήση. Μιὰ Παγκόσμιος Κυβέρνησις μπορεῖ νὰ σχηματισθῆ κατὰ τέσσαρες τρόπους.

1. Ὡς ἐκούσιο δημοκρατικὸ σχέδιο.

**2. Ὡς ἀναπό

Ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς θεσμούς

Ἡ Ἱ. Σύνοδος συμμεριζομένη τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος μας καὶ παρακολουθοῦσα ἀδιαλείπτως τὰς ἐξελίξεις εἰς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, ἀπέστειλε ἐπιστολὴν εἰς εὐρωπαίους ἀξιωματούχους, μὲ τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ἐξευρεθῇ λύσις, ἡ ὁποία νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Χώραν μας εἰς πορείαν ἀναπτύξεως. Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς 26ης Ἰουνίου 2015:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ὑψηλὸ αἴσθημα εὐθύνης ἔναντι τοῦ δεινοπαθοῦντος ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ ἀνησυχίας γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας μας, ἀπηύθυνε ἔκκληση πρὸς τούς:

α. Ἐξοχώτατον κ. Donald Tusk, Πρόεδρον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ Μέλη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου, τοὺς Ἐξοχωτάτους Προέδρους καὶ Πρωθυπουργοὺς τῶν Κρατῶν Μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως,

β. Ἐξοχώτατον κ. Jean-Claude Juncker, Πρόεδρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς,

γ. Ἐξοχώτατον κ. Jeroen Dijsselbloem, Πρόεδρον τῆς Εὐρωμάδος καὶ τὰ μέλη αὐτῆς καὶ

δ. Ἐξοχώτατον κ. Pierre Moscovici, Ἐπίτροπον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἁρμόδιον διὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ θέματα, διὰ τῆς ὁποίας τοὺς καλεῖ νὰ ἐπιδείξουν γιὰ ἀκόμη μία φορὰ αὐτοσυγκράτηση, κατανόησι καὶ ἀλληλεγγύη, ὥστε νὰ βρεθεῖ ἀμοιβαίως ἀποδεκτὴ λύση στὸ ἑλληνικὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τονίζεται στὴν ἐπιστολή, εἶναι πεπεισμένη ὅτι ἀξίζει νὰ γίνει ἀκόμη μία προσπάθεια, ὥστε νὰ βρεθεῖ λύση, σύμφωνη μὲ τὸ ἑνωσιακὸ κεκτημένο, ἡ ὁποία παράλληλα θὰ εἶναι ἀναπτυξιακὴ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία, λαμβάνοντας ἰδιαίτερη πρόνοια καὶ μέτρα γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ ἔχει ταλαιπωρηθεῖ ἀφάνταστα τὴν τελευταία πενταετία.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι βεβαία ὅτι μὲ τὴ φώτισι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθεῖ ἡ κατάλληλη, κοινῶς ἀποδεκτὴ λύση. Πρὸς τοῦτο καλεῖ τοὺς Ἡγέτες τῆς Εὐρώπης νὰ ἐργαστοῦν ὅλοι τους καὶ νὰ συμβάλουν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή».

Φιλοδοξοῦντες καὶ ὀρθοφρονοῦντες κληρικοί

Τοῦ ***κ. Ἰωάννη Τάτση,*** *Θεολόγου*

Μεταξὺ τῶν πολλῶν παραδόξων τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς εἶναι καὶ ἡ στάση σιωπῆς πολλῶν ἀγάμων κληρικῶν ἀπέναντι σὲ μείζονα θέματα πίστεως καὶ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἡ ὀρθοτόμηση τῆς ἀλήθειας μὲ παρρησία καὶ θάρρος ἀπὸ ἐγγάμους κληρικούς. Κι εἶναι παράδοξο τὸ φαινόμενο, γιατί θὰ πίστευε κανεὶς πὼς οἱ ἔγγαμοι ἔχοντας μαζὶ μὲ τὸ ἔργο τῆς ἐκκλησιαστικῆς τους διακονίας τὶς φροντίδες τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειάς τους θὰ προτιμοῦσαν τὸν ἥσυχο βίο χωρὶς νὰ ἀποτολμοῦν τὸν θαρραλέο ἔλεγχο τῶν κακῶς κειμένων τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀρχιμανδριτῶν μολονότι εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ κάθε εἴδους δεσμεύσεις, προσβλέποντας στὴν μελλοντική τους «ἀποκατάσταση» σὲ ἕνα ἐπισκοπικὸ θρόνο σιωποῦν, πολλὲς φορὲς σκανδαλωδῶς, ἐνώπιον πασιφανῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκτροπῶν. Λίγοι μόνο ἐξ αὐτῶν διαθέτουν μέρος τῆς παρρησίας τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἔζησαν ὡς ἀληθινοὶ ἱερομόναχοι καὶ ἐπίσκοποι, ἀσκητὲς μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο, ὑπηρετώντας τὴν ἀλήθεια χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν κυρώσεις ἀπὸ πολιτικὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς ἀρχές, ἔχοντας μοναδικὸ γνώμονα τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ ζωή καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τὰ σκάνδαλα καὶ τὶς αἱρέσεις ποὺ πλήγωναν πάντοτε τὴν Ἐκκλησία μέσα στὴ μακραίωνη πορεία της.

Ἔγγαμοι κληρικοὶ συνεχίζουν ἀπὸ τὸ μετερίζι του ὁ καθένας τὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ἐκκοσμίκευσης, μιλοῦν καὶ γράφουν μὲ θάρρος καὶ χωρὶς ὑπολογισμούς, ἀφοῦ δὲν ἔχει νοσήσει ἡ συνείδησή τους ἀπὸ τὸ μικρόβιο τῆς «ἐπισκοποίησης» καθὼς ἡ πόρτα αὐτὴ - εὐτυχῶς- εἶναι γι' αὐτοὺς κλειστή.

Ἄγαμοι πάλι κληρικοὶ καθημερινὰ τηλεφωνοῦν σὲ γνωστούς τους ἐπισκόπους, ἡγουμένους, κληρικούς, μαθαίνουν τὶς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ποὺ ὁδηγοῦν στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο καὶ στοὺς διαδρόμους τῆς Μονῆς Πετράκη, παρακαλοῦν τὸν οἰκεῖο ἐπίσκοπό τους νὰ τοὺς «προωθήσει» ὡς ἀξίους, μεταβαίνουν ἀπὸ μητρόπολη σὲ μητρόπολη, διότι οἱ ψῆφοι πρέπει νὰ αὐξάνουν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ὄχι μόνο δὲν ἀντιδροῦν στὰ οἰκουμενιστικὰ παραστρατήματα τῶν ὑψηλόβαθμων προϊσταμένων τους, ἀλλὰ σκωπτικὰ σχολιάζουν τὶς ἀντιδράσεις ὅσων δὲν ἀνέχονται τὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ λαμπρὲς ἐξαιρέσεις. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐπέλεξαν τὴν ἀνηφορικὴ ὁδὸ τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ποὺ ζοῦνε ὡς ἱερομόναχοι πραγματικοί, ποὺ στολίστηκαν μὲ τὴν προσευχὴ καὶ ὄχι μὲ χρυσὰ μανικετόκουμπα καὶ φανταχτερὰ ράσα, ἐκεῖνοι ποὺ δὲν κοιμοῦνται τὴ νύχτα ἐλπίζοντας νὰ ξυπνήσουν ἐπίσκοποι τὸ ἐπόμενο πρωί, ἐκεῖνοι ποὺ ἐντρυφοῦν στὸ λειμώνα τῶν πατερικῶν ἔργων, ἀγωνίζονται νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸ τῶν Πατέρων καὶ νὰ γίνουν φῶς τῶν πιστῶν. Ἔχουν τὸ βλέμμα στραμμένο στὸν οὐράνιο θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι στὸν ἐπίγειο ἐπισκοπικὸ θῶκο. Δὲν ὑποχωροῦν στὰ ζητήματα τῆς πίστεως καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς οὔτε κάνουν ἐκπτώσεις στὰ μείζονα θέματα μὲ κριτήρια κοσμικά.

Τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ ἀναδειχθοῦν στὴν Ἐκκλησία ὄχι ἐκεῖνοι ποὺ ἐργάζονται μόνο γιὰ τὴν προσωπική τους ἀναρρίχηση, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ πραγματικὰ ἀξίζουν, ἀλλὰ κρύβονται ἀπὸ ἀληθινὴ ταπείνωση. Αὐτοὶ πρέπει νὰ τεθοῦν «ἐπὶ τὴν λυχνίαν», γιὰ νὰ λάμψει τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ σβήσουν τὰ ψεύτικα φῶτα τῆς ἀποκρουστικῆς αὐτοπροβολῆς καὶ δημοσιότητας ἐκκοσμικευμένων κληρικῶν.

Ἀνακοινωθὲν τῆς τακτικῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

Εἰς τὴν τακτικὴν συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τῆς 22ας Ἰουνίου 2015, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Ἐθνικὸ θέμα τῆς Μεγαλονήσου, τὸ ὑπὸ θεσμοθέτησιν εἰς Κύπρον σύμφωνο συμβιώσεως, μὲ οἰκονομικὰ ζητήματα, ὥρισε τὶς ἡμερομηνίες διὰ τὰ ἐπίσημα μνημόσυνα καὶ διώρισε τὰ νέα μέλη τοῦ Κ.Ε.Τ. Παραθέτομεν τὸ ἀνακοινωθέν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου συνῆλθε σήμερα Δευτέρα, 22 Ἰουνίου 2015, στὴ δεύτερη τοῦ ἔτους τακτικὴ συνεδρία, ὑπὸ τὴν προεδρία τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ ἐργάσθηκε ὡς ἑξῆς:

1) Ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Ἐθνικό μας θέμα, σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ τὴν εὐφορία ποὺ δημιουργήθηκε, λόγῳ τῆς ἀλλαγῆς ἡγεσίας στὰ κατεχόμενα. Χαιρετίζει τὴν ἐπανάληψη τῶν προσπαθειῶν γιὰ ἐπίλυση τοῦ προβλήματος καὶ εὔχεται αἴσια καὶ ταχεῖα τὴν ἔκβασή τους, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τρέφει ψευδαισθήσεις, ὡς πρὸς τὸν ρόλο καὶ τὶς θέσεις τῆς Τουρκίας καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενο στόχο.

Καλεῖ τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας νὰ ἐπιμείνει στὴν κατοχύρωση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μας, πρᾶγμα ἀπαραίτητο τόσο γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς λύσης, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐπιβίωσης καὶ τῆς παραμονῆς μας στὴν πατρική γῆ.

2) Μελέτησε τὸ θέμα τοῦ συμφώνου ἐλεύθερης συμβίωσης, σὲ σχέσει μὲ τὴν συζήτηση τοῦ θέματος ἀπὸ τὴ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων, γιὰ τὴ νομοθετικὴ ρύθμισή του καὶ ἀποφάσισε τὴν ἔκδοση Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς πιστούς.

3) Ἐξέτασε τοὺς οἰκονομικοὺς λογαριασμοὺς τῶν Θρόνων καὶ τῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, καθὼς καὶ τοῦ ΚΕΤ, γιὰ τὸ ἔτος 2014 καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς γιὰ τὸ ἔτος 2015.

4) Ὥρισε τὶς ἡμερομηνίες τέλεσης τῶν καθιερωμένων Μνημοσύνων ὡς ἑξῆς:

α) Τὴν 5η Ἰουλίου 2015, γιὰ τὸν ἐθνομάρτυρα Ἀρχιεπίσκοπο Κυπριανὸ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σφαγιασθέντας.

β) Τὴ 12η Ἰουλίου 2015, γιὰ τοὺς πεσόντες κατὰ τὸ προδοτικὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1974.

γ) Τὴ 19η Ἰουλίου 2015 γιὰ τοὺς πεσόντες κατὰ τὴ βάρβαρη τουρκικὴ εἰσβολή, καὶ

δ) Τὴ 2α Αὐγούστου 2015 γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ Ἐθνάρχη Μακάριο. Τοῦ Μνημοσύνου γιὰ τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο θὰ προστοῦν οἱ οἰκεῖοι Μητροπολῖτες στὶς ἐπαρχίες τους, τοῦ δὲ Μνημοσύνου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κύκκου θὰ προστεῖ ὁ Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας.

5) Διόρισε ὡς νέα μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κ.Ε.Τ., γιὰ τὴν ἑπόμενη διετία, τοὺς Μητροπολίτες Μόρφου καὶ Κωνσταντίας καὶ τὸν Ἐπίσκοπο Λήδρας.

Ποῖος θὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἰσλαμοποίησιν τῶν Βαλκανίων;

Ἡ Ἑλλὰς κυκλώνεται ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ, ὄχι μόνον διότι ἡ Μέση Ἀνατολὴ εἶναι πλησίον μας, οὔτε μόνον διότι ἐκ δυσμῶν ἡ Ἀλβανία καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἡ Τουρκία διαθέτουν πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατὰ μεγάλο ποσοστὸν μουσουλμάνοι, ἀλλὰ διότι συνεχῶς ἐπεκτείνεται ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνεγέρσεως Τζαμιῶν καὶ Τεμενῶν ἐντὸς τῆς Χώρας καὶ εἰς τὰ περιβάλλοντα αὐτὴν κράτη.

Ναοὶ μετατρέπονται συνεχῶς εἰς Τζαμιά

Δὲν γνωρίζομεν πλέον ἂν ἡ Τουρκία ἔλαβε θάρρος ἀπὸ τὸν «ξεσηκωμὸν» τῶν ἰσλαμιστῶν καὶ προχώρησε εἰς ἐπαναλειτουργίαν τριῶν Ἱ. Ναῶν ὡς Τζαμιὰ ἢ ἐὰν οἱ ἰσλαμιστὲς ἔχουν ὡς ὑπόδειγμα τὴν Τουρκίαν. Ἐνῶ λοιπὸν ἡ Τουρκία μετέτρεψε τρεῖς «Ἁγίες Σοφίες» (τυχαῖον; Μήπως θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ Ἁγία Σοφία Κωνσταντινουπόλεως;) εἰς τὴν Συρίαν ἀνεθάρρησαν καὶ συμφώνως πρὸς πληροφορίαν τοῦ Τύπου αὐτόπτες μάρτυρες δήλωσαν ὅτι ἡ ὀργάνωση τοῦ «Ἰσλαμικοῦ Κράτους» ἔκανε ἐκτεταμένη ἀφισοκόλληση στοὺς δρόμους τῆς πόλης, μὲ τὴν ὁποία ἀνακοίνωνε ὅτι ἡ ἐκκλησία θὰ ἀνοίξει καὶ ἐπίσημα ὡς τζαμί. Ἡ μεγαλύτερη κινητοποίηση ἔγινε στὴν περιοχὴ τῶν Μουτζαχεντίν, στὸ ἀριστερὸ τμῆμα τῆς πόλης τῆς Μοσούλης. Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐκκλησία τῆς πόλης ἀνέφερε τοπικὴ πηγή. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἰσλαμιστικὴ τρομοκρατικὴ ὀργάνωση εἶχε ὁλοκληρώσει μία σειρὰ ἐργασιῶν γιὰ τὴν μετατροπὴ τοῦ ναοῦ σὲ τζαμί. Ἀφαίρεσε τὸ σταυρὸ στὸν τροῦλλο καὶ κάλυψε τὴν πρόσοψη τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν μεγαλύτερη σημαία τοῦ Ἰσλαμικοῦ Κράτους. Ἐκδιώχθηκαν βέβαια οἱ κληρικοὶ καὶ ἔπαυσε κάθε χριστιανικὴ τελετουργία».

Σκόπια καὶ Τουρκία εἰς ἰσλαμικὴν συμμαχίαν!

Ἀλλὰ ἡ γείτων χώρα δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰ ἐσωτερικά της ὅρια καὶ ἐπιθυμεῖ μέσῳ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ τὴν θρησκευτικὴν πολιτικήν, ὅπου τὸ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ agioritikovima.gr τῆς 11ης Ἰουνίου 2015: «Δημοσίευμα τῶν Σκοπίων, ἀναφέρει σήμερα, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Τουρκίας, Ρετζὲπ Ταγὶπ Ἐρντογάν – ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι κάνει καὶ χρέη θρησκευτικοῦ ἡγέτη τοῦ Ἰσλὰμ- θὰ ἐγκαινιάσει τὸ ἀνακαινισμένο «Τζαμὶ τοῦ Ἰσαὰκ» στὸ Μοναστήρι τῶν Σκοπίων. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἐργασίες ἀποκατάστασης τοῦ τζαμιοῦ, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα στὰ Βαλκάνια καὶ ἀνάγεται στὴν πάλαι ποτὲ Ὀθωμανικὴ παρουσία στὴν περιοχή. Τὸ «Ἰσαὰκ Τζαμὶ» ἔχει ἀνακαινισθεῖ μὲ κεφάλαια ἀπὸ τὸ τουρκικὸ κράτος, ὡς μέρος τῆς τουρκικῆς ἐπεκτατικῆς μουσουλμανικῆς- πολιτιστικῆς διείσδυσης στὰ Βαλκάνια». Ὡς φαίνεται θρησκεία καὶ πολιτικὴ συμπορεύονται καὶ ἡ Τουρκία γνωρίζει νὰ ἐλίσσεται. Ἀπροοῦμε ὡστόσον μὲ τοὺς ψοφοδεεῖς Σκοπιανούς, οἱ ὁποῖοι τὰ κατάλοιπα μιᾶς αὐτοκρατορίας ποὺ ὑπεδούλωσε καὶ ἐβασάνιζε τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς, τοὺς ὁποίους ἐκράτησε αἰῶνες δεσμίους εἰς τὸν σκοταδισμόν της, πῶς ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ἑαυτόν τους νὰ ἀποκαθιστοῦν τέτοια ταπεινωτικὰ μνημεῖα;

Εἰς τὴν «καρδιὰ» τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἀπρέπεια;

Τὸ μεγαλύτερον ἔγκλημα ὅμως διαπράττομεν ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁδηγούμενοι εἰς οἰκειοθελῆ αὐτοχειρίαν. Ἐνῶ τὸ Ἰσλὰμ ἀποτελεῖ τὸν πρώτιστον κίνδυνον κατὰ τὶς ἡμέρες μας, ἡμεῖς προτρέχομεν νὰ συνταχθῶμεν ἀσυζητητὶ πρὸς τὰ ἐντάλματα τῆς Εὐρώπης. Δὲν θὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὑπάρχει «σχέδιον», ἀλλὰ θὰ ἀναφέρωμεν τὸ ἑξῆς λογικὸν διὰ κάθε ἁπλοῦν νοῦν: Ἐβίωσε ἡ Εὐρώπη τὴν ἰσλαμικὴν «μπόταν»; Ἡμεῖς ποὺ ὑποφέραμε καὶ ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ναζιστικήν, πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ μὲ θάρρος νὰ τῆς ὑπομνήσωμεν ὅτι οἱ πρόγονοί μας, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἐλευθερία καὶ ὄχι εἰς τοὺς ξένους, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἀπὸ τῆς Ἐθνεγερσίας καὶ ἐντεῦθεν μᾶς δανείζουν διαρκῶς διὰ τὸ «καλό» μας, δὲν θὰ ἠνείχοντο Τέμενος εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἀθήνας. Ἡ Ἀθήνα, κοιτίς τῆς φιλοσοφίας, ὅ,τι πιὸ ἐλεύθερον παρήγαγε τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, τῆς δημοκρατίας, ὅ,τι πιὸ εὐεργετικὸν παρήγαγε ἡ κοινωνία, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅ,τι πιὸ ἀνώτερον ἐδημούργησε ἡ ἀνθρωπότης, δὲν μπορεῖ νὰ δεχθῇ εἰς τὸ κόλπον της τὸ ἔμβλημα τοῦ μισανθρωπισμοῦ καὶ τῆς βαρβαρότητος.

Ἡ πολιτεία συνδράμει εἰς τὴν ἰσλαμοποίησιν

Ὅμως ποῖος θὰ στηρίξῃ μία τέτοιαν θέσιν, ὅταν οἱ ἴδιοι οἱ πολιτικοί μας δὲν τὴν ἐνστερνίζονται; Συμφώνως πρὸς τὸ «Μακελιὸ» τῆς 9ης Ἰουνίου 2015: «Μὲ ἠχηρὴ διαφοροποίηση τοῦ συγκυβερνῶντος κόμματος τῶν Ἀνεξάρτητων Ἑλλήνων ὑπερψηφίστηκε ἡ τροπολογία ποὺ ξεμπλοκάρει τὴν διαδικασία ἀνέγερσης τοῦ τεμένους στὸν Βοτανικό. Ἡ Ἑλλάδα ποὺ ἔχει ἤδη 300 τζαμιὰ στὴ Θράκη γιὰ ἕνα σύνολο 120.000 μουσουλμάνων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνο τὸ ἕνα τρίτο εἶναι τουρκογενεῖς ἢ τουρκόφρονες, διαθέτει ἐπίσης περὶ τὰ 100 καὶ πλέον ἀνεπίσημα τζαμιὰ (ἄτυποι χῶροι προσευχῆς) καὶ ἑκτὸς ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἄνοιγμα τοῦ περίφημου τεμένους στὴν Ἱερὰ Ὁδὸ μᾶς προέκυψε καὶ ἡ εὐμενής, ὅπως ἀκοῦμε, ἀντιμετώπιση τῶν τουρκικῶν αἰτημάτων γιὰ τὸ ἄνοιγμα καὶ ἄλλων παλαιῶν ὀθωμανικῶν τζαμιῶν… Στὶς 30/6/2014 τὸ ΣτΕ ἀποφάσισε πτὼς κρίνει ἀπολύτως συνταγματικὴ τὴν κατασκευὴ τοῦ τεμένους καὶ μάλιστα μὲ τὴ χρηματοδότησή του ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ κράτος». Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ πληρώσῃ, διὰ νὰ βάλῃ εἰς τὴν Χώραν του ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὅλη ἡ Εὐρώπη ἀγωνίζεται νὰ ἀποφύγῃ;

Τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων ὑμεῖς ἄδετε;

Μόνον μία φράσις ταιριάζει εἰς τέτοιες περιπτώσεις: Ἐθνικὴ Μειοδοσία! Ἀντὶ νὰ προωθῆται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς θρησκευτικότητος τῶν Ἑλλήνων, προωθεῖται διαρκῶς ἡ χαλαρότης, ἡ νόθευσις τῆς ταυτότητος, ἡ ἀπομείωσις τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος. Δημοσιεύματα χαίρουν, διότι ἀπὸ τότε ποὺ ἀνεκαινίσθη ἡ οἰκία τοῦ Κεμὰλ Ἀτατούρκ, τοῦ ἐθνικοῦ μας σφαγέως, αὐξάνονται κατὰ δεκάδες τὰ ζευγάρια Τούρκων, τὰ ὁποῖα προσέρχονται εἰδικῶς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτήν, διὰ νὰ τελέσουν τὸν γάμον τους! Ἐκεῖνοι τιμοῦν τὸν γενάρχην τους καὶ ἡμεῖς ἀντὶ νὰ τιμῶμεν τοὺς ἰδικούς μας φροντίζομεν, ὥστε ἀπροσκόπτως ἐκεῖνοι νὰ τιμοῦν τὸν ἰδικό τους καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν τιμῶμεν καὶ ἡμεῖς! Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν συμπρωτεύουσαν, ἡ ὁποία ἀπέχει μόλις ὀλίγα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Τζαμί, τὸ ὁποῖον, θὰ ἐγκαινιάσῃ ὁ Ἐρντογὰν εἰς τὰ Σκόπια. Ἔπαψε ἡ Ἑλλὰς νὰ εἶναι παραγωγὸς Χώρα καὶ ἀπέγινε Χώρα καταναλωτής. Δὲν παράγομεν οὔτε ἀγαθὰ οὔτε πνεῦμα, μόνον καταναλώνομεν ἀκορέστως τὸν τουρισμόν, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς καταπίνει ἐμᾶς λυσσαλέως. Τὰ «ὀψόνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» καὶ ὄντως ὁ θάνατος τοῦ γένους θὰ ἐπέλθῃ, ἂν κυκλωθῶμεν ἀπὸ Τζαμιά. 400 ἔτη δουλείας δὲν τὸ ἐπέτυχαν καὶ θὰ τὸ καταφέρῃ τώρα ἡ ἰδία ἡ ἐπιθυμία μας νὰ συμμορφωθῶμεν «μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπιταγὰς» καὶ νὰ ἀναπτυχθῶμεν ὑπὸ-ἀναπτυσσόμενοι, ἀφοῦ εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν συρρίκνωσιν ἑνὸς Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐνώπιον τοῦ Ἰσλάμ. Πότε θὰ ξυπνήσωμεν;

Ν.Σ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας εἰς τὸ ἐπίκεντρον τῶν ἐξελίξεων

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἐπιχειρεῖ τὸ τελευταῖον διάστημα νὰ ἀνοίξῃ διαύλους ἐπικοινωνίας μὲ τὴν ἑλληνόφωνον Ὀρθοδοξίαν. Ἤδη ἔχομε θίξει τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν Βαλκανικὸν χῶρον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἦλθε εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βουλγαρίας ἀλλὰ καὶ τῶν Σκοπίων, διὰ τοῦ Ἀρχ. Ἀχρίδος. Ἀναμενομένη ἦτο καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἐξ ἀφορμῆς μάλιστα τοῦ προετοιμαζομένου ἑορτασμοῦ τῆς παρουσίας Ρώσων μοναχῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐπὶ χίλια ἔτη. Ἐπιπροσθέτως καὶ οἱ πολιτικὲς συγκυρίες πλέον εὐνοοῦν, καθὼς ἡ συμφωνία διὰ τὸν ἀγωγὸν ἀερίου Ἑλλάδος καὶ Ρωσίας φέρει ἐγγύτερα καὶ τὰ εὐρύτερα οἰκονομικὰ καὶ γεωστρατηγικὰ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν.

Τὸ ἀνοικτὸν ζήτημα πολεμικῆς συγκρούσεως μὲ τὴν Οὐκρανίαν, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ Ποντίφιξ, καὶ ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος διαδραματίζουν σημαντικὸν ρόλον. Μία χώρα τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ νὰ προσεταιρισθῇ ἡ Οὐνία, ἀλλὰ μαστίζεται καὶ ἀπὸ τὸ πρόβλημα τοῦ ψευδο-Πατριαρχείου Κιέβου, ἀπαιτεῖ ἑνότητα τῶν Ὀρθοδόξων καὶ συντονισμὸν κινήσεων. Δὲν εἶναι τυχαῖον ὅτι ἀρχὲς Ἰουνίου ὁ Μακ. Μητροπολίτης Κιέβου ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ὅπως ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὸ agioritikovima.gr τῆς 9ης Ἰουνίου 2015:

«…ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου καὶ Πάσης Οὐκρανίας Ὀνούφριος παρακάθησε στὴ δεξίωση, τὴν ὁποία παρέθεσε στὴν Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων πρὸς τιμὴν τῆς Οὐκρανικῆς ἀντιπροσωπίας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ Πάσης Παλαιστίνης Θεόφιλος Γ΄. Ἐπίσης παρέστησαν… μέλη τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ρωσικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀποστολῆς. Προσφωνώντας τὸν Μητροπολίτη Ὀνούφριο ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος, ἀφοῦ εὐχήθηκε καλὸ προσκύνημα, ἐξέφρασε τὸν ἔντονο προβληματισμό του σχετικὰ μὲ τὴν κατάσταση στὴν Οὐκρανία καὶ τόνισε ὅτι προσεύχεται ὑπὲρ ταχείας ἐγκαθιδρύσεως εἰρήνης στὴν Οὐκρανία».

Μόλις μετὰ πάροδον πέντε ἡμερῶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν συνάντησιν ὁ ἀποκαλούμενος «No 2» εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Μόσχας, ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων, Σεβ. Μητρ. Βολοκολὰμσκ κ. Ἰλαρίων, ἐπεδίωξε συνάντησιν ἡ ὁποία καὶ ἐπραγματοποιήθη τὴν 9ην Ἰουνίου. Συμφώνως πρὸς τὸ ekklisiaonline.gr τῆς 12ης Ἰουνίου ἐ.ἔ.:

«Μὲ τὴν ἀντιπροσωπία τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων… εἶχε συνάντηση στὶς 9 Ἰουνίου 2015 ὁ Μητροπολίτης Βολοκολὰμσκ Ἰλαρίωνας… Σημειωτέον ὅτι ἡ συνάντηση φιλοξενήθηκε στὸ Ἐραφεῖο τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου… Συζητήθηκαν θέματα διμεροῦς ἐνδιαφέροντος».

Προφανῶς μεταξὺ τῶν θεμάτων ἦτο καὶ τὸ ζήτημα τῆς Οὐκρανίας καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ Πάπα νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὸ ὅλον ζήτημα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἔχει σκληρύνει τὴν στάσιν της ἀπέναντι εἰς τὸ Βατικανὸν τὸ τελευταῖον διάστημα καὶ συσπειρώνει τοὺς Ὀρθοδόξους. Ὑπὸ τὴν σκλήρυνσιν αὐτὴν καὶ τὶς γέφυρες ποὺ ρίχνει πρὸς τὴν Ἑλλάδα θὰ πρέπῃ νὰ ἑρμηνευθοῦν καὶ οἱ προσφατες δηλώσεις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου, ὁ ὁποῖος μάλιστα πρὸ ἡμερῶν ἀπέρριψε συνάντησιν μὲ τὸν Πάπαν. Ὅπως ἀνεγνώσ